

พุทธทำนายเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์

สุภายิตโบราณของเราได้กล่าวไว้ดังนี้: “ตัดผมผิวดอกอยู่เจ็ดวัน หรือ เอา
ผ้าหรือเมี่ยงผิวดอกจนวันตาย” แต่ข้าพเจ้าอยากจะบอกอีกว่า ถ้าเราเชื่อในศาสนา
หรือเชื่อในพระเจ้าที่สอนผิวดอก จะทำให้เราคิดอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ คือถึงแม้ว่าเนื้อ
หนังร่างกายนี้จะตายไปแล้วก็ตาม แต่ดวงวิญญาณของเรา ยังจะต้องรับทุกข์
ทรมานในบึงไฟนรกตลอดไปเป็นนิรันดร์

โบราณของเราได้กล่าวไว้	ให้เราได้จงจดจำ
บอกว่าตัดผมผิวดอก	จะคิดจนเจ็ดวัน
เอาผ้าหรือเมี่ยงผิวดอกนั้น	คิดกันจนตายจาก
ถึงจะเลิกกันแล้ว	ก็ยังมิเผลออยู่ไม่หาย
อันหนึ่ง การเชื่อในพระเจ้า	เรายังคิดไปนาน
คิดไปจนเราตาย	ก็ไม่วายลืมวัน
เป็นฉันทใดแท้	จะขอแปลคำดังกล่าว
เพื่อให้พี่น้อง	ฟังแล้วได้ตรึกรตรอง
หวังว่าพี่น้อง	จะค้นอ่านด้วยกัน
ความสำคัญมียังไร	จงวิชัยอย่าละวัน
อย่าเป็นคนเหมือนเขาพูด	คนหูเบาและใจง่าย
เรียนรู้มากแล้วจึงเชื่อ	คนนั้นจึงเชื่อจริง

พี่น้องที่รักทั้งหลายศาสนาและพระเจ้านี้เป็นเรื่องที่สำคัญ พวกเราจึงไม่ควรเป็นคนที่หุนหาและใจง่าย และไม่ควรเชื่อกันไปตามลม ๆ แล้ง ๆ แบบตามมีตามเกิด หรือเชื่อไปแบบสุ่มสี่สุ่มห้า โปรดจงคิดพิจารณา ศึกษา และเรียนรู้ให้เข้าใจดีเสียก่อน ก่อนที่จะตัดสินใจเชื่อ ถ้าไม่อย่างนั้นท่านจะมาคิดเสียใจไปตลอดชีวิต ไม่ใช่เพียงแค่เจ็ดวัน และไม่ใช่จนวันตาย แต่ถึงแม้ว่าร่างกายของเรานี้จะตายไปแล้วก็ตาม แต่จิตวิญญาณของเรา ยังต้องไปรับ ความทุกข์ทรมานต่อไปในบึงไฟนรก ถ้าเราเชื่อในพระเจ้าที่ผิดพลาดไปด้วยเหตุนี้แหละข้าพเจ้าจึงเป็นห่วง และอยากขอร้องให้พวกท่านได้พากันคิดพิจารณาให้ดีเกี่ยวกับเรื่องนี้ ข้าพเจ้าหวังเสมอว่าหนังสือเล่มนี้จะให้ความรู้ ความเข้าใจในความจริงแก่ท่าน ไม่นมากก็น้อย โดยเฉพาะแล้วก็คือความจริงเกี่ยวกับคำสอนและคำทำนายที่พระพู่ทองคำ ได้ทำนายเอาไว้เมื่อหลายพันปีก่อนเกี่ยวกับเรื่องของพระเมสสิยาห์ผู้ที่จะมาโปรดโลก ภายหน้า

ท่านอาจารย์ มหาทองสวย สักคารักษ์

ที่เมือง ซานดิเอโก รัฐแคลิฟอร์เนีย

ขอให้พระเจ้าแห่งสากลจักรวาล ทรงสถิตสถาพรแด่อาจารย์และงานรับใช้
ทั้งปวงที่พระองค์ได้ทรงเลือกเอาท่านแล้ว ให้ทำงานนั้น ๆ เพื่อราชอาณาจักรของ
พระองค์

ข้าพเจ้าขอแสดงความขอบคุณกับท่านอาจารย์เป็นอย่างสูงที่อาจารย์ยัง
ระลึกถึงข้าพเจ้าและให้เกียรติออกความคิดเห็นเกี่ยวกับ การเขียนหนังสือพุทธ
ทำนาย เกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ที่อาจารย์ได้เขียนมาแล้ว

ท่านอาจารย์ที่เคารพ พระผู้เป็นเจ้าได้เลือกท่านอาจารย์เพื่อให้นำแสงสว่าง
ของพระเจ้าไปสู่คนทั้งหลายที่แสวงหาและ ปรรณนา อยากจะพ้นจากความมืดมน
ตามความเชื่อและความเข้าใจข้าพเจ้าเห็นว่า หนังสือเล่มนี้เป็นตำราที่ดีที่สุดเล่ม
หนึ่ง ในการที่จะนำคนผู้ที่ต้องการความรอดพ้นบาปกรรมให้เข้าถึงพระธรรม ผู้
ซึ่งเป็นผู้ให้อภัยโทษบาป เป็นตำราที่เปิดสิ่งที่ปิดบังไว้ให้เปิด เผยออก หรือหงาย
สิ่งที่คว่ำไว้ให้เห็นจริง

พร้อมกันนี้ขอแสดงความนอบน้อมในความอุตสาหะพยายามของท่าน ที่
ค้นคว้าตำราจากแหล่งต่างๆมาประกอบเป็นหลักฐาน ในการอ้างอิงด้วยเหตุผล และ
ชี้บอกธรรมชาติรอบตัวมนุษย์ให้เห็นสง่าราศี และฝิพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรง
สร้าง หนังสือเล่มนี้จึงเป็นบทเทศนา ที่ประเสริฐแก่ชีวิตของมนุษย์ทั้งหลายที่มี

ความหวังในการรอดพ้นบาปกรรม ขอให้งานประกาศของพระเจ้านี้ ได้เข้าสู่จิตใจ
ของผู้อ่านทุกคน ให้ได้รับรรุพระสัจธรรมทั่วทุกคน

ด้วยความรักและเคารพ โดยความเชื่อ ในพระนามของพระมหาเยซูคริสต์
เจ้า

9/7/2539 ทองสวย ศักดารักษ์

คำนำ

“ความจริงเป็นสิ่งไม่ตาย เป็นสิ่งที่มนุษย์เราทั้งหลายภายในโลกมีความ
ปรารถนา และต้องการอยากจะรู้” พี่น้องที่รักทั้งหลาย หนังสือพุทธทำนายฉบับนี้
ถ้าเราได้อ่านก็จะได้รับความรู้ ศึกษาไว้ก็จะได้เข้าใจถึงความจริง เชื่อไว้ก็จะได้ชีวิต
และติดตามไปจนตายจะถึงสวรรค์

ข้าพเจ้าผู้เขียนมีเจตนาอันแรงกล้า และมีความปรารถนาเป็นอย่างยิ่งที่จะ
นำเอาความจริงและเหตุผลต่างๆ ที่เกี่ยวกับคำทำนายของพระพุทธเจ้า และคำสั่ง
สอนในพระคัมภีร์ของชาวคริสเตียนมาบันทึกไว้ เป้าหมายหรือความตั้งใจนั้นก็คือ
ให้พี่น้องทั้งที่เป็นชาวพุทธ และชาวคริสเตียนได้พากันอ่านและเรียนรู้ถึงความจริง
ความสำคัญ และการพัวพันในคำสอนของทั้งสองศาสนานี้ ข้าพเจ้าผู้เขียนไม่ได้มี
เจตนาและความตั้งใจที่จะถูกเหยียดหยาม ใส่ร้ายป้ายสีศาสนาใดศาสนาหนึ่ง
ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้า หวังว่าพี่น้องจะพากันอ่าน ศึกษาและพิจารณาให้ดีเกี่ยวกับเรื่องนี้

สำหรับพี่น้องผู้ที่ได้อ่านและศึกษาแล้วข้าพเจ้าก็หวังอย่างยิ่งว่าท่านจะ
แนะนำให้คนอื่นได้อ่าน และศึกษาด้วย พุทธท่านายเล่มนี้ได้จัดพิมพ์ขึ้นถึงสาม
ครั้งแล้ว และครั้งนี้เป็นครั้งที่สี่ ปรากฏว่าแต่ละครั้งก็ได้นำผลประโยชน์มหาศาล
ให้ท่านผู้อ่านเป็นอย่างดี และมีหลายคนเขียนจดหมายถึงข้าพเจ้าว่าเขาได้รู้จักกับ
พระเจ้า และเข้าใจถึงความจริงเกี่ยวกับ เรื่องศาสนา และเรื่องของพระเมสสิยาห์นี้ดี
ข้าพเจ้าเชื่อและหวังอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้จะช่วยให้ท่านพบกับความจริง ได้เชื่อ
และรับเอาพระเจ้าองค์เที่ยงแท้เช่นเดียวกับพี่น้องเหล่านั้นที่ได้อ่านและได้พบ
มาแล้ว ภายหลังที่ท่านได้อ่านและมีปัญหา มีคำถามและมีข้อข้องใจ กรุณา
โทรศัพท์หรือเขียน จดหมายไปยังข้าพเจ้าได้ทุกโอกาส หรือไม่ก็ให้ท่านได้ไปที่
คริสตจักร เพื่อสอบถามรายละเอียด และศึกษาเพิ่มเติมได้

ด้วยความเคารพและนับถืออย่างสูง

สารบัญ

<u>บทที่</u>	<u>เรื่อง</u>	<u>หน้า</u>
01	ความสำคัญและที่มาของพุทธทำนายเล่มนี้	01
02	ท่านเชื่ออยู่ในพุทธศาสนาจริงหรือ	09
03	พุทธประวัติ หลักคำสอน และความจริง	17
04	คำทำนายเกี่ยวกับยุคสุดท้ายของโลก	26
05	คำทำนายเกี่ยวกับอายุสังขารของพุทธศาสนา	33
06	คำทำนายเรื่องผู้ที่จะมาโปรดโลกภายหลัง	38
07	ว่าด้วยกรรม ผลของกรรม และความรอดพ้นกรรม	46
08	คำทำนายถึงความเสื่อมโทรมของพระสังฆกรรม	52
09	คำทำนายจากลำพูนเมืองเกี่ยวกับผู้ที่จะมาโปรดโลกภายหลัง	57
10	คำทำนายถึงแผ่นดินของพระเมสสิยาห์	61
11	นิทานพื้นเมืองเรื่องพระกายาเผือก	65
12	ท่านกำลังเดินอยู่ในทางสายใด?	70
13	ความหวังหลังความตายในสองศาสนา	76
14	ความคิดเห็น และการตัดสินใจของท่าน	84

บทที่ 1 - ความสำคัญและที่มาของพุทธทำนายเล่มนี้

- อ่านไว้จะได้ความรู้
- ศึกษาไว้จะได้เข้าใจในความจริง
- เชื่อไว้จะได้ชีวิตตลอดไปเป็นนิรันดร์
- ติดตามไปจนตายจะได้อยู่กับพระเจ้าองค์เที่ยงแท้ และจะได้ไปอยู่ในแผ่นดินสวรรค์

ไม่ว่าในยุคใดสมัยใดก็ตามมนุษย์เรามักจะมัวเมา และผูกพันกับศาสนาที่มีนั้นๆ มากกว่าที่จะแสวงหาความจริง ความหมาย เป้าหมาย คำสั่งสอน และคำทำนายที่กล่าวไว้ในศาสนาที่ตนเชื่อ เมื่อเป็นเช่นนี้ทำให้เราหลายคนต้องพลาดพลั้งจากเป้าหมายในความตั้งใจ และความต้องการในการที่เราได้เชื่อและไว้วางใจในศาสนาของตน

1. ความสำคัญ

ถึงท่านผู้อ่านที่นับถือทั้งหลาย คำทำนายทั้งหมดที่ได้บันทึกอยู่ในหนังสือฉบับนี้ เป็นคำทำนายที่มีความสำคัญ และมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อชีวิตของพวกเราทั้งหลาย โดยเฉพาะกับพี่น้องเราที่ยังเชื่ออยู่ในพุทธศาสนา เพราะนี่คือปริศนาและปรัชญา ซึ่งเป็นหัวใจและเป็นคำสั่งสอนอันสำคัญที่องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ตรัสกล่าวสั่งสอนมนุษย์เราเมื่อ 2500 ปี ก่อน การที่พวกเราทั้งหลายได้พากัน

ประมาท ขาดความเอาใจใส่ ไม่สนใจ ไม่ค้นคว้าและเฝ้าติดตามต่อคำทำนายเหล่านี้ มันจะไม่มีผลใดๆ ต่อชีวิตของเราเลย มีแต่จะนำเอาปัญหา ความทุกข์ ความตาย ความหายนะมาสู่เราทั้งหลายในบั้นปลาย ชีวิต

สำหรับพี่น้องผู้ที่ได้เห็นความสำคัญและจำเป็น และได้พากันตั้งใจศึกษาค้นคว้าอย่างจริงจัง ข้าพเจ้าเชื่อว่า พี่น้องผู้นั้นจะได้พบกับพระเจ้าที่ตนปรารถนาอยากพบ กราบไหว้หา และทำบุญหานั้นอย่างแน่อน สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือในเวลาที่ทุกคน กำลังศึกษาหาความจริงอยู่ ทุกคนจะต้องมีใจเป็นกลางให้ได้ แล้วใช้เหตุผลเพื่อคิดพิจารณาค้นหาความจริงที่ซ่อนอยู่ในคำทำนาย และในศาสนานั้นๆ

ใครก็ตามที่ได้เห็นความสำคัญ ได้ตั้งใจศึกษา ค้นหาความจริงตามที่กล่าวมาแล้ว และได้ศึกษาพิจารณาไตร่ตรองดูเหตุผล ความคิด ความเป็นจริงตามที่กล่าวไว้ในหนังสือเล่มนี้แล้ว ท่านก็จะมีโอกาสได้พบกับพระเจ้าและได้เข้าใจถึงความเป็นจริง ตามที่เรามีความต้องการอย่างนั้นอย่างแน่อน

2. แหล่งข้อมูลอ้างอิง

พุทธทำนายทั้งหมดที่ข้าพเจ้าได้นำมาบันทึกไว้ในหนังสือเล่มนี้ คือได้มาโดยอาศัยที่มาสามประการคือ :

- 2.1 โดยการศึกษาค้นคว้าจากหนังสือเกี่ยวกับพุทธศาสนาโดยทั่วไป
- 2.2 จากการสัมภาษณ์และการให้ความร่วมมือของมหา ครู อาจารย์ที่มีคุณวุฒิทั้งไทยและชาวต่างประเทศ

2.3 จากประสบการณ์ส่วนตัวเป็นเวลาถึง 22 ปีที่ข้าพเจ้าได้เชื่อถือและได้ใช้ชีวิตอยู่ในพระพุทธศาสนาและอีก 30 กว่าปีที่ได้ทำการศึกษา และรับใช้ในวงการคริสเตียน ข้าพเจ้าเชื่อว่าที่สามประการข้างบนนี้คงจะสร้างความเชื่อถือ และมั่นใจให้กับท่านผู้อ่านได้เป็นอย่างดี

3. ตัวอย่างของผู้เขียน

ข้าพเจ้าเกิดและโตอยู่กับครอบครัว อยู่ในบ้านและอยู่ในประเทศที่เชื่อและเรียกตัวเองว่าพุทธ ตั้งแต่เกิดมาข้าพเจ้าเองก็เคยบวชครั้งเดียวในชีวิต คือบวชจนคนตายเพียงครั้งวันเท่านั้น ซึ่งเป็นการบวชตามประเพณีที่พ่อแม่เราเคยปฏิบัติมาอย่างไรก็ดีถึงแม้ว่าข้าพเจ้าจะไม่เคยบวชเรียนถึงเรื่องพุทธศาสนา อย่างจริงจังก็ตาม แต่ก็ถือว่าเชื่อในพุทธศาสนาและเป็นพุทธศาสนิกชนมาจนถึง 22 ปี ในช่วงระยะ 22 ปี ที่เชื่ออยู่ในพุทธศาสนา ข้าพเจ้ากล้ากล่าวได้อย่างเต็มปากว่า ข้าพเจ้าเองก็เป็นพุทธที่คิดคนหนึ่งเหมือนคนอื่น ๆ ทั่วไปซึ่งมีทั้งความรัก ความศรัทธา มีทั้งการให้เกียรตินับถือ และมีการปกป้องรักษา ใครจะมาประมาท และลบหลู่ศาสนาไม่ได้ นอกจากจะเป็นพุทธที่ดีแล้วยังเป็นพุทธที่มกมายที่สุดคนหนึ่งอีกด้วย เพราะถึงว่าข้าพเจ้าจะเชื่อ และประกอบส่วนในพิธีกรรมต่างๆ อย่างสุดใจและอย่างศรัทธาก็ตาม แต่การประพฤติการกระทำของข้าพเจ้าก็ยังทำและปฏิบัติไปแบบไหลตามน้ำ คือ ได้ปฏิบัติไปตามมีตามเกิด ตามพ่อแม่ และตามประเพณีเท่านั้น โดยที่ตัวข้าพเจ้าเองไม่มีความรู้และความเข้าใจเท่าใดเกี่ยวกับคำสอนในพุทธศาสนา นั้น ในตอนนั้นข้าพเจ้า

เองไม่เคยคิด ไม่สนใจที่จะ เรียนรู้ พระธรรมคำสอนในพุทธศาสนานั้นแต่ประการใด โดยได้คิดอยู่ในใจเสมอว่า ยังไงก็ต้องเป็นศาสนาที่ดีและศักดิ์สิทธิ์อยู่แล้ว เพราะถ้ามันไม่ดี พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยายของพวกเราท่านคงไม่เชื่ออย่างแน่นอน

อยู่มาเมื่อข้าพเจ้าอายุได้ 20 ปี ข้าพเจ้าก็เริ่มแสวงหาความรู้ใส่ตัวตามภาษาของคนหนุ่มทั่ว ๆ ไป ข้าพเจ้าได้พบกับพวกสอนศาสนาคริสต์ซึ่งเป็นชาวอเมริกากลุ่มหนึ่ง พวกเขาได้พากันมาที่ประเทศข้าพเจ้าเพื่อประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้า มนุษย์ โลก จักรวาล และการรับเอาความรอดพ้นจากความบาป โดยทางความเชื่อในองค์พระเยซูคริสต์ เพื่อให้มีโอกาสดับอกความจริงที่ได้กล่าวมานี้แก่พวกเรา เขาได้จัดให้มีการสอนภาษาอังกฤษฟรีเกิดขึ้น ซึ่งตรงกับเวลาที่ข้าพเจ้าอยากเรียนภาษาอังกฤษอยู่พอดี จึงได้มีโอกาสดูเรียนกับเขา ในขณะที่เรียนภาษาอังกฤษอยู่นั้น เขาได้ฉวยโอกาสเอานั่งสือพระคัมภีร์ที่เป็นภาษาอังกฤษมาฝึกอ่านด้วย ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงมีโอกาสดูอ่าน และได้เรียนรู้ถึงเรื่องของพระเจ้าพระเยซูคริสต์เป็นครั้งแรกในชีวิต

ในตอนแรกนั้นที่ข้าพเจ้าได้ยินและได้ฟังถึงเรื่องนี้ข้าพเจ้าเองก็เฉยๆ และคิดอยู่ในใจเสมอว่า ศาสนาไหนก็เหมือนกันหมด เพราะมีเป้าหมายที่จะสอนให้คนทุกคนเป็นคนดีทั้งนั้น ด้วยเหตุนี้ มนุษย์จะเชื่อในศาสนาไหนก็ไม่สำคัญเพราะดีด้วยกันทั้งนั้น ต่อมาเมื่อได้ยินมากขึ้นก็เริ่มที่จะปฏิเสธและคิดเกลียดชัง อยู่ในใจด้วย แต่ภายหลังที่ศึกษาอยู่เป็นเวลานานถึง 2 ปี ก็พบว่าคำสอนในพระคริสตธรรมคัมภีร์ที่พวกเขาเอามาสอนนั้น ล้วนแล้วแต่เป็นความจริงและเป็นคำตอบของชีวิตที่ข้าพเจ้าและพี่น้องเราปรารถนา และค้นหาตลอดชีวิต โดยเฉพาะคำตอบ

ของคำถามที่ว่ามนุษย์เราเป็นใคร? เป็นคนหรือเป็นสัตว์? เกิดมาจากไหน? เกิดมาเองหรือว่ามีผู้สร้าง? ถ้ามีผู้สร้างแล้วผู้สร้างนั้นคือใคร? เป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ หรือเป็นพระอินทร์ พระพรหมกันแน่? ทำไมจึงมีเกิด แก่ เจ็บ ตาย? ตายแล้วจะไปอยู่ที่ไหน? ความจริงเหล่านี้ได้ทำให้ข้าพเจ้าได้ตัดสินใจที่จะเชื่อ และต้อนรับเอาองค์พระเยซูคริสต์ไว้เป็นพระเจ้าในชีวิต แต่ก่อนที่จะเชื่อและตัดสินใจทั้ง และเลิกเชื่อศาสนาพุทธ ที่เป็นศาสนาประจำชีวิตของข้าพเจ้าอยู่แล้วในเวลานั้น ข้าพเจ้าก็อยากจะเพิ่มความแน่ใจให้กับตัวเองเสียก่อน ก่อนที่จะจากไป

ดังนั้นข้าพเจ้าจึงได้เริ่ม ต้นตั้งใจศึกษา ค้นคว้า เปรียบเทียบหลักคำสอนที่เป็นมาในอดีต ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และที่จะเป็นไปในอนาคตพร้อมด้วยประวัติศาสตร์ คำทำนายและพิธีกรรม ต่างๆ ด้วย ยิ่งข้าพเจ้าได้ศึกษา ค้นคว้ามากเท่าใดก็ยิ่งทำให้ข้าพเจ้า เกิดความเชื่อ มีความมั่นใจและพร้อมที่จะตัดสินใจเชื่อเร็วยิ่งขึ้น โดยเฉพาะคำทำนายเกี่ยวกับ พระเมสสิยาห์ที่จะมาโปรดช่วยโลกภพหน้า ในพระพุทธศาสนา มันช่างตรงกันหรือเหมือนกับคำทำนายในศาสนาฮินดูมากกว่านั้นก็คือความจริงที่ปรากฏอยู่ใน พระคัมภีร์ ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการทั้งนั้น ในที่สุดข้าพเจ้าจึงได้ตัดสินใจเชื่อ และต้อนรับเอาองค์พระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นพระเจ้า ไว้เป็นพระเจ้าและเป็นพระเจ้าผู้ทรง โปรดให้ชีวิตของข้าพเจ้ารอดพ้น

ความจริง เหตุผล พระธรรมคำสอน และคำทำนายทั้งหลายที่ข้าพเจ้าได้นำเอามาบันทึกไว้ในหนังสือพุทธทำนายฉบับนี้ ล้วนแล้วแต่เป็นผลศึกษาค้นคว้าที่ข้าพเจ้าได้ค้นพบ และได้นำมาบันทึกไว้ในหนังสือเล่มนี้ โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า

วันหนึ่งท่าน และพี่น้องของเราบางคนจะได้จับหนังสือเล่มนี้ขึ้นมาอ่าน ศึกษา ค้นคว้า เมื่อได้อ่าน และได้ศึกษาเรียนรู้แล้วก็จะได้พบกับความรู้ ความเข้าใจ ในความจริง และได้พบกับพระเจ้าองค์เที่ยงแท้ ที่มนุษย์เราทุกคนต้องการ และได้พากันเสาะแสวงหา และได้รอคอยมาเป็นเวลานานในชีวิต.

4. บทเรียนที่ได้รับ

จากการศึกษาค้นคว้าของข้าพเจ้าในเรื่องของคริสตศาสนา และพุทธศาสนาอย่างจริงจังนี้ ได้นำเอาผลดี 3 อย่างมาสู่ชีวิตคือ (1) มันได้ช่วยให้ข้าพเจ้าได้พบและได้รู้จักกับพระเจ้า (พบกับพระเจ้า) (2) ได้เข้าใจในความจริงเกี่ยวกับตนเองและการเป็นมาของมวลมนุษยชาติในโลก (ได้พบกับตนเองและคนอื่น) (3) ได้รู้จักว่ามนุษย์ได้พำนั้นมาจากที่เดียวกัน (ปฐมกาล 1:26 , กิจการ 17:26) มีความบาป และจะต้องได้รับโทษและได้รับความรอดพ้นจากทางเดียวกันทั้งนั้น ในตอนแรกข้าพเจ้าก็เข้าใจผิดคิดว่า ศาสนาคริสต์หรือทางของพระเยซูคริสต์เป็นทางที่เห็นแก่ตัว แต่พอได้ศึกษา อย่างละเอียดและลึกซึ้งแล้ว จึงมีโอกาสได้เข้าใจ ถ้าท่านใดมีความรู้สึก และมีอคติเช่นนี้ในเวลานี้ที่กำลังอ่านหนังสือเล่มนี้อยู่ กรุณาอย่าหยุดหรือเลิกอ่าน ขอให้ท่านนึกอยู่เสมอว่า นี่คือความจริง ที่สำคัญที่สุด ที่ท่านต้องการในชีวิต ที่ฝืนฆาตกรไม่ปรารถนาที่จะให้ท่าน และมนุษย์คนใดในโลกนี้ได้รับ ได้พบ และได้เข้าใจ

5. เคล็ดลับที่ควรรู้

จากประสบการณ์และความเชื่ออันแท้จริงของข้าพเจ้ากับบาติพี่น้องที่ผ่านมา ปรากฏว่าพวกเราได้พากันเชื่อและนับถือศาสนาพุทธอย่างเคร่งครัด แต่ได้นับถือแต่ปาก เพราะความไม่รู้ และไม่เข้าใจ ส่วนภาคปฏิบัติและพิธีกรรมต่าง ๆ นั้นคือปฏิบัติกันไปคนละเรื่อง เช่น เชื่อในศาสนาพุทธแต่ปฏิบัติไปตามลัทธิพราหมณ์ และไว้วางใจในผี ความจริงความเชื่อและการปฏิบัติเช่นนี้ ไม่ได้มีแต่ข้าพเจ้าและครอบครัว แต่ญาติพี่น้องเราเกือบทุกคนที่พากันเชื่อในทำนองนี้ด้วยกันทั้งนั้น แม้แต่พระสงฆ์องค์เจ้าที่บวชอยู่ในวัด ก็ยังเชื่อในทำนองเดียวกันนี้ และในบางกรณีนั้นก็ยิ่งเชื่อผิดพลาดไปมากกว่าญาติพี่น้องอีก เช่น การเชื่อในเวทมนตร์ คาถา การเชื่อในของขลัง การเชื่อในเสน่ห์ ซึ่งองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่เคยสอนในทำนองนี้ ในเมื่อพระสงฆ์ผู้ที่ปฏิบัติธรรม และเป็นผู้นำทางศาสนาเอง หากยังขาดความรู้ความเข้าใจ และยังเชื่อกันไปอย่างผิด ๆ เช่นนี้แล้ว พวกเราผู้ที่เป็นศาสนิกชนธรรมดาที่คอยแต่จะรับคำแนะนำ และรับการสอนจากท่านอีกต่อหนึ่งนั้น จะมีโอกาสรู้และเข้าใจในคำสอนของพระพุทธเจ้าอย่างถูกต้องนั้นได้อย่างไร? จะมีโอกาสพบกับพระเจ้าพระเมสสิยาห์หรือพระศรีอริยเมตไตรย ผู้ที่จะมาโปรดโลกให้พ้นบาป ตามที่พระพุทธองค์ ได้ทำนายเอาไว้แล้วได้อย่างไร? ข้าพเจ้าเองเห็นว่า โอกาสที่เราจะได้เชื่อพุทธอย่างถูกต้องและจะได้พบกับความเข้าใจในคำสั่งสอนอันแท้จริง ขององค์สัมมาสัมพุทธเจ้านั้นมันไม่มีเลย ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องอาศัยหลักคำสอนที่ว่า “อตฺตาหิตฺตโนนาโถ” (ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน) เป็นที่พึ่งเพื่อที่จะได้ศึกษา ค้นคว้าหาทางนี้ด้วยตนเอง ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าความรู้

ความเข้าใจ ข้อคิด คำสอน คำแนะนำและ คำชักชวนทั้งหมดที่ข้าพเจ้าได้นำมา
บันทึกไว้ในหนังสือฉบับนี้ จะกลายมาเป็นบทเรียนอันล้ำค่า แก่ท่านและญาติพี่น้อง
น้องที่ต้องการความรู้และต้องการความหลุดพ้นจากการมกมาย จะได้พบกับพระเจ้า
และได้เข้าใจเกี่ยวกับ เรื่องพุทธทำนาย และข้อความทั้งหลายที่พัวพันในเรื่องนี้มาก
ขึ้น

“คนเขลาเชื่อถือทุกอย่าง
แต่คนหยั่งรู้มองดู
ว่าเขากำลังไปทางไหน”
(สุภาษิต 14 : 15)

บทที่ 2 - ท่านเชื่ออยู่ในพุทธศาสนาจริงหรือ?

เชื่อก็บอกว่าเชื่อ	เป็นก็บอกว่าเป็น	รู้ก็บอกว่ารู้
อย่าหลอกตัวเอง	ผลตามมาทีหลัง	น้ำตาจะไหลย่อย
อย่าคอยฟัง	แต่คนพูด	ศึกษาเองให้รู้ก่อน
รู้คำสอน	แล้วเชื่อมั่น	คนเรานั้นจึงเชื่อจริง

“อย่าไว้วางใจทาง อย่าวางใจคน จะจนใจเอง”

“อย่าบอกว่าตัวเองเชื่อเพราะคนอื่นพาเชื่อ

แต่จงเรียนรู้ด้วยตนเองแล้วจึงเชื่อ”

1. พุทธจริงหรือพุทธตามประเพณี

ก่อนที่จะให้ท่านทั้งหลายพบกับคำทำนายขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ข้าพเจ้าก็อยากให้ท่านได้มาสำรวจตรวจสอบตนเองก่อนว่าท่านเป็นพุทธหรือ เคยเป็นพุทธประเภทใด? เป็นพุทธแท้หรือ เป็นพุทธตามประเพณี? พุทธแท่นั้นคือแบบไหน? และพุทธตามประเพณีนั้นคือแบบไหน? เพราะเท่าที่เราเคยเห็นผ่านมา ไม่ว่าจะเป็นอดีตหรือปัจจุบัน คนเราได้พากันเป็นพุทธ ตามประเพณีมากกว่าเป็นพุทธแท้ พวกเรารู้จักถึงเรื่องดังกล่าวนี้ได้อย่างไร? ความจริงแล้วการสังเกตนั้นมันไม่ยาก คือพุทธแท่นั้นก็ได้แก่ ผู้ที่รู้จักคำสอนของพระพุทธองค์ อย่างแน่นและปฏิบัติตามอย่างถูกต้องนั่นเอง แต่ส่วนผู้ที่เป็นพุทธตามประเพณีนั้นก็คือ ผู้ที่เชื่อ

ไปแบบตามมี ตามเกิด ตามพ่อ ตามแม่ ตามที่ผู้ใหญ่พาเชื่อไปเฉยๆ แต่ส่วนตัว
เองนั้นไม่รู้และไม่เข้าใจใน คำสั่งสอนของ พุทธศาสนานั้นอย่างแท้จริงเลย คนที่
เป็นพุทธเช่นนี้แหละที่เราเรียกว่า “พุทธตามประเพณี” พอท่านได้อ่านมาถึงตอนนี้
ข้าพเจ้าเองก็เชื่อว่าท่านผู้อ่านทุกคนก็คงจะนึกวาดภาพออกได้ถึงการเชื่อถือของ
ตนเอง และของคนเราโดยทั่วไป เพราะคนเราทุกคนล้วนแล้วแต่มีประสบการณ์ใน
ความเป็นพุทธในทำนองนี้มาแล้วด้วยกันทั้งนั้น ขอให้ท่านได้สำรวจตัวท่านเองว่า
เมื่อเปรียบเทียบกับความเป็นจริงที่กล่าวมาข้างบนนี้แล้วท่านพอจะรู้ว่าท่านเป็น
พุทธประเภทไหนอยู่? เป็นพุทธแท้? หรือพุทธตามประเพณี?

2. ทำไมความเชื่อของเราจึงสับสนวุ่นวายเช่นนี้?

สาเหตุที่พวกเราได้เชื่อกันแบบสับสนและวุ่นวายกันเช่นนี้ก็เพราะเหตุผล
หลายประการคือ :

ก. เป็นเพราะความไม่เข้าใจ

คนเราส่วนมากแล้วก็ไม่ค่อยจะพากันเข้าใจในเรื่องของศาสนา และใน
เป้าหมายของการเชื่อถือในศาสนานี้เท่าใดนัก จึงได้คิดแต่ว่าศาสนาในโลกนี้ก็ดี
หมด เพราะทุกศาสนานั้นก็ล้วนแล้วแต่สอนให้มนุษย์เป็นคนดีด้วยกันทั้งนั้น
ดังนั้น เป้าหมายที่คนเราเชื่อในศาสนาจึงตั้งอยู่ที่การอยากเป็นคนดีด้วยกันทั้งนั้น
ความจริง แล้วการที่เราเชื่อในศาสนานั้นมีความหมายที่ลึกซึ้งมากกว่านั้น คือ
มันเป็นความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า ระหว่างความเป็นกับความตาย

ระหว่างสวรรค์กับนรก และความอยู่รอดของวิญญาณจิตทั้งในเวลานี้และสืบ ๆ ไป เป็นนิศัยด้วย ดังนั้นพวกเราจึงเชื่อกันแบบเล่น ๆ ไม่ได้ ทุกคนจะต้องจริงจัง และ ตั้งใจศึกษา และเรียนรู้ให้ดีกว่าก่อนที่จะพากันเชื่อ ถ้าไม่อย่างนั้นพวกเราจะพบกับ ความผิดหวังและกินแค้นใจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิต

ข. เป็นเพราะศึกษาไม่พอ

เหตุผลอีกประการหนึ่งนั่นก็คือการศึกษาในเรื่องของศาสนานั้นเอง เพราะว่าไม่มีใครได้ศึกษาหาความจริงกันอย่างลึกซึ้งมาก่อน จึงไม่มีใครสอนให้รู้ พุทธศาสนิกชนส่วนมากแล้วต้องอาศัยพระสงฆ์เป็นผู้บอกสอน แต่พระสงฆ์ ส่วนมากก็เป็นเพียงแต่ผู้บวชพอเป็นพิธี หรือบวชพอได้หม้อผ้าเหลืองให้ เป็น ทางผ่านที่จะนำคนไปสู่การศึกษาอย่างอื่น พระสงฆ์ส่วนมากแล้วต้องศึกษาคำ สอนของพระพุทธองค์ไว้พอให้รู้จักในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาแก่ญาติ โยมเพียงเท่านั้น จึงไม่ได้คิดหาหลักธรรมคำสอนที่สำคัญนี้เอาไว้เพื่อสอนซึ่งกัน และกันต่อไป

ข้าพเจ้าเองก็เคยเข้าวัดฟังธรรมและได้เคยมีโอกาสดำเนินร่วมในพิธีศพพี่น้อง ชาวพุทธหลายครั้ง เมื่อได้นั่งฟังและได้สังเกตมาแล้ว ตั้งแต่ต้นจนจบพิธีก็ไม่รู้เลย ว่าพระสงฆ์นั้นท่านสอนหรือพูดอะไร เพราะฟังไม่เข้าใจ เพราะท่านไม่ได้พูด ภาษาของเรา ส่วนญาติโยมที่ไปนั่งฟังก็ได้แต่ยกมือไหว้และกล่าวคำว่าสาธุเป็น ครั้งคราว สำหรับเวลาที่อยู่ในต่างประเทศ ส่วนมากพอถึงเวลาที่ท่านจะเทศน์ท่าน จะเทศน์เป็นภาษาของเรา เพื่อให้ผู้คนที่มาร่วมนั้นได้ฟังแล้วเข้าใจ ท่านต้องอาศัย

พระชาวต่างประเทศ คือพระไทยนั้นเป็นส่วนใหญ่ เพราะอย่างน้อยก็พอเทศน์เป็นบ้าง เพราะท่านก็มีหนังสือที่เป็นภาษาไทยไว้อ่าน หรือไม่ก็อาจจะเคยเรียนมาแล้ว ส่วนทางคัมภีร์ที่มีอยู่ก็เป็นภาษาบาลีเท่านั้น และยังเป็นหนังสือที่ต้องห้ามไม่ให้คนธรรมดาหรือผู้หญิงแตะต้องด้วย ส่วนหนังสือที่พออ่านได้ก็เป็นแต่บทสวดหรือคำไหว้ภาวณาเท่านั้นซึ่งคำสอนที่ลึกซึ้งกว่านั้นไม่มีเลย ด้วยเหตุนี้คนเราจึงต้องต่อการศึกษา และความเข้าใจต่อศาสนาที่ตนเชื่ออยู่นั้น จึงเป็นเหตุให้มีความสับสนและมีความเชื่อแบบปะปนถึงทุกวันนี้ ในการที่เราจะเชื่อในศาสนาหรือเชื่อในสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น ถ้าผู้สอนไม่มีความรู้ความเข้าใจ และในขณะที่เดียวกันไม่มีหนังสือที่จะอ่านหรือถ้ามีก็อ่านไม่เข้าใจ เพราะไม่ใช่ภาษาเรา เมื่อเป็นเช่นนี้ผู้ที่เชื่อและนับถือก็จะต้องขาดความรู้และความเข้าใจเป็นอย่างมากแน่นอน.

ค. เป็นเพราะขาดความกล้าหาญที่จะยอมรับความจริง

การนับถือและการเชื่อในพุทธศาสนา พร้อมด้วยการประกอบพิธีกรรมต่างๆ ทางศาสนาของคนเรานั้น ส่วนมากก็ไม่ได้สอดคล้องกับคำสอนของพระพุทธศาสนาที่ตนได้เชื่อถืออยู่นั้น ทั้งนี้ก็เป็นเพราะว่าพวกเขาไม่เข้าใจในคำสอนของพุทธศาสนานั้นอย่างแท้จริง ด้วยเหตุนี้ จึงได้เอาพิธีกรรมทางศาสนามาปะปนกับลัทธิแห่งความเชื่อถือในศาสนาอื่น และขนบธรรมเนียมประเพณีจนแยกกันไม่ได้ว่า สิ่งไหนคือพิธีกรรม สิ่งไหนคือประเพณี การเชื่อถือในทำนองนี้ได้เกิดมีมากับคนเราเป็นเวลานาน จนเป็นการยากที่จะแก้ไขให้ถูกต้อง

ในอดีต อาจมีผู้ที่ได้รับการศึกษาอย่างแตกฉานมาแล้วในเรื่องพิธีกรรมต่างๆ ของศาสนากับขนบธรรมเนียมประเพณีนี้ แต่ก็ไม่กล้าที่จะบอกหรือสอนความจริงนี้กับคนอื่น เพราะกลัวว่าจะถูกต่อต้านหรือขัดขวาง ถูกปฏิเสธ แล้วจะไม่สำเร็จ และยังเป็นการยากและเสี่ยงต่อชีวิตอีกด้วย ที่จะนำเอาความรู้และความเข้าใจแบบใหม่กับคนที่เคยเข้าใจผิดมาแล้ว. เมื่อเป็นอย่างนี้จึงไม่มีใครกล้าที่จะนำเอาความจริงออกมายืนยันและปฏิบัติตาม ผลที่ตามมานั้นก็คือความเชื่อที่ผิดพลาด คือ เชื่อแบบปะปนจนมาถึงทุกวันนี้

ง. เป็นเพราะความรู้นั้นมีไม่ถึง

การรับรู้ในเรื่องของศาสนาหรือคำสอนแบบใหม่ๆ ของคนเรานั้นยังไม่สูงพอที่จะยอมรับคำสอนใหม่ๆ นั้นได้ ดังนั้น เมื่อมีคนหนึ่งคนใดเปลี่ยนทิศทางของความเชื่อก็จะถือว่าเป็น ความผิดหรือเป็นการกบฏต่อชาติ ต่อศาสนาที่พ่อแม่พาเราเชื่อถือมาเป็นเวลานาน ส่วนผู้ที่เชื่อถือหรือเปลี่ยนความเชื่อไปตามความรู้คำสอน แนวความคิดแบบใหม่ที่หากมาถึง เช่น เรื่องของพระเยซู นี้เป็นต้น ก็ได้ถูกกล่าวหาว่าเป็นคนที่ลี้ภัย ลี้ศาสนาไป เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วการที่จะเปลี่ยนความเชื่อในพระเจ้าให้ถูกต้องนั้นจึงเกิดขึ้นได้ยากท่ามกลางพี่น้องเรา ผู้ที่ยอมศึกษาอย่างจริงจังและมี ความกล้าหาญเพียงพอ ไม่กลัว และไม่สนใจในคำกล่าวหา นินทาใดๆ ของคนอื่นเท่านั้น จึงจะพร้อมที่จะรับการเปลี่ยนแปลง และยอมรับเอาความจริงและความเชื่อแบบใหม่นี้ได้

จ. เป็นเพราะความมั่งง่าย

พี่น้องเราเป็นคนที่มีมั่งง่ายไม่ค่อยที่จะดิ้นรน หรือผจญภัยเหมือนกับชาติอื่น เขา อะไรก็ตามที่เห็นว่าพอเชื่อได้ก็เชื่อกันไปเลย ความจริงแล้วสุภชาติของเราน่าทึ่งหนึ่งได้กล่าวเอาไว้ว่า “คนมั่งง่าย นั้นได้ยาก ชอบลำบากนั้นได้ดี” แต่ก็ไม่มีใครสนใจในสุภชาติแบบนี้เท่าใดนัก ดังนั้น เมื่อมีการเชื่อกันมาอย่างไรก็จะเชื่อกันไปอย่างนั้นโดยไม่ต้องการที่จะเปลี่ยนแปลง ไม่ว่ามันจะดีหรือชั่ว จะถูกหรือผิดก็ตาม

ฉ. เป็นเพราะสภาพแวดล้อมบังคับ

การเมือง ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้มนุษย์เราเชื่อกันอย่างมง่ายได้ การที่นักการเมืองมักจะให้การเมืองมา มีบทบาท และสนใจในเรื่องของการเชื่อถือของประชาชนนี้ ก็คือเพื่อประโยชน์ในการ ปกครองนั่นเอง คือการปกครองจะง่ายขึ้น ถ้ารัฐบาลสามารถควบคุมการเชื่อถือของประชาชนได้ ความจริงดังกล่าวนี้ พิสูจน์ให้เราเห็นได้จากตัวอย่างในประวัติศาสตร์ของกษัตริย์สององค์ในสองประเทศคือ ในสมัยที่พระยาฟ้ารุ่งมนำศาสนาเข้ามาสู่ประเทศลาว เมื่อปี ค.ศ 1353 และในสมัยของเจ้าจักรพรรดิคอนสแตนติน ของอิตาลีในสมัยปี ค.ศ. 322 นั้น พระยาฟ้ารุ่งมนำศาสนาเข้ามาในประเทศลาวในเวลานั้น ก็เพราะว่ามี การปกครองประชากรยาก เพราะไม่มีศาสนานั้นเอง เพราะคนลาวในสมัยก่อนล้วนแล้วแต่เชื่อผี นางไม้กันทั้งนั้น ทั้งเจ้ามหัศจรรย์เมืองไปตามความเข้าใจของใครของมัน เมื่อเป็นเช่นนั้น พระองค์จึงทรงอนุญาตให้คณะสงฆ์จากประเทศเขมร นำเอา

พระพุทธศาสนาเข้ามาเผยแผ่ให้แก่คนลาวได้ฟังพร้อมทั้งประกาศให้เป็นศาสนาประจำชาติในเวลาต่อมา ส่วนทางด้านกษัตริย์คอนสแตนตินของพวกโรมัน ภายหลังจากที่ได้ชัยชนะต่อสงครามชิงบัลลังก์แล้ว พระองค์ก็ได้ทรงเกิดความมั่นใจว่า พระเยซูคริสต์ที่ได้พาคนทั้งในจักรภพของตนเชื่อในพระเจ้าของคริสเตียน จนได้กลายมาเป็นนิกายใหญ่ นิกายหนึ่งของคริสเตียนในโลกคือ คาทอลิก นั่นก็คือเพราะการใช้อำนาจการปกครองทางการเมืองให้มีบทบาทในการบังคับ และควบคุมนั่นเอง

ในปัจจุบัน หลายชาติในโลกได้มีการตั้งศาสนานี้ขึ้นไว้ให้เป็นศาสนาประจำชาติของตน สาเหตุก็เพื่อความสะดวกในการปกครอง

ข. เป็นเพราะฝิมารชาตาน

ชาตานนี้เป็นต้นเหตุที่ทำให้มนุษย์เราได้พากันเชื่ออย่างมงาย เพราะการเชื่อถือพระเจ้า และศาสนาอย่างมงายของมนุษย์เรานี้เป็นผลดีต่อมัน มันจะเห็นดีเห็นพร้อมกับทุกลัทธิ ทุกศาสนา แต่มันจะหาทางกีดกันขัดขวางไม่ให้มนุษย์เราได้รู้ และเชื่อในพระเจ้าพระเยซูคริสต์ เพราะพระเยซูคริสต์นี้รู้จกว่ามันเป็นใคร และรู้จกเล่ห์กลของมันด้วย ส่วนลัทธิและศาสนานั้นไม่ได้รับรู้จกฐานะอันแท้จริงของมันจึงได้ทำงานให้มัน และให้เกียรติมันมาตลอด บางศาสนาถึงกับยกย่องและนับถือมัน บันรูปเคารพมากราบไหว้บูชา และโอ้อวด เพราะไม่รู้ว่ามันเป็นใคร ยกตัวอย่างในพุทธศาสนาได้มีการ สร้างรูปงู รูปพญานาค เต็มไปทุกวัดวาอาราม งูและนาคล้วนแล้วแต่เป็นสัญลักษณ์ของฝิมารชาตาน แต่เมื่อพวกเราไม่รู้ก็พากันปั้น และพากันสร้างไว้เป็นรูปที่ศักดิ์สิทธิ์แล้วพากันกราบไหว้บูชา ที่เป็นเช่นนี้ก็

เพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และเพราะการปิดบัง การหลอกลวงของผีมารซา
ตานนั่นเอง (2 โครินธ์ 4 : 4) มนุษย์เราจะเชื่อมั่นอยู่อย่างนี้ และจะให้เกียรติมัน
อยู่อย่างนี้ ตราบใดที่เรายังไม่รู้จักมัน และเล่ห์กลของมัน

ในปัจจุบันคนเรานับเป็นล้าน ๆ คนยังคงพากันเชื่อพุทธ พราหมณ์ ศี
ผสมกันอยู่และบางคนยิ่งเชื่อแบบพิลึกไปกว่านั้นอีกคือปนคริสเตียนไปด้วย โดย
คิดว่ายังมีหลายศาสนาเท่าใดก็ยิ่งดี จะได้มีคนช่วยมากขึ้น ข้าพเจ้าได้แต่หวังเป็น
อย่างยิ่งว่า ความรู้และประสบการณ์อันเล็กน้อยจากพุทธทำนายเล่มนี้จะช่วยให้
ท่านมีความรู้ ความเข้าใจมากขึ้นและกว้างขวางขึ้นในเรื่องของศาสนา และการ
เชื่อถือในพระเจ้า ในชีวิตของท่านเอง

บทที่ 3 - พุทธประวัติ หลักคำสอน ข้อคิดและความจริง

“ความจริงเป็นสิ่งไม่ตาย เป็นสิ่งที่มนุษย์เราทั้งหลาย ภายในโลกนี้สมควรรู้”

“ท่านทั้งหลายจะรู้จักสัจจะ และสัจจะจะทำให้ท่านทั้งหลายเป็นไท” (ยอห์น 8:32)

1. พุทธประวัติ

ก่อนที่จะพบกับคำทำนายของพระพุทธเจ้า ข้าพเจ้าเห็นว่าจะเป็นการดีไม่น้อย ถ้าเรารู้ล่วงหน้าว่าพระพุทธเจ้าทรงเป็นใคร? มีประวัติเป็นมาอย่างไร? พระพุทธเจ้าเดิมชื่อว่าสิทธัตถะ เป็นบุตรชายของพระเจ้าสุทโธทนะ และนางสิริมหามายา เป็นกษัตริย์ปกครองกรุงกบิลพัสดุ์นครหลวงของแคว้นสักกะ ทางภาคเหนือของประเทศอินเดีย เมื่อ 543 ปีก่อนคริสตศักราช พระเจ้าสุทโธทนะพร้อมทั้งประชากรของอินเดีย ในสมัยนั้นก็เชื่ออยู่ในลัทธิพราหมณ์ ซึ่งมีความเชื่อในเทพเจ้า และในการเวียนว่ายตายเกิด เจ้าชายสิทธัตถะ ได้รับการศึกษาศิลปวิทยาเป็นอย่างดี เพราะเป็นเชื้อพระวงศ์ แต่พอโตขึ้นเจ้าชายสิทธัตถะก็มีความสนใจในเรื่องของชีวิตนี้มากกว่าการเมือง ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะความจริง 4 อย่าง ที่บีบคั้นหัวใจของสิทธัตถะให้ท่านต้องแสวงหาความจริงทั้ง 4 อย่างนั้นก็คือ :

1. มนุษย์เรานี้เป็นใคร?
2. มนุษย์เกิดมาจากไหน?
3. มนุษย์เกิดมาอยู่ในโลกนี้เพื่ออะไร?
4. มนุษย์ตายแล้วจะไปอยู่ไหน?

เจ้าชายสิทธัตถะต้องการอยากรู้จึงได้เรียนรู้จากบรรดาครู และอาจารย์ และนักปราชญ์ของพวกเขาพรหมณ์ทั้งหลายในสมัยนั้น แต่ก็ไม่มีใครที่สามารถจะ ให้คำตอบเป็นที่พอใจแก่พระองค์ได้ ดังนั้น เมื่อเจ้าชายสิทธัตถะอายุได้ 16 พรรษา พระองค์ก็ได้อภิเษกสมรสกับเจ้าหญิง ยโสธรา หรือนางพิมพา แห่งกรุง เทวหะ ได้ลูกด้วยกัน 1 คนชื่อว่าราहुล เจ้าชายสิทธัตถะถึงแม้ว่าจะมีภรรยาและ ลูกแล้วก็ตาม พระองค์ก็ไม่ได้ลดความตั้งใจแม้แต่น้อย ที่ต้องการอยากรู้จักกับ ความจริงนั้น ในที่สุดเมื่อมีพระชนมายุได้ 29 พรรษา พระองค์จึงตัดสินใจหนีลูก หนีภรรยา สละสมบัติและบัลลังก์เข้าป่าเพื่อหาคำตอบตามที่พระองค์ต้องการ พระองค์ใช้เวลาค้นหาอยู่ถึง 6 ปี จึงพบกับความสำเร็จที่พระองค์ต้องการ ความ จริงที่พระองค์ได้ค้นพบในเวลานั้น ก็ได้กลายมาเป็นหลักคำสอนใน พระพุทธศาสนาจนถึงทุกวันนี้

2. หลักคำสอนที่เป็นหัวใจของพุทธศาสนา

ก. หลักทั่วไป: มี 3 ประการคือ (1) ให้เว้นจากความชั่วทั้งปวง (2) ให้ทำ ความดี (3) ชำระใจให้สะอาด

ข. หลักการศึกษ: มี 3 ประการคือ (1) ศิลศึกษา คือศึกษาในเรื่องของศีล (2) จิตศึกษา คือศึกษาในเรื่องของจิต (3) ปัญญาศึกษา คือศึกษาในเรื่องของปัญญา การศึกษาในขั้นที่ 3 ย่อมส่งผลให้ถึง “วิมุตติ” คือ ความพ้น อันหลุดพ้นในด้าน ของกิเลส และความทุกข์ อันเป็นจุดหมายสำคัญในพุทธศาสนา

ค. หลักการสังคัมสงเคราะห์ : มี 4 ประการคือ (1) การเอื้อเพื่อให้ หรือที่เรียกว่าทาน (2) การเจรจาที่อ่อนหวานและน่าฟัง (3) การบำเพ็ญประโยชน์แก่กันและกัน (4) การวางตนให้เหมาะสม

ง. หลักของผู้มีใจสูง : มี 4 ประการ (1) เมตตา คือมีจิตใจที่คิดให้เป็นสุข หรือตรงกันข้ามกับความพยาบาท (2) กรุณา คือ เอ็นดู สงสารคิดที่จะช่วยให้พ้นทุกข์ ซึ่งตรงกันข้ามกับเบียดเบียน (3) มุทิตา คือพลอยยินดีเมื่อผู้อื่นได้ดี ตรงกันข้ามกับความอิจฉา (4) อุเบกขา คือมีใจเป็นกลาง ตรงกันข้ามกับความลำเอียง

จ. หลักอริยสัจ 4 : มี 4 ประการคือ

ทุกข์ ความทุกข์ทั้งปวง

สมุทัย เหตุที่ทำให้เกิดความทุกข์

นิโรธ การดับทุกข์

มรรค การดับทุกข์

1. เห็นชอบ (สัมมาทิฐิ Right View)
2. คิดชอบ (สัมมาสังกัปปะ Right Thought)
3. วาจาชอบ (สัมมาวาจา Right Speech)
4. กระทำชอบ (สัมมากัมมันตะ Right Action)
5. ทำมาหากินในทางชอบ (สัมมาอาชีวะ Right Living)
6. ความเพียรชอบ (สัมมาวายามะ Right Effort)
7. ตั้งสติชอบ (สัมมาสติ Right Recollection)
8. การตั้งใจชอบ (สัมมาสมาธิ Right Concentration)

3. สิ่งที่ท่านควรคิดในบทเรียนนี้

1. อริยสัจ 4 หรือความจริงทั้งสี่ข้อที่กล่าวมานี้ ตามประวัตินั้นบอกว่า เจ้าชายสิทธัตถะเป็นผู้ตรัสรู้ด้วยตนเอง ความจริงแล้วก็เป็นอย่างนั้นจริง และที่พระองค์ทรงค้นพบได้ก็เพราะว่ามั่นมีอยู่แล้วเป็นความจริงที่มีอยู่ในโลกมานาน ซึ่งความจริงทั้งหมดนี้ได้ปรากฏอยู่ในพระคัมภีร์ของชาวฮิวที่ปัจจุบันเราเรียกกันว่า พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม อ้างตามตำนานที่บอกว่า เจ้าชายสิทธัตถะเป็นผู้ตรัสรู้ด้วยตนเองนั้นจึงสามารถเป็นไปได้ เพราะว่ามันได้มีอยู่แล้วเพียงแค่ว่าได้ตั้งใจแสวงหาแล้วก็พบ (มัทธิว 7 : 7-8)

2. มรรค 8 ไม่ใช่ทาง 8 เส้นที่นำเราไปถึงความพ้นทุกข์ แต่เป็นทางเดียวที่เริ่มต้นด้วยการเห็นทางชอบ หรือทางที่ถูกต้องแล้วปฏิบัติตามด้วยความตั้งใจ จึงสำเร็จผลตามเป้าหมาย พระคัมภีร์ได้สอนเราไว้ว่า พระเยซูทรงเป็นทางนั้น (ยอห์น 14:6) ผู้ที่เชื่อและวางใจก็จะได้พ้นบาปในนรก (ยอห์น 5 : 24, วิวรรณ์ 20 : 15) และผู้ที่ดำรงชีวิตและปฏิบัติตามด้วยความตั้งใจอยู่ในเส้นทางของพระองค์ ผู้นั้นก็จะมีความสุข (สดุดี 1:1-3) และจะได้พบกับความสำเร็จทุกประการ (โยชูวา 1:5-8)

ความจริงทั้ง 4 ประการนี้เราเรียกว่า หลักอริยสัจ 4 ที่ทำให้เจ้าชายสิทธัตถะเปลี่ยนมาเป็นพระพุทธเจ้า ซึ่งแปลว่าผู้รู้ ผู้ที่เจริญหรือพัฒนาแล้ว ไม่ใช่เปลี่ยนมาเป็นพระเจ้าตามที่หลายคนได้เข้าใจ ภายหลังจากที่เจ้าชายสิทธัตถะได้ค้นพบความจริงทั้ง 4 ประการแล้ว ก็มีผู้คนมาขนานนามให้พระองค์อีกมากมาย เช่น :

พระสัมมาสัมพุทธเจ้า   แปลว่า ผู้ตรัสรู้โดยชอบ

พระตถาคต   แปลว่า ผู้เสด็จมาดี

พระบรมศาสดา   แปลว่า ศาสดาที่เก่งที่สุด

4. ความจริงที่สำคัญที่ท่านควรรู้

ก. ไม่มีนามยศตอนไหนที่ชี้ให้เห็นว่า เจ้าชายสิทธัตถะ เป็นพระเจ้า เพราะพระองค์เองนั้นไม่ใช่พระเจ้า

พระองค์เองเป็นเพียงแต่ผู้แสวงหาเหมือนกับท่าน และข้าพเจ้าเอง เป็นเพียงแต่คนแรกที่ตั้งใจและเสียสละในการแสวงหาที่ยิ่งใหญ่กว่าใคร ๆ ในประวัติ คำว่า “เจ้า” ที่ติดอยู่ในชื่อของ พระองค์นั้นเป็นนามยศที่ติดมา เพราะว่าพระองค์ ทรงเป็นเชือกษัตริย์ ไม่ได้เกี่ยวกับการเป็นพระเจ้าของเจ้าชายสิทธัตถะเลย หลายคนเข้าใจผิดคิดว่าพระองค์เป็นพระเจ้า และเชื่อพระองค์ในฐานะเป็น พระเจ้านี้ตลอดมา

ข. พุทธศาสนานี้ไม่ใช่ศาสนาของคนลาวเรา

พุทธศาสนานี้ไม่ใช่ศาสนาของคนลาวเรา ตามที่หลายคนคิด แต่เป็นศาสนาที่เกิดอยู่ในต่างประเทศ คือเกิดอยู่ในประเทศอินเดีย ซึ่งได้เผยแผ่มาทางภาคพื้นเอเชียอาคเนย์ เมื่อหลายศตวรรษก่อน เป็นศาสนาที่มีคำสอนที่เจือปนกับศาสนาพราหมณ์จนผู้ที่เชื่อทั่วไปไม่สามารถที่จะแยกออกได้ว่าสิ่งไหนเป็นคำสอนของพุทธ อันไหนเป็นคำสอนของพราหมณ์ ภายหลังที่เจ้าพระยาฟ้ารุ่งนำมา

สถาปนาเป็นศาสนาประจำชาติแล้ว คนลาวก็ได้เอาผีผสมกันเข้าไปอีกต่อหนึ่ง จึง
มั่วกันมาจนถึงทุกวันนี้

ค. พุทธศาสนาเข้ามาในประเทลาว

เมื่อปี ค.ศ. 1353 ผ่านประเทศเขมร โดยกษัตริย์ลาวองค์หนึ่ง คือพระยา
ฟ้ารุ่งเป็นผู้นำเข้ามาประกาศเผยแผ่แก่คนลาว และต่อมาก็ได้ประกาศและสถาปนา
ขึ้นไว้เป็นศาสนาประจำชาติ ศาสนาพุทธบางส่วนก็ได้เข้ามาในประเทลาวเราโดย
ผ่านทางทิเบตและประเทศจีน เป็นการเข้ามาแบบแทรกซึม ไม่ใช่แบบเป็นทางการ
ตามที่ได้เข้ามาทางประเทศเขมรนั้น

ง. คนลาวเรามาก่อนหน้านั้นนับถือผีเป็นชีวิตจิตใจ

การเชื่อผีนี้มีมาตั้งแต่เด็กดำบรรพอ้างตามพระคัมภีร์ของคริสเตียน มนุษย์
เราเชื่อผีรองจากการเชื่อในพระเจ้า (ปฐมกาล 3 : 1-7) ดังนั้นจะเรียงลำดับเกี่ยวกับ
ประวัติของการเชื่อถือของมนุษย์มีดังนี้ :

1. ในตอนแรก มนุษย์เราทั้งโลกเชื่ออยู่ในพระเจ้าองค์เดียวกันไม่ได้เชื่อผี
และไม่ได้เชื่อศาสนาอื่น
2. ต่อมาก็ได้มีการเชื่อฟังผีมารซาตาน เป็นอันดับที่สอง
3. เชื่อในลัทธิ และศาสนาต่างๆ จนทุกวันนี้

การเชื่อในพระเจ้าและในศาสนาของมนุษย์เราได้มีการวนเวียนกันอยู่ตลอดมา และวนเวียนกันอยู่อย่างนี้ตลอดไป จนกว่าวันสุดท้ายแห่งการสิ้นสุดของโลกนี้

จ. พุทธอัตโนมัตติ

เมื่อพุทธศาสนาได้ถูกประกาศและสถาปนาให้เป็นศาสนาประจำชาติแล้วทุกคนที่เกิดอยู่ในชาติเวลานี้จึงถือว่าเป็นพุทธไปในตัวอย่างอัตโนมัตติเลย ถึงแม้ว่าจะรู้หรือไม่รู้ก็ตาม จะเข้าใจหรือไม่ เข้าใจในคำสอนก็ตาม นี่แหละคือการเชื่อถือแบบตามมี ตามเกิด ตามพ่อ ตามแม่ และตามประเทศชาติบ้านเมืองพาเชื่อ

ฉ. ทุกศาสนาดีหมด

คนเรามากจะสรุปความเอาแบบง่ายๆ ว่าทุกศาสนานั้นดีหมด เพราะศาสนาใดก็ล้วนแล้วแต่สอนให้คนเป็นคนดีทั้งนั้น คนที่พูดเช่นนี้ก็คือคนที่ไม่รู้และไม่เข้าใจในเรื่องของศาสนานั้นเอง ไม่ใช่ทุกศาสนาในโลกนี้จะสอนให้คนเป็นคนดีเหมือนกันหมด บางศาสนาในโลกนี้ชั่วร้าย ถึงกับนำความพินาศมาสู่ชีวิตของตนเองและผู้อื่นด้วย

ช. สิ่งที่เราควรจำ

พระเจ้า ๘ ศาสนาและลัทธิ 4 อย่างนี้มีความแตกต่างกัน พระเจ้าในโลกนี้มีแต่เพียงองค์เดียว แต่ยังมีหลายคนคิดว่ามีหลายองค์ มีมีหลายตัวแต่มีหัวหน้าอยู่

เพียงตัวเดียวคือซาตาน ศาสนาก็มีอยู่หลายศาสนา บางศาสนาก็เชื่อว่ามีพระเจ้าอยู่
เพียงองค์เดียวเช่น คริสเตียน อิสลาม บางศาสนาก็เชื่อว่ามีพระเจ้าหลายองค์เช่น
ศาสนาฮินดู ศาสนาเซน และศาสนาอื่นๆ บางศาสนานั้นก็ไม่เชื่อในพระเจ้า เลย
กลับเชื่อในปรีชาของมนุษย์ แล้วก็หยุดอยู่ที่ปรีชานั้น จึงไม่นำไปสู่เป้าหมายของผู้
ตั้งศาสนานั้นดังเช่น ศาสนาพุทธ ศาสนาขงจื้อ ศาสนาชินโต ศาสนาเต๋าเหล่านี้
เป็นต้น

ข. พุทธศาสนาเป็นศาสนาที่ถูกจัดไว้ในกลุ่ม อเทวนิยม คือกลุ่มที่ไม่เชื่อในพระเจ้าหรือเทพเจ้า

นี่คือพวกสาวกหรือพวกศาสนิกชน ตลอดถึงนักศาสนศาสตร์ในโลกนี้จัดไว้
ไว้ แต่เราจะต้องศึกษาคำสอนและปรัชญาของพระองค์ให้ดีจึงจะพบความจริง
เพราะคำสอนของพระพุทธองค์ล้วน แล้วแต่เป็นปริศนา ผู้ที่เชื่อจะต้อง
ตีความหมายเอาเอง พุทธศาสนาสอนให้ใช้ปัญญาพิจารณาเหตุผล ไม่ถือบุคคล
เป็นใหญ่ ไม่ถือโลกเป็นใหญ่ แต่ถือธรรมเป็นใหญ่ ธรรมในที่นี้จะเป็นใคร? หรือ
เป็นอะไร? ผู้ที่ได้ยินจะต้องใช้ปัญญา คิดเองจึงจะรู้และจะพบ สำหรับข้าพเจ้า
ธรรมนี้ก็คือพระเจ้าพระเยซูคริสต์นั่นเอง จงอ่านใน (ยอห์น 1 : 1-3) ในพระคัมภีร์
ภาคพันธสัญญาใหม่ของคริสเตียน แล้วท่านจะรู้ทันทีว่า ธรรมนั้นคือพระเจ้า

ด. จากปัจฉิมโอวาต

องค์พระพุทธรเจ้าได้กล่าวไว้ว่า “แต่เจ้าทั้งหลายจงแสวงหา วิมุตติ โดย ความไม่ประมาทเถิด” วิมุตติ ก็แปลว่าความรอดพ้น ผู้ประมาทก็จะไม่พ้นอย่าง แน่นอน ความรอดพ้นนี้จะต้องเสาะแสวงหาด้วยปัญญาและการศึกษา และจะต้อง ไม่ประมาทด้วย อ้างตามพระธรรมคัมภีร์นั้น ในโลกนี้มีทางอยู่เพียงทางเดียว เท่านั้นที่จะช่วยให้มนุษย์เรารอดพ้นจากความผิดบาปได้ คือทางขององค์พระเยซู (กิจการ 4 :12) เนื่องด้วยเหตุนี้แหละการศึกษาเรียนรู้จักว่า พระเยซูนั้นทรงเป็น ผู้ใดจึงเป็น เรื่องจำเป็นสำหรับเราทั้งหลาย

บทที่ 4 - พุทธทำนายเกี่ยวกับยุคสุดท้ายของโลก

วันสุดท้ายโลกจะเกิดความวุ่นวาย

ผู้คนพากันล้มตาย เหมือนหินกลางแอ่ง

ใครมีบุญมาก บารมีจะช่วยพยุง

จะได้อยู่ได้สามร่วมโพธิ์

1. คำทำนายของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

“สองพันห้าโลกาจะหวั่นไหว โลกจะรวมเข้ามาสามร่วมโพธิ์ศรี ใครมีบุญจะเห็นหน้าพระเจ้า ในสมัยนั้น พระเจ้าจะเอาตระแกรงเงิน ตระแกรงทองมาให้ จี๋มอด ค้างซี่ข้างลอค”

คำทำนายดังกล่าวนี้ได้มีมาเป็นเวลานาน ซึ่งมีการกล่าวขานกันมาโดยตลอด คนลาวเกือบทุกคนสามารถท่องได้จนขึ้นใจ พร้อมทั้งตีความหมายกันไป ตามยุคตามสมัย และตามความเข้าใจของตน ที่จริงแล้วคำทำนายนี้ลึกซึ้งและมีความหมาย เหมาะแก่การนำมาศึกษาเรียนรู้ ต่อไปนี้คือความหมายต่างๆ ที่พวกเราควรรู้เกี่ยวกับคำทำนายข้างบนนี้

2. ความหมายต่างๆ ของคำทำนาย

ก. พระพุทธเจ้ากล่าวถึงความวุ่นวายของโลก

“สองพันห้าโลกาจะหวั่นไหว”

คำทำนายตอนนี้อंकพระพุทธรเจ้าได้เตือนว่าในช่วงระยะปี 2005 โลกจะ
หวั่นไหว ซึ่งหมายถึงความวุ่นวายจะเกิดขึ้นในโลก และเหตุการณ์เช่นนี้กำลังจะ
เกิดขึ้นจริง อंकพระเยซูคริสต์ยังได้ กล่าวละเอียดไปกว่านั้นเกี่ยวกับเรื่องนี้ ซึ่ง
ปรากฏอยู่ในพระธรรมมัทธิว บทที่ 24 หน้าที่ 41-43 พระองค์ได้ทรงกล่าวว่า
ความวุ่นวายนี้คือหมายสำคัญแห่งการสิ้นสุดของโลกนี้ พระองค์ได้ทรงกล่าวว่า เมื่อ
โลกนี้ใกล้จะถึงยุคอวสาน พระเจ้าปลอมจะเกิดขึ้น เพื่อหลอกลวงมนุษย์ให้หลง
ทางจากพระเจ้าองค์เที่ยงแท้ ศักดิ์สงครามพร้อมทั้งข่าวลือถึงเรื่องศักดิ์สงครามนั้นจะ
เกิดขึ้นและโด่งดังไปทั่วโลก แผ่นดินก็ จะหวั่นไหว ภูเขาไฟจะระเบิด สงคราม
ร้อน สงครามเย็น การอธรรม การข่มเหง การฆ่าฟันรันแทง การหักหลัง การ
เกลียดชังซึ่งกันและกัน ตลอดทั้งหมดดูจีโลกก็จะเกิดมีขึ้น ปัจจุบันนี้ดูเหมือนว่า
เหตุการณ์เหล่านี้กำลังคุกคามอยู่ในโลกของเราอย่างน่ากลัว หลายอย่างก็ได้เกิดขึ้น
แล้วและอีกหลายอย่างกำลังเกิดขึ้นมาอย่างไม่หยุดยั้ง โลกจะเป็นเช่นนี้ไปจนกว่า
วันสุดท้ายของโลกนี้จะมาถึง พระพุทธรเจ้าได้ทำนายเอาไว้ว่าเมื่อครบ 5000 ปี จะ
ไม่มีผู้บรรลุ โสคาบัน ไฟจะไหม้โลก พระเมสสิยาห์หรือพระเยซูคริสต์ได้กล่าวไว้
ภายหลังพระพุทธรเจ้าอีกว่า วันเวลานั้นไม่มีใครรู้นอกจากพระเจ้า แต่ความวุ่นวาย
และการสิ้นสุดแห่งโลกนี้จะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ในวันสุดท้ายพระเจ้าจะ
ทำลายโลกนี้ให้สลายไปด้วยไฟ ตามที่เราได้พบในพระคัมภีร์ วิวรรณ์ 20 : 9
ของคริสเตียนนั้น ในเมื่อทุกอย่างจะต้องเกิดขึ้นเช่นนี้ พวกเราควรเตรียมตัว
และควรจะดำรงชีวิตอย่างไรจึงจะเหมาะสม จึงจะมีความหวังและจึงจะรอดพ้น

ได้? นี่เป็นคำถามที่พวกเราทุกคนควรจะแสวงหาคำตอบให้กับตนเองก่อนที่มันจะ
สายเกินไป

ข. กล่าวถึงพระเจ้าตรีเอกานุภาพ

“โลกจะใกล้เข้ามาสามร่วมโพธิ์ศรี”

คำว่าสามร่วมโพธิ์ศรีนี้ ก็ได้มีการตีความหมายกันไปคนละอย่าง ผู้ที่ชอบ
การเมืองก็ตีความหมายใส่การเมือง ผู้ที่เชื่อในศาสนาพุทธก็แปลใส่พุทธ หรือผู้ที่
เข้าใจอะไรก็แปลใส่อันนั้นดังต่อไปนี้

1. แปลไปตามพระพุทธศาสนา : หมายถึง พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์
2. แปลตามความเป็นจริง : หมายถึง ต้นโพธิ์สามต้น ถ้าพระองค์เป็นต้นโพธิ์
มนุษย์ทั้งหลายก็คงพินาศเพราะว่าเข้าไปในต้นโพธิ์ได้ไม่หมด
3. แปลใส่พระเจ้าตรีเอกานุภาพ : ตามความเข้าใจของข้าพเจ้าแล้ว คือเชื่อว่า
พระองค์หมายถึงพระเจ้าตรีเอกานุภาพคือ พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ คือในที่สุดแล้วมนุษย์ก็จะเข้าภายใต้สามร่วมนี่ ซึ่งพระพุทธเจ้าได้บอกให้
มนุษย์ได้รอกอยว่าจะมาโปรดโลกภายหน้า ภายใต้อ้อมพระคุณของพระเจ้านี้มนุษย์
เราทั้งโลกสามารถเข้าไปได้โดยไม่มีข้อกำหนด หรือเขตจำกัดจะเชื่อหรือว่าเข้าไป
เท่าใดก็ได้

ค. กล่าวถึงพระเจ้า

“ใครมีบิวาสนาจะได้เห็นพระเจ้า”

คำทำนายตอนนี้ได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า พระพุทธหรือเจ้าชาย สิทธัตถะนั้นไม่ได้เป็นพระเจ้า และพระองค์ก็ไม่ได้ปฏิเสธพระเจ้า ถ้าพระองค์ ทรงเป็นพระเจ้าพระองค์ก็จะบอกว่า เห็นหน้าเรา แต่ในที่นี้พระองค์กลับบอกว่า จะเห็นหน้าพระเจ้า ซึ่งกล่าวถึงผู้ที่จะมาภายหลังพระองค์ และผู้ที่มาหลังจาก พระองค์นั้นก็คือองค์พระเยซูคริสต์หรือพระเมสสิยาห์นั่นเอง พระองค์ได้เสด็จมา 543 ปี หลังจากที่พระพุทธได้สวรรคตไปแล้วซึ่งตรงกันกับที่พระพุทธองค์ได้ทรง กล่าวเอาไว้ว่า ศาสนาของพระองค์จะหมดไป

ง. กล่าวถึงคนที่มีบุญ

“ใครมีบุญจะเห็นหน้าพระเจ้า”

คนมีบุญคือคนประเภทไหน? หลายคนก็คงจะตีความหมายไปในลักษณะ ที่แตกต่างกัน แต่สำหรับข้าพเจ้าคนมีบุญนั้นก็คือ คนที่เห็นในสิ่งที่เห็นได้ยาก พบ ในสิ่งที่พบได้ยาก เข้าใจในสิ่งที่เข้าใจได้ยาก และปฏิบัติตามในสิ่งที่ปฏิบัติตาม ได้ยาก ถ้าจะว่าแล้วก็คือคนที่มีความสูงส่งนั่นเองจึงจะสามารถเห็น พบ เข้าใจ และปฏิบัติตามได้ คำว่า “บุญมาก” ที่เราได้พบอยู่ในคำทำนายของพระพุทธเจ้า นั้นก็เล็งถึงคนประเภทนี้ คนที่สามารถเห็น และสามารถเข้าใจและสามารถ ตีความหมายในคำสอนของพระองค์ได้ คนนั้นแหละคือคนที่มีบุญมาก พระพุทธ องค์ได้กล่าวไว้ตอนหนึ่งว่า *“ใครเห็นพระธรรมผู้นั้นเห็นพระตถาคต”* ใครก็ตามที่ได้พบพระเจ้าและเชื่อในพระเจ้า เราจะเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “พระธรรม” เท่านั้นจึงจะนับว่าได้เห็นและได้เข้าใจในคำสอนของพระพุทธองค์ คำว่า “ธรรม”

นี่ก็หมายถึง “พระเจ้า” พระเยซูคริสต์นั่นเองซึ่งท่านยอห์นได้อธิบายไว้อย่างชัดเจนในพระธรรม (ยอห์น 1 : 1-3) นั้น ท่านได้กล่าวว่า “พระวาจาได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์และทรงอยู่ท่ามกลางเรา บริบูรณ์ด้วยพระคุณและความจริง เราทั้งหลายได้เห็นพระสิริของพระองค์ คือพระสิริอันสมกับพระบุตรองค์เดียวของพระบิดา” (ยอห์น 1 : 14) “ไม่มีใครเคยเห็นพระเจ้าเลย พระบุตรองค์เดียวผู้ทรงสถิตอยู่ในพระทรงของพระบิดา พระองค์ได้ทรงสำแดงพระเจ้าแล้ว” (ยอห์น 1 : 18) พระเยซูผู้นี้แหละคือผู้ที่พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยายของเราได้พากันรอคอยตามตำนาน และตามคำทำนายของพระพุทธรองค์

พี่น้องรู้ไหมว่าทุกครั้งที่พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย ของเราไปเพเล ไปจ้งหัน ท่านจะถือแก้วน้ำไปกรวดด้วย เมื่อพระสงฆ์สวดมาถึงตอนกรวดน้ำ ท่านก็จะพากันเอาแก้วน้ำมากรวดน้ำ ยกมือข้างหนึ่งขึ้นข้างหู มืออีกข้างหนึ่งใช้กรวดน้ำอย่างช้าๆ แล้วภาวนาส่งที่ตนเองต้องการไปพร้อม หนึ่งในคำพูดที่ท่านพูดออกมาก็คือ ขอให้ผลบุญกุศลที่ท่านได้ทำ ได้สร้างมานั้นได้ช่วยท่านให้ขึ้นสวรรค์ และขอให้มีบุญมากเพียงพอที่จะได้เกิดใหม่ในชาติหน้า ให้ได้เห็นหน้าพระเมสสิยาห์ องค์พระเยซูคริสต์ได้กล่าวกับหญิงชาวสะมาเรียใน พระธรรม (ยอห์น 4 : 26) ว่า “เราที่พูดกับเจ้าคือท่านผู้นั้น” และพระองค์ยังทรงกล่าวกับฟิลิปอีกว่า “ถ้าท่านทั้งหลายรู้จักเราแล้ว ท่านก็จะรู้จักพระบิดาของเราด้วย ตั้งแต่นี้ไปท่านก็จะรู้จักพระองค์ และได้เห็นพระองค์” (ยอห์น 14 : 7) พระเยซูผู้นี้แหละคือพระเมสสิยาห์ ที่พระพุทธรเจ้าได้ทำนายเอาไว้ว่าจะมาโปรดโลกภายหน้า

จ. กล่าวถึงผู้ที่ได้รับความรอด และผู้ที่ไม่ได้รับ

“จีมอดค้ำง จีซ้างลอด”

จีมอด ในที่นี้หมายถึงสามัคคีธรรมคา หรือคนยากจนอนาถา หาเช้ากินค่ำ เช่น ไทยเราเข้าช้อย ที่ไม่ค่อยจะร่ำรวย มีฐานะที่ไม่ดี ไม่มีตำแหน่งสูง ที่จะต้องคอยระมัดระวังหรือเป็นห่วง นั้นเอง คนประเภทนี้แล้วส่วนมากจะมีโอกาสเข้ามาหาพระเจ้าได้ง่ายกว่าพวกจี้ซ้าง คือพวกที่มีฐานะดี มีตำแหน่งสูง มียศถาบรรดาศักดิ์และความร่ำรวย คนพวกนี้ถ่อมตัวยาก เพราะว่ากลัวเสียเกียรติและศักดิ์ศรี หรือเสียเปรียบในสังคม ดังนั้นจึงมาหาพระเจ้ายาก ดังตัวอย่างในพระคัมภีร์

ไม่ว่าจะเป็นอดีตหรือปัจจุบัน คนพวกนี้ยังมีปัญหาในการเข้ามาหาพระเจ้า ในพระคัมภีร์มีตัวอย่างที่ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนก็คือ เศรษฐีโง่ในพระธรรม (ลูกา 12 : 16-21). เศรษฐีขี้เกียจ (ลูกา 16 : 19-31), เศรษฐีหนุ่ม (ลูกา 18 : 18-30), กษัตริย์อากริปปาและบรรดาข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ในพระธรรม (กิจการ 25,26) ต่างคนก็ต่างมาหาพระเจ้าได้ยาก ทั้งหมดนี้ก็เพราะเกียรติ ศักดิ์ศรี ฐานะ ตำแหน่ง และความร่ำรวยนั่นเอง ผู้ที่กล้าหาและพร้อมตัดสินใจอย่างเด็ดเดี่ยวเท่านั้นจึงจะมาหาพระเจ้าและพ้นได้

3. พระเจ้าทรงรักคนเรา และให้โอกาสคนเราทั้งหลาย

พระเจ้าทรงให้โอกาสเรา ว่าจะเป็นจีมอดหรือจี้ซ้าง พระเจ้าไม่ได้ทรงให้ ความรอดพ้นบาปนี้ขึ้นอยู่กับฐานะ ตำแหน่ง หรือวงศ์ตระกูล หรือก็ไม่ได้ขึ้นอยู่กับ การปรับตัวให้เป็นคนดี อยู่ในศีลธรรมจึงพ้นได้ แลเมยังหาซื้อไม่ได้ด้วยเงิน

ทอง พระคัมภีร์สอนว่า “ด้วยว่าท่านทั้งหลายรอดนั้นก็รอดโดยพระคุณเพราะความเชื่อ ไม่ใช่ท่านทั้งหลายรอดเอง แต่พระเจ้าทรงประทานให้ ความรอดนั้นจะเนื่องด้วยการกระทำก็หามิได้ เพื่อมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดอวดได้” (เอเฟซัส 2 : 8-9) คนธรรมดาสามัญทั้งชั้นต่ำและชั้นสูง สามารถที่จะรับความรอดพ้นนี้ได้ ขอเพียงแต่ว่าท่านต้องการ

4. เหตุที่จี๊ข้างลอค

สาเหตุที่คนพวกจี๊ข้างลอคระบายนอกคำของพระเจ้านั้นก็เพราะว่าเกียรติฐานะ และความร่ำรวยนั่นเอง ดังตัวอย่างที่พวกเราได้เห็นมาแล้ว ความจริงแล้วทางของพระเจ้าเป็นทางที่ตรงกันข้ามกับทางของมนุษย์ เพราะทางของพระองค์นั้นขึ้นแต่ทางของมนุษย์นั้นลง ถ้าทางของพระเจ้าลงทางของมนุษย์จะขึ้นจะสวนทางกัน “เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงถ่อมใจลงภายใต้พระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระเจ้า เพื่อว่าพระองค์จะได้ทรงยกท่านขึ้นเมื่อถึงเวลาอันสมควร” (1 เปโตร 5:6).

(มัทธิว 23:12) กล่าวว่า “ผู้ใดจะยกตัวขึ้น ผู้นั้นจะต้องถูกเหยียดลง ผู้ใดถ่อมตัวลง ผู้นั้นจะได้รับการยกขึ้น” อีกอย่างก็ได้แก่ เสียคือทางได้ และได้คือทางเสีย “เพราะว่าผู้ใดใคร่เอาชีวิตรอด ผู้นั้นจะเสียชีวิต แต่ผู้ใดเสียชีวิตเพราะเห็นแก่เรา ผู้นั้นจะได้ชีวิตรอด” (มัทธิว 16:25)

เมื่อได้ยินได้ฟังเช่นนี้แล้วท่านจะเลือกเป็นจี๊ไหน? เป็นจี๊มอดหรือเป็นจี๊ข้าง?

บทที่ 5 - คำทำนายเกี่ยวกับอายุสังขารของพุทธศาสนา

“จะมาก่อนหรือมาทีหลังนั้น ไม่สำคัญ
แต่ที่สำคัญนั้นอยู่ที่ฐานะและเป้าหมายในการมานั้น
องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า กับองค์พระเยซูคริสต์
ย่อมมีความแตกต่างกันอยู่ในสองอย่างนี้”

(เอามาจากพุทธประวัติปริเฉทที่ 13)

ข้อที่ 1: ในพระธรรมวินัยปิฎกจурฉน เล่มที่ 7 หน้าที 330 พระพุทธเจ้ากล่าวว่ำ “คู
เถิดอานนท์ ถ้าผู้หญิงไม่เข้าบวชธรรมวินัยที ตถาคตประกาศไว้ จะดำรงอยู่ถึง
5000 ปี แต่ถ้าผู้หญิงเข้าบวชพระธรรม วินัยทีตถาคตประกาศไว้แล้วนั้นจะดำรง
อยู่ได้แต่เพียง 500 ปีเท่านั้น”

ข้อที่ 2: พระไตรปิฎก อัฐกนิบาต อังคุตตรนิกายเล่มที่ 23 หน้า 289 ได้
บรรยายว่ำ ทีพระนางมหาบัติ โคตรมีทูลขอบัญชาอุปสมบทจนถึงให้พระนาง
อุปสมบทด้วยคุณธรรม 8 ประการและได้ทรงกล่าวว่ำอายุสังขารของตถาคตถูกต้อง
กับพระคัมภีร์พระไตรปิฎกทีได้กล่าวมาแล้วคือ 500 ปี

ข้อที่ 3: คัมภีร์สูนันทปาสทิกาอัฐกถาพระไตรปิฎกภาคเล่ม 3 หน้าที 449
บรรยายว่ำ ทีพระพุทธเจ้าทรงกล่าวว่ำพระสังขารจะตั้งอยู่ได้ 5000 ปี แต่ถ้า
ผู้หญิงเข้าบวชก็จะเหลือแค่ 500 ปี เท่านั้น ทีเหลือ 500 ปีนั้นก็เพราะว่ามีผู้
หนึ่งชื่อ พันธสม (คือพระนางเขสม) ได้มีความศรัทธาในพระพุทธเจ้า ท่านผู้นี้ได้

ตรัสรู้ในปฏิสัมพาน พระปริเวทสังฆกรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้ถึง 5000 ปี ด้วยความศรัทธา (ความเชื่อ) ของพระนาถเขสม ได้ลาสิกขาเพศมาครองราชสมบัติเสียแล้ว ใครจะเป็นผู้รับเรื่องคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ให้ดูในพระธรรมมุลปীหาคัมภีร์ขอม

หมายเหตุ :

มีอยู่สองเรื่องที่ข้าพเจ้าอยากจะเพิ่มเติมให้เป็นที่เข้าใจอีกแก่พี่น้องทั้งหลาย เรื่องที่หนึ่งก็ได้แก่กำหนดเวลาแห่งการเสด็จมายัง โลกมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ หรือพระเจ้า ผู้ที่จะมาโปรดมนุษย์โลกให้รอดพ้นจากบาปกรรมในภายภาคหน้า ส่วนเรื่องที่สองก็ได้แก่ ความสำคัญของการมาก่อน หรือมาทีหลังของสิทธิ์และพระเยซูคริสต์

1. พระเมสสิยาห์มาตามกำหนดที่ทำนายไว้

คำทำนายข้างบนนี้บอกอีกว่า 500 ปีศาสนาของพระตถาคตจะหมดอายุขัย ในขณะเดียวกันคือเมื่อประมาณ 540 ปี ตรงกันกับเวลาที่ได้ทำนายเอาไว้ในพระไตรปิฎกนั้นพระเจ้าก็ได้ส่งพระเยซูคริสต์ ให้เสด็จลงมาเป็นมนุษย์เพื่อไปบ่าปให้กับมนุษย์ทั้งหลาย ท่านคิดว่า เหตุการณ์เช่นนี้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ หรือ? หรือว่าเป็นโครงการของพระเจ้า? อ้างตามพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ของคริสเตียนแล้ว ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะเป็นโครงการหรือแผนการของพระเจ้าผู้ทรงสร้างโลกนี้ให้กำหนดเอาไว้ต่างหาก เพื่อให้ชาวโลกได้รู้จักว่าพระองค์คือพระเจ้าผู้หนึ่งที่

ชาวโลกพากันรอคอย เนื่องด้วยเหตุนี้พี่น้องเราที่เป็นชาวพุทธและพราหมณ์ ทั้งหลายจึงไม่ควรพากันเฉย มองข้ามและปฏิเสธพระเยซูคริสต์เพราะพระองค์คือ พระองค์นั้น ก็คือพระเมสสิยาห์ พระกัลกิ ตามที่พราหมณ์และพุทธได้มีการทำนาย เอาไว้ว่าจะมาโปรดมนุษย์โลกภายหน้า

2. การมาก่อนหรือมาทีหลังนั้นไม่สำคัญ แต่ที่สำคัญนั้นอยู่ที่ฐานะและตำแหน่ง ของผู้มานั้นต่างหาก

ข้าพเจ้าได้ยินพี่น้องเราหลายคนได้พากันถกเถียงกันเกี่ยวกับเรื่องนี้ ผู้ที่เป็นชาวพุทธก็จะบอกว่า พุทธต้องดีกว่าเพราะพุทธมาก่อน และผู้ที่เป็นคริสเตียน ก็จะบอกว่าองค์พระเยซูนั้นต้องดีกว่า เพราะว่าท่านเป็นพระเจ้า อันความจริงแล้วก็ดีทั้งสองแต่กลับคิดคนละแบบ ก่อนที่พี่น้องเราจะถกเถียงกันเกี่ยวกับเรื่องนี้ ก็ขอให้พี่น้องหันมาศึกษาถึงสภาพ ความเป็นจริงของบุคคลทั้งสองก่อนแล้วพวกเรา จะสามารถเข้าใจดีขึ้นเกี่ยวกับเรื่องนี้

ความแตกต่างกันระหว่างพระพุทเจ้ากับพระเยซูคริสต์

พระพุทเจ้า	พระเยซูคริสต์
1. ก่อนมาบังเกิดในโลกมนุษย์ พวกเราไม่รู้ว่าพระองค์ทรงเป็นใคร? อยู่ไหนมาก่อน?	01. พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงสร้างโลก และทรงสถิตอยู่ในสวรรค์กับพระบิดามาก่อน
02. ได้บังเกิดในเชื้อสายของกษัตริย์ที่ประเทศอินเดีย พ่อชื่อ สุทโธทนะ แม่ชื่อนางสิริมหามายา	02. ได้บังเกิดในเชื้อสายของกษัตริย์ดาวิดที่ประเทศอิสราเอล บิดาชื่อ โยเซฟ และมารดาชื่อมารีย์

<p>03. เป็นมนุษย์ธรรมดาไม่ใช่พระเจ้า หรือ เทพเจ้าที่รับเทวองค์การมาเกิด</p>	<p>03. เป็นพระบุตรของพระเจ้าที่ถูกส่ง มาให้เป็นมนุษย์โดยพระบิดา เพื่อไถ่ บาบให้กับมนุษย์ทั้งหลาย</p>
<p>04. เกิดตามความฝันแบบธรรมดา ของมนุษย์ในสมัยโบราณ</p>	<p>04. เกิดตามโครงการหรือแบบแผน ของพระเจ้า ตามที่พระองค์ได้ สัญญาไว้ในพระคัมภีร์เดิม</p>
<p>05. เกิดจากเลือดเนื้อหรือกามของ มนุษย์ ตามธรรมชาติ</p>	<p>05. เกิดจากเดชพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่ใช่เกิดจากเลือดเนื้อหรือกามของ มนุษย์</p>
<p>06. ไม่เคยได้ทำการอัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่แต่ประการใดเลย</p>	<p>06. กระทำการอัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่ อย่างมากมาย และที่สำคัญที่สุดก็คือ ทรงโปรดคนตายให้เป็นขึ้นจากความ ตาย</p>
<p>07. ได้รับการเรียนรู้เหมือนคน ธรรมดา</p>	<p>07. มีความฉลาดรอบรู้อยู่ในตัวเอง</p>
<p>08. มีลูกและมีเมีย</p>	<p>08. ไม่มีเมียและไม่มีลูก พระองค์ ทรงความบริสุทธิ์ตลอดกาล</p>
<p>09. ตายเพราะเบื่อหมู อายุได้ 80 พรรษา เข้าหมายของการตายนั้นไม่มีเลย</p>	<p>09. ตายเพราะถูกฆ่าโดยการตรึงที่ ไม้กางเขนเมื่ออายุได้ 33 ปี เข้าหมาย ที่สำคัญคือเพื่อไถ่บาปแก่มนุษย์ทั้งโลก</p>

10. ตายแล้วก็ไปเลยไม่ได้กลับคืนมาอีก	10. ตายแล้วกลับคืนมาอีก 3 วัน ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายตามที่ท่านายเอาไว้ในพระคัมภีร์
11. หลังจากความตายแล้วไปอยู่ที่ไหนก็ไม่มีใครรู้ แม้แต่ลูกและเมียก็ไม่รู้ว่าไปอยู่ที่ไหน	11. พระองค์ทรงอยู่ในโลกอีก 40 วัน หลังจากนั้นที่ทรงเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ ต่อหน้าคนมากกว่า 500 คน
12. เดียวนี้ไม่มีใครรู้ว่าทำอะไร? อยู่ที่ไหน?	12. แต่พระเยซูนั้น พระองค์ทรงนั่งอยู่ข้างขวาพระหัตถ์ของพระบิดา อธิษฐาน และจัดแจงสวรรค์ไว้เพื่อเรา
13. ไม่กลับมาอีก	13. จะกลับมายังโลกนี้เป็นครั้งที่ 2 เพื่อพิพากษาและคุ้มครองโลกนี้

นี่คือสถานภาพอันแท้จริง 13 ประการของเจ้าชายสิทธิหัตถะ และองค์พระเยซูคริสต์ ที่พวกเราสามารถเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ทั้งสองมีความแตกต่างกันอย่างไร ภายหลังจากที่ท่านได้รู้จัก และได้เข้าใจแล้วเช่นนี้ท่านก็จะสามารถบอกได้ทันทีว่าการมาก่อนและมาทีหลังไม่สำคัญ แต่ที่สำคัญอยู่ที่สถานภาพของบุคคลทั้งสองนั้นต่างหาก ซึ่งเห็นว่ามีมีความแตกต่างกันอย่างมาก

บทที่ 6 - คำทำนายเกี่ยวกับผู้ที่จะมาโปรดโลกภายหน้า

“มนุษย์เราจะขึ้นสวรรค์หรือลงนรกนั้น
มันไม่ได้ขึ้นอยู่กับความเป็นคนดีและการ
ทำบุญมากนัก แต่ขึ้นอยู่กับการปฏิเสธ
และการยอมรับรู้ และรับเอาพระเยซูต่างหาก
ดังที่เราได้พบในคำยืนยันของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
จากพุทธทำนายต่อไปนี้”

1. มนุษย์ช่วยตัวเองให้พ้นจากบาปกรรมได้หรือ? หรือจะต้องพึ่งพาพระเจ้า?

เมื่อพระพุทธเจ้าเดินเที่ยวสัญจร เป็นตัวตนอยู่ในโลกนี้ได้มีพราหมณ์เฒ่า
คนหนึ่งนั่งขาว ห่มขาวเข้ามาทูลถามพระองค์ว่า :

ถาม : “มนุษย์ และพราหมณ์ทั้งหลาย จะจำศีลกินทานกันไปอย่างไรจึง
จะรอดพ้นบาปได้?”

ตอบ : พระพุทธเจ้าทรงกล่าวว่า “ถึงแม้ว่าท่านทั้งหลาย จะให้ทาน
ทอดกฐินถือศีล 5 ศีล 8 ศีล 227 เก้าพันโกฏุ ยกมือขึ้นไหว้บูชาหรือภวานา วันละ
5 ครั้ง ก็ไม่อาจรอดพ้นได้ ทำอย่างนี้ ทุกวัน ก็จะได้บุญเท่ากับเส้นผมเด็กที่อยู่ใน
ครรภ์อายุ 8 เดือน จะเข้าประตูดสวรรค์ก็ไม่ได้เลย”

ถาม : พราหมณ์เฒ่าจึงถามต่อไปอีกว่า “ถ้าดังนั้นจะให้พวกเราทั้งหลาย
ทำอย่างไร จึงจะรอดพ้นได้?”

ตอบ : พระพุทธเจ้าจึงทรงกล่าวต่อไปอีกว่า “อันบาปกรรมของมนุษย์นั้น มีมากมายนักหนา หนักกว่าแผ่นดิน หนักกว่าแผ่นดิน สูงกว่าหินสีมาลีเหลี่ยมหนึ่งศอกทุกด้าน ปีไหนเวทดาเอาผ้ามาปิดครึ่งหนึ่ง หินนั้นหมดไปเมื่อใดบาปของมนุษย์ก็หมดไปเมื่อนั้น พระพุทธเจ้าทรงเทศนาต่อไปอีกว่า ตัวตนของเราเอง ได้สละสมบัติ กิเลสมาทรงเพศเป็นชี ถือว่าตัวเองดีไม่น้อยได้ 8 อสงไขย ปลายปีแถมอีกมหาภักขีนับได้ ตัดสละได้สืบชาติก็ไม่อาจรอดพ้นได้สักครา”

ถาม : พรหมณ์เฒ่านั้นได้ทูลถามต่อไปอีกว่า “ถ้าอย่างนั้นจะให้พวกเราทั้งหลายทำอะไร?”

ตอบ : พระพุทธเจ้าทรงตอบว่า “ให้ท่านทั้งหลายทำทาน แสวงหาพระองค์หนึ่ง ที่จะมาโปรดโลกช่วยท่านทั้งหลายภยันตราย พระองค์นั้นชื่อว่า พระศรีอริยเมตไตรย”

ถาม : แล้วพรหมณ์องค์นั้นจึงทูลถามว่า “พระศรีอริยเมตไตรยที่จะมาโปรดโลกภยันตรายนั้น มีบุคลิกอย่างไร”

ตอบ : “พระเมตไตรยที่จะมาโปรดโลกภยันตรายนั้น ที่อู่พระหัตถ์ และอู่พระบาทเป็นกงจักรมนกลม ที่สี่ข้างมีรอยถูกแทงเป็นแผล หน้าผากเต็มไปด้วยตำหนิ พระองค์นั้นแหละจะเป็น ลำเกาทองคำลำใหญ่จะพาท่านทั้งหลายได้ข้ามวัฏสงสารไปจนถึงนิพพาน จึงจะพบกับพระแก้วสามประการ อย่าประสงค์ทางเก่าจะไม่พบเป็นแน่ ให้ท่านเลิกทางเก่าเสีย และจะมีดวงวิญญาณ์ใหม่ดวงหนึ่งเท่ากับแสงแมลงหิ่งห้อยลงมาจากฟ้าเบื้องบน ลงมาสถิตในจิตใจของท่านทั้งหลาย

แล้วกลับเข้ามาอยู่ในโลกนี้ต่อไป (คือสวรรค์นิพพาน)” นี่คือการกลอนที่กล่าวถึง พระศรีอาริย์องค์นี้

พระผู้ทรงกล่าวนี้	จะทรงเครื่องนวลขาว
เป็นประกายแวววาว	ตั้งดาวอยู่บนฟ้า
ท่านจะลงมาเป็นเรือข้าม	สำเภาทองลำใหญ่
ชื่อศรีอริยมตรัย	จงรอคอยอย่าเมินเฉย

2. ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับคำทำนายตอนนี้. (นี่คือความคิดเห็นของผู้เขียน)

จากคำถามคำตอบระหว่าง พราหมณ์และพุทธเจ้าที่พวกเราเคยได้ยิน ได้ฟัง ผ่านมานี้ ได้ชี้ให้เราพบกับความรู้ ความเข้าใจถึงความจริงหลายอย่าง ดังเช่น :

ก. มนุษย์ทุกคน ทุกชาติ ทุกภาษาย่อมต้องการความรอดพ้นบาปกรรมเหมือนกัน
ทั้งนั้น

จากการยอมไปหา และจากการสนทนาของพราหมณ์และองค์สัมมาสัม พุทธเจ้านี้ ได้กลายมาเป็นบทเรียนอันล้ำค่าแก่พวกเราทั้งหลายในปัจจุบัน หนึ่งใน บทเรียนนั้นก็ให้แก่พวกเราได้พบว่า มนุษย์เราในโลกนี้ไม่ว่าจะเชื่ออยู่ในลัทธิใด และอยู่ในศาสนาใดย่อมมีความปรารถนา และมีความต้องการในความรอดพ้นจาก บาปกรรมนี้ด้วยกันทั้งนั้น เพราะว่ามันคือเป้าหมายอันสำคัญและสูงสุดในการ เชื่อ ในศาสนาของมนุษย์เราทั้งหลายในโลกนี้

มนุษย์เราส่วนมากแล้วยังไม่รู้ด้วยซ้ำว่า อะไรคือเป้าหมายในการเชื่อในศาสนาของตน เพราะคนส่วนมากนั้นเชื่อกันแบบตามมีตามเกิด ตามพ่อ ตามแม่ และตามขนบธรรมเนียมประเพณี กันเฉยๆ โดยที่ตนเองนั้นไม่รู้จักและไม่เข้าใจในความต้องการอันแท้จริงเลย ดังนั้นจึงไม่ค่อยมีความสนใจในความรอดพ้นบาปกรรมนี้ เหมือนดังพราหมณ์คนนั้นในสมัยนั้น

สำหรับพี่น้องบางคนที่เข้าใจอย่างลึกซึ้งในเป้าหมายและความต้องการของตนอย่างแท้จริงแล้ว บุคคลนั้นก็จะไม่ยอมให้ความแตกต่างของการเชื่อถือนี้เป็นเหตุที่จะกีดกันไม่ให้ตนได้พบกับ ความรู้และความเข้าใจในเรื่องของหนทางที่จะช่วยให้ตนได้พบกับความรอดพ้นบาปนี้อย่างแน่นอนเช่นเดียวกับพราหมณ์คนนั้น

ข. บาปกรรมของมนุษย์นั้นยิ่งใหญ่เกินกว่าที่เราจะสร้างคุณดีและทำบุญล้างได้

คำถามของพราหมณ์คนนั้นที่ได้ถามว่า “มนุษย์และพราหมณ์ทั้งหลายจะจำกัดกินทานกันอย่างไร จึงจะรอดพ้นจากบาปกรรมได้?” คำถามดังกล่าวนี้ควรที่จะเป็นคำถามของมนุษย์เราโดยทั่วไปในโลก องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์ได้ทรงชี้ให้พวกเราได้เห็นถึงความจริงอย่างน้อย 3 ประการในคำตอบของพระองค์คือ :

- (1) ให้ได้เห็นถึงความยิ่งใหญ่ของบาปกรรมว่ามันใหญ่ถึงขนาดไหน?
- (2) ให้ได้เห็นถึงความแตกต่างของ “บาป” กับ “บุญ” ว่ามันแตกต่างกันอย่างไร?
- (3) ให้เราได้เห็นถึงวิธีการที่จะกำจัด บาปว่าเราจะกำจัดมันอย่างไร? เกี่ยวกับเรื่องบาปพระองค์ได้ทรงกล่าวว่า “มันหนักกว่าฟ้า และมากกว่าแผ่นดิน” ซึ่ง

หมายความว่ามันใหญ่จนไม่มีสิ่งใดเปรียบเทียบได้ ความจริงก็เป็นเช่นนั้น เพราะความบาปอันแท้จริงก็คือ การกระทำความผิดที่มนุษย์เราทำได้ต่อพระเจ้า เพราะว่าไม่ยอมเชื่อฟังและไม่ได้ถวายเกียรติแด่พระองค์ ให้สมกับการที่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า (โรม 1 : 21) มนุษย์เราได้ทำบาป โดยการเชื่อฟังมาร (ปฐมกาล 3 : 1-7) และได้พากันเอาสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้นไว้นั้นมากราบไหว้นับสการแทนพระองค์ (โรม 1 : 21,25) ซึ่งการกระทำดังกล่าวนี้เป็นบาปกรรมอันใหญ่หลวงที่มนุษย์เราได้พากันทำ เป็นบาปกรรมที่นำมาซึ่งโทษแห่งความตาย ซึ่งไม่มีใครที่สามารถหลบเลี่ยงได้ ส่วนความแตกต่างของ “บาป” และ “บุญ” นั้นพระพุทธรองค์ทรงชี้ให้เราเห็นอย่างแจ่มแจ้งว่า มันหลบเลี่ยงไม่ได้ ไม่ว่าเราทั้งหลายจะทำมากขนาดไหนก็ตาม ดังนั้นผู้ที่หวังพึ่งในการทำบุญ สร้างกุศลเพื่อช่วยตนเองให้รอดพ้นบาปกรรมนั้น จึงเป็นการหวังพึ่งในทางผิด และในทางตรงกันข้ามกับคำสอนของพระพุทธรองค์ด้วย ส่วนเรื่องที่เราจะจัดการกับความบาปนั้น มนุษย์เราควรจะช่วยตนเองพึ่งตนเองฝ่ายเดียวและจะพึ่งศาสนาต่างๆ ในโลกนี้ไม่ได้เพราะว่า **“ในผู้อื่นความรอดไม่มีเลย ด้วยว่าไม่มีนามอื่นใดทั่วใต้ฟ้า ที่ทรงประทานแก่มนุษย์เพื่อให้เราทั้งหลายต้องพ้นได้”** (กิจการ 4 : 12) เนื่องด้วยเหตุนี้พระพุทธรองค์จึงบอกให้เราเรารอคอยพระผู้ช่วยที่จะเสด็จมาภายหลังพระองค์ ตามที่พวกเราได้พบในคำทำนายนั้น

ค. พระองค์ทรงกล่าวว่า ความรอดพ้นนั้นไม่ได้อยู่ที่พระองค์ แต่อยู่ที่ผู้ที่จะมา
กายภาคหน้า คืออยู่ที่พระเมสสิยาห์ หรือ พระศรีอริยมตรัย

ในพระคัมภีร์ของคริสเตียนคือในพระธรรม ยอห์น 4 : 25 ได้บอกว่า การ
รอดคอยพระผู้ช่วยนี้ไม่ใช่เฉพาะชาวอินเดียเท่านั้น ชาวสะมาเรียและชาวยิวก็พากัน
รอดคอยเหมือนกัน ชาวอินเดียและ ทุกคนที่เชื่ออยู่ในพุทธศาสนาที่รอดคอยพระศรี
อริยมตรัย ส่วนยิวนี้รอดคอยพระเมสสิยาห์ อันความจริงแล้วก็รอดคอยองค์เดียวกัน
คือพระเยซูนั่นเอง ลักษณะของพระเมสสิยาห์ตามที่พระพุทธรู้ได้กล่าวถึงตามคำ
ทำนายนั้น ก็ตรงกับสิ่งที่ได้เกิดขึ้นในชีวิตของพระเยซูทั้งนั้น อังพระหัตถ์ พระ
บาทมิงจักรเป็นวงกลม ก็คือรอยตะปูที่เขาตอกพระองค์ (ยอห์น 20 : 25-27) ที่
สีข้างมีรอยถูกแทงเป็นแผล ก็ได้แก่อยุทธที่เขาแทงพระองค์ (ยอห์น 19 : 34)
หน้าผากเต็มไปด้วยตำหนินั้นก็ไ้แก่ป้ายที่เขาเขียนประจานว่า “นี่คือกษัตริย์ของ
ชาวยิว” (มัทธิว 27 : 37) พร้อมกับมงกุฎหนาม (มัทธิว 27 : 29).

ง. เรื่องสำเภาทองคำใหญ่จะพาท่านไ้ข้ามวิญญูสงสาร

คำทำนายตอนนี้ก็หมายถึง องค์พระเยซูคริสต์ผู้ประเสริฐผู้ทรงเป็นทางนั้น
เป็นความจริงและเป็นชีวิต นำเราไปถึงพระบิดา (ยอห์น 14 : 1-3,6)

จ. ดวงวิญญูณใหม่

สำหรับดวงวิญญูณใหม่นี้ก็ได้เส้งถึงพระวิญญูณบริสุทธิ์ ซึ่งจะมารับช่วง
ต่อจากพระเยซู (ยอห์น 14 : 15-16, กิจการ 2 : 1-3)

ฉ. พระแก้วสามประการ

นี่ก็เสด็จถึงพระเจ้าตรีเอกานุภาพ คือพระเจ้าองค์เดียวแต่ทรงเป็นอยู่ในสามบุคคลคือ พระเจ้าพระบิดา พระเจ้าพระบุตร พระเจ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์ (มัทธิว 3:13-17)

ช. พระศรีอริยเมตไตรย

ส่วนพระศรีอริยเมตไตรยนั้นก็แปลว่า พระเจ้าผู้เมตตาที่ยิ่งใหญ่นั้นเอง เมตไตรยก็แปลว่า เมตตา รักและเอ็นดูสงสาร ในโลกนี้ดูเหมือนว่าไม่มีใครมีความรักของผู้ใดสามารถเท่าเทียมความรักของพระเจ้าพระเยซูคริสต์นี้ไปได้ คือ พระองค์ทรงรักมนุษย์มากจนยอมสละพระชนม์เพื่อมนุษย์ที่ไม่มีกางเขน เพื่อทุกคนที่เชื่อและวางใจจะไม่พินาศ แต่จะมีชีวิตนิรันดร์ (ยอห์น 3:16, 5:24, 1 ยอห์น 4:7) พระองค์ทรงรัก เมตตาตามนุษย์เราทั้งหลายทั้งๆ ที่เรายังเป็นคนบาปอยู่ (โรม 5:8) ดังนั้นเราจึงสามารถกล่าวได้ว่า ไม่มีใครมีความรักใดในโลกนี้ที่จะเหมือนและเท่าเทียมได้ (ยอห์น 15:13)

ช. สวรรค์หรือนิพพาน

ส่วนสวรรค์กับนิพพานนี้ อันความจริงแล้วมันเป็นสถานที่เดียวกัน แต่มนุษย์เราพากันเข้าใจคนละแบบ และเรียกกันไปคนละชื่อต่างหาก นิพพานสำหรับพุทธศาสนิกชนเข้าใจกันนั้นมีอยู่ 2 ความหมายคือ ที่สิ้นสุดของชีวิต คือดับไปในที่สุด ซึ่งหมายความว่าชีวิตจะไม่มีอีกต่อไป และอีกอย่างก็ได้แก่ที่ดับสิ้น

แห่งกิเลส ตัณหา หรือความชั่วส่วนชีวิตนั้นก็ยังเป็นอยู่ ส่วนคริสเตียนเข้าใจว่าเป็นที่ประทับของพระเจ้า และจะเป็นบ้านอันถาวรของคริสเตียน (ยอห์น 14 : 1-3) สวรรค์นั้นมีเจ้าของ มีระเบียบวินัย มนุษย์เราจะเข้าออกกันตามใจชอบไม่ได้ ทุกคนจะต้องปฏิบัติ ตามกฎเกณฑ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าขององค์พระเยซูคริสต์ได้ทรงสอนเอาไว้ว่า พระองค์ทรงกลับไปจัดแจงที่สำหรับเราทั้งหลาย (ยอห์น 14 : 1-3) และทรงกล่าวอีกว่า **“เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดไปถึงพระบิดาได้นอกจากมาทางเรา”** (ยอห์น 4 :16) พระองค์ยังทรงกล่าวอีกว่า พระองค์ทรงเป็นประตูเข้าไปสู่สวรรค์ **“เรานี้แหละเป็นประตู ถ้าผู้ใดเข้าทางเราผู้นั้นจะรอด แล้วจะเข้าออกจะพบอาหาร ขโมยก็มาเพื่อลัก ฆ่าและทำลายเท่านั้น ฝ่ายเรามาเพื่อจะได้ชีวิตและจะได้อย่างครบบริบูรณ์”** (ยอห์น 10 :10) ดังนั้น ถ้ามนุษย์เราคนใดหากอยากจะไปถึงสวรรค์ หรือนิพพาน เราจะต้องไปให้ถูกทาง เข้าให้ถูกประตู เราจึงจะถึง และพ้นบาปกรรมได้ ถ้าไม่เช่นนั้นก็จะไม่ถึงเป็นแน่

บทที่ 7 - ว่าด้วยกรรม ผลของกรรมและความรอดพ้นกรรม

“มนุษย์ทรงถูกกำหนดไว้แล้วว่าจะตายเพียงครั้งเดียว

หลังจากนั้นจะมีการพิพากษา” (ฮีบรู 9 : 27)

คนผู้หนึ่งไม่ได้เวียนว่ายตายเกิดมาแล้วหลายครั้ง

เหมือนดังบางคนคิด เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงกำหนดชีวิตเอาไว้ว่า

ให้เกิดมาได้เพียงแต่ครั้งเดียวเท่านั้น

1. ว่าด้วยกรรม (จากพระพุทธรูป 5)

ครั้งหนึ่ง พระอรหันต์และสาวกขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้ทูลถามพระองค์เกี่ยวกับเรื่องความพ้นจากบาปกรรม พระองค์ทรงตอบว่า “การที่ท่านทั้งหลายจะถึงที่รอดพ้นได้นั้น ยังมีแอกอันหนึ่งไหลไปตามน้ำ ไปได้ 3 ปี เมื่อครบ 3 ปีแล้วก็ปล่อยเต่าตาบอดตัวหนึ่งไปตามหาแอกนั้น เมื่อพบแอกนั้นเมื่อใดท่านทั้งหลายก็จะรอดพ้นเมื่อนั้นแหละ” ในกรรมบท เรียกว่าหนทางกรรม 10 ซึ่งจะนำมนุษย์ให้ไปสู่กรรม (คือนรก) ถ้าได้ทำผิดเพียงแต่ข้อเดียวก็ถือว่าผิดหมด พระพุทธเจ้าทรงกล่าวว่า กายกรรมมี 3 อย่าง วจีกรรมมี 4 อย่าง มโนกรรมมี 3 อย่าง :

1.1 กายกรรม : มี 3 อย่างที่ทำให้ด้วยกายคือ ฆ่าสัตว์ ลักทรัพย์ ล่วงประเวณีฟัวเมียเขา

1.2 วัฏกรรม : มี 4 อย่าง เป็นการทำความด้วยคำพูด คือ พูดโกหก พูดต่อเสียดหรือเสียดสี พูดหยาบคาย พูดไม่มีสาระ

1.3 มโนกรรม : มี 3 อย่าง เป็นการทำความด้วยจิตใจ คือ มีจิตใจโกรธแค้น นึกสิ่งที่ดีให้เป็นสิ่งที่ถูก ตั้งใจโลกมากอยากได้ของคนอื่นมาเป็นของตนเอง

2. ผลของกรรม

พระพุทธเจ้าได้ยกตัวอย่างมโนกรรมที่จะมีขึ้นภายในพระธรรมมูลปัญหา เรื่องงูเหลือม (เมื่อบิดาของพระยาโสภณมหาราชตายไปเป็นงูเหลือม กัดออกมาจากพระธรรมงูเหลือม) เมื่อบิดาของพระยาโสภณมหาราชยังมีชีวิตอยู่ ได้จำศีลภาวนา ทำทานและแสวงหาโมกขธรรม ได้เลื่อมใสในพระพุทธศาสนาของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ถือศีลอย่างเคร่งครัดเคยทำทานทอดกฐินหลายครั้ง วันหนึ่งได้เดินทางลัดทุ่งนามาเพื่อจะไปวัด บังเอิญได้พบกับปลาชิวอยู่ในหนองน้ำแห่งหนึ่งอย่างมากมาย จึงคิดในใจว่า “ถ้าจะจับเอาไปทำปลาจ่อมคงจะดีไม่น้อย” นี้เป็นเพียงแต่ความคิดในใจเท่านั้น โดยไม่ได้ทำตามความคิดนั้นประการใดเลย อยู่มาไม่นานเขาก็ตายไปตามสัญญาขันธ์ พอวิญญาณถึงประตูสวรรค์ นายประตูสวรรค์ก็บอกว่า ต้องไปใช้วิบากกรรมนั้นเสียก่อน บิดาของพระยาโสภณมหาราชก็ได้เป็นงูเหลือมอยู่ในป่าหิมพานต์ศ์ เทียวหากินปลาและสัตว์ที่มีชีวิตอยู่ เมื่อพระยาโสภณได้ขึ้นครองราชสมบัติแทนพ่อ ก็ได้ถือนิคมอย่างเคร่งครัดจนสำเร็จธรรม เห็นดินแดนอากาศได้เมื่อตายจากโลก นี้ไปก็ได้ขึ้นไปอยู่เมืองสวรรค์ ก็ได้ถามหาพ่อกับนายประตูสวรรค์ จึงได้ความว่า บิดาของตนได้ไปใช้วิบากกรรมที่

คนได้ทำผิดพลาด ไปได้เป็นงูเหลือมใหญ่อยู่ในป่าหิมพานต์ ถ้าอยากเห็นก็ตามรอย
งูนี้ไป ลูกก็เลยตามไปเห็นงูเหลือมหากินอยู่ในป่าใหญ่ เมื่องูเหลือมเห็นลูกก็จะกิน
ลูกจึงบอกกับพ่อว่า เราเป็นลูกของท่านเมื่อเวลาเป็นมนุษย์อยู่นั้น จึงบอกว่า ถ้า
เจ้าเป็นลูกของเราจริงแท้แล้ว จงไต่บนตัวของเราตั้งแต่หัวจดหาง ถ้าไม่ตกก็แสดง
ว่าเป็นลูกของเราจริง แต่ถ้าตกเราจะกินเจ้าเป็นอาหารของเรา แล้วลูกก็ไต่บน
หลังพ่อไปมาโดยไม่ตกเลย ลูกจึงถามพ่อว่าเพราะเหตุใด เมื่อพ่อเป็นมนุษย์อยู่ก็ได้
ให้ศีลให้ทานอย่างมากมาย ถ้างั้นพ่อได้บุญสักหน่อยไหม? พ่อได้บอกกับลูกว่าพ่อ
ได้ผิดพลาดปามา เพียงแต่พ่อนึกในใจเท่านั้นก็ได้ตกมาเป็นงูเหลือมใช้กรรม ลูกก็
เลยถามต่อไปอีกว่าพ่อจะต้องใช้กรรมนี้อีกนานเท่าใด พ่อก็เลยตอบว่าบนหลังพ่อมี
เกล็ดมากเท่าใดพ่อก็ต้องใช้กรรมเท่านั้นชาติ นอกจากนั้นแล้วยังมีคำ บอกเล่าของ
พระสัมมาสัมพุทธเจ้า กล่าวไว้ก่อนที่พระองค์จะจากโลกนี้ไป ได้กล่าวไว้กับ
สาวกทั้งหลายว่า :

1. อัปนาโน แปลว่า อย่าสร้างรูปเคารพไว้กราบไหว้บูชา
2. จาตโรโก แปลว่า จงแสวงหาพระองค์ที่ยังมีชีวิตอยู่
3. อุปมาภวานาสัมปา แปลว่า ให้ท่านแสวงการหลุดพ้นกิเลสบาป ถ้าไม่
ดังนั้นแล้ว ความพินาศก็จะมาถึงตัวท่าน พระองค์ทรงสั่งต่อไปอีกว่า การเคารพ
บูชานั้นให้เคารพด้วยจิตวิญญูณและความจริง อย่างบูชาด้วยอามิสบูชา คือ (บูชา
ด้วยสิ่งของ) ที่ไม่มีประโยชน์

4. เมื่อพระพุทธศาสนาว่างไป 3,000 ปี แล้ว จะไม่มีสติเนกา แผ่นดิน จะร้อนเหมือนไฟ (มิฉนาทิกฺขุ แปลว่า เห็นผิดเป็นชอบ ไหว้รูปถือผี) (พุทธ แปลว่า ผู้รู้ผู้ตื่น) (สงฆ์ แปลว่า ผู้แสวงหาหนทาง)

3. ความรอดพ้นกรรม

ผลของกรรม อ่างตามพราหมณ์และพุทธนั้น มนุษย์จะไม่มีโอกาสได้เกิด ดีถึงสุขหลังจากได้รับชาติเป็นมนุษย์แล้วอย่างแน่นอน เพราะศาสนาพราหมณ์ได้ สอนเอาไว้ว่า สิ่งมีชีวิตนี้มีอยู่หลาย ชั้นหลายระดับ ดังเช่น

ชั้นที่ 1 คือชั้นของพวกเทพ 3 องค์คือ พระวิษณุ หรือพระนารายณ์ (เป็นพระผู้รักษาตามความเข้าใจของพราหมณ์) ดังนั้น ชาวอินเดียเมื่อเขาพบกัน เขาจึงกล่าวว่า “นารายณ์ นารายณ์” ซึ่งแปลว่า “พระเจ้ารักษา พระเจ้ารักษา” พระศิวะหรือ พระอิศวร เป็นพระเจ้าผู้ทำลาย เนื่องจากว่าพระองค์นี้เป็นพระเจ้าผู้ ทำลายนั่นเอง จึงไม่ค่อยมีการกล่าวถึง ส่วนเทพองค์ที่สามนั้นก็คือพระพรหม ซึ่ง เขาเชื่อกันว่าเป็นพระผู้สร้างโลกและสรรพสิ่งทั้งปวง เทพสามองค์นี้ พวก พราหมณ์ได้ย่อเข้าเป็นพยัญชนะ 3 ตัวเพื่อให้จำได้ง่ายขึ้นคือ อ.อ.ม. หรือเมื่อ รวมกันเข้าก็จะอ่านว่า “โอม” คำนี้เป็นคำที่ผู้เฒ่าผู้แก่โบราณเราชอบใช้โดยเฉพาะ แล้วก็หมอดู หมอมนต์ ทุกครั้งที่เขาจะสวดมนต์เขาก็จะพูดขึ้นต้นด้วยคำว่า “โอม” อันหมายถึงเทพทั้งสามองค์นี้ ตัวอย่างการเป่าตาแดง “โอมพุทโท ให้มิ่ง ตาโล ให้มิ่งตาแตก ให้มิ่งตาชะ โอมเพกสะเพียง” แล้วก็เป่า โดยทั่วไปแล้วเขา จะเป่าตอนเช้าก่อนจะเกี่ยวหมาก มีบางคนได้กล่าวว่าที่เขาได้เป่าตอนเช้าก่อนบ้วน

ปากหรือแปรังฟัน และก่อนเป่าจะต้องมีการเคี้ยวหมากที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่า ฟันของเรามีพิษร้ายมากกว่าสัตว์ร้าย และจีฟันนั้นก็เจ็บปวดด้วยเหตุนี้เมื่อฟันใส่บาดแผลก็ทำให้บาดแผลหายได้ บางคนนั้นก็กล่าวว่า เครื่องที่เขาเคี้ยวที่เป็นหมากเป็นพลุกี่เป็นยาเมื่อผสมผสานเข้ากับจีฟันก็ยิ่งจะเป็นยาวิเศษมากขึ้น จึงสามารถรักษาโรคได้ ด้วยเหตุนี้หลายคนได้หายจากการเจ็บป่วยจริงแต่ไม่ได้หายเพราะคาถาเวทมนตร์แต่หายเพราะจีฟันและเครื่องเคี้ยวหมากนั้นก็ได

ชั้นของเทพพวกนี้ พวกพราหมณ์ถือว่าเป็นชั้นสูงสุดของชีวิตซึ่งทุกคนก็ใฝ่ฝันอยากไปอยู่.

ชั้นที่ 2 คือชั้นของพวกที่ครึ่งมนุษย์ ครึ่งเทวดา พวกภูติผีชั้นดีและชั่ว เทพชั้นดีและชั้นชั่ว ดังนั้นชั้นที่ 2 นี้ก็คือชั้นกลางนั่นเอง

ชั้นที่ 3 ชั้นนี้เป็นพวกชั้นต่ำ หรือชั้นล่างสุดซึ่งได้แก่จำพวกก้อนหิน แม่น้ำลำธาร ภูเขา พืชพันธุ์ต่างๆ ต้นไม้ สัตว์ และมนุษย์เป็นลำดับต่อไป

อ้างตามความปรารถนาอันแท้จริงแล้ว มนุษย์เราทุกคนก็อยากไปอยู่ในชั้นสูงสุดด้วยกันทั้งนั้น แต่การกระทำในแต่ละวันของมนุษย์เราในโลกนี้ แม่นล้วนแต่จะนำเราลงไปยังล่างเรื่อย ๆ เพราะในเมื่อเราอ้างตามคำสอนของพราหมณ์นั้น เมื่อพวกเราทำอะไรไว้ พวกเราก็ต้องไปใช้กรรมใช้เวรในสิ่งนั้นจนชั่วกัปชั่วกัลป์ ซึ่งความหมายนั้นก็คือตลอดไปเป็นนิรันดร์นั่นเอง เมื่อเป็นเช่นนี้ มนุษย์เราจะพ้นทุกข์ถึงสุข หรือพ้นจากการทำชั่วหรือกรรมชั่วนี้ได้อย่างไร? เมื่ออ้างตามศาสนาพราหมณ์และพุทธนี้ ด้วยเหตุนี้ทั้งสองศาสนาจึงมีคำทำนายเอาไว้ถึงผู้ที่จะมาโปรดโลกให้พ้นภัยหน้า ในศาสนาพราหมณ์นิยายไวษณพ ได้มีการ

ทำนายเอาไว้ว่า “จะมีบุรุษผิวขาว รูปร่างงาม ท่านหนึ่งมีนามว่า กัลกิ ทรงถือดาบประหารผู้โง่บาปหยาบช้า และกัลยูกก็สิ้นสุดลงเริ่มยุคใหม่ต่อไป” พุทธศาสนาก็ได้ทำนายเอาไว้เช่นกันว่า “จงทำทานแสวงพระองค์อีกองค์หนึ่งที่จะมาภายหลังเราคือ พระเมสสิยาห์ ผู้นั้นจะเป็นตำภาคำใหญ่ พามนุษย์ข้ามจากวัฏสงสาร แล้วจะได้พบกับพระแก้วสาม ประการ ความจริงนี้ได้คัดลอกมาจากหนังสือ (ศาสนาเปรียบเทียบ หน้าที่ 504 ซึ่งเขียนโดย ส.จ. เสถียร พันธรังสี) ทางแห่งการรอดพ้นกรรมที่กล่าวมานี้ส่วนมากแล้วจะได้รับการเฉยเมยมาตลอดบุคคลที่เชื่อสองศาสนานี้ส่วนใหญ่แล้วก็สนใจนำพิธีกรรมมากกว่าหนทางที่จะช่วยให้รอดพ้น เมื่อเป็นเช่นนี้พวกเราจะพ้นจากบาปกรรมนี้ได้อย่างไร?

“เส้นทางของชีวิตก็หมุนไปข้างหน้าเสมอ
สำหรับคนฉลาดเพื่อเขาจะหันหนีจากนรกข้างล่าง”
(สุภาษิต 15 : 24)

บทที่ 8 - คำทำนายถึงความเสื่อมโทรมของพระสังฆธรรม

คนผู้ฉลาดรอบครอบย่อมรู้อันตรายที่จะเกิดขึ้น

แล้วหลีกเลี่ยงเสีย แต่คนธรรมดาสามัญ

จะเดินเรื่อยไป แล้วก็ป่วนทุกซ์ภายหลัง

(สุภายิต 22 : 3)

1. ความเสื่อมของพระสังฆธรรมและนรก

พระพุทธเจ้าทรงแสดงธรรมแก่มหากัสสปเถระ โดยได้ใจความว่า “ดูเถิด กัสสปะ พระสังฆธรรม จะค่อยๆ เสื่อมลงตามลำดับโดยอาการที่คนทั้งหลายไม่รู้สึกรู้สึกลงไปเรื่อยๆ”

พระคัมภีร์พระไตรปิฎก อัญญกถาอังคุตตรนิกายภาค 1 หน้า 41 ได้พรรณนาความเสื่อมโทรมไว้ 5 ประการคือ

1. ปริยัตติอันตรธาน คือ ความเสื่อมสูญพระปริยัตถธรรม
  2. ปฏิบัติอันตรธาน คือ ความเสื่อมสูญในการปฏิบัติ
  3. ปฏิเวธอันตรธาน คือ ความเสื่อมสูญแห่งความรอบรู้ หนทางและผล
  4. ลิงคอันตรธาน คือ ความเสื่อมสูญของสมณเพศ
  5. ธาตุอันตรธาน คือ ความเสื่อมสูญของพระบรมธาตุ พระพุทธเจ้า
- ซึ่งให้เห็นว่า กรรมที่มนุษย์มีอยู่นั้นมีอยู่ 8 ขุม สำหรับผู้ที่รักษาบัญญัติกรรมบท 10 ไม่ได้ต้องตกนรก ซึ่งนรกทั้ง 8 ขุมนั้นมีดังนี้

- บุมที่ 1 ชื่อว่า สัตว์สวนรกทุกคะ พอรู้ว่าร้อน
- บุมที่ 2 ชื่อว่า กาบนรกทุกคะ ร้อนมาก
- บุมที่ 3 ชื่อว่า สัตขนรก ร้อนมากขึ้นไปอีก
- บุมที่ 4 ชื่อว่า โสสวนรกทุกคะ ร้อนด้วยน้ำ
- บุมที่ 5 ชื่อว่า มหาโสสวนรกทุกคะ ร้อนด้วยไฟ
- บุมที่ 6 ชื่อว่า ดาบนรกทุกคะ ร้อนด้วยไฟมากขึ้น
- บุมที่ 7 ชื่อว่า มหาดาบนรกทุกคะ ร้อนด้วยไฟมากขึ้นไปอีก
- บุมที่ 8 ชื่อว่า อเวจีนรกทุกคะ เย็นเกินไป

2. พุทธบริษัท 4 จะขายเรากิน

พระพุทธองค์ได้ทรงตรัสกล่าวไว้อีกตอนหนึ่งว่า “ในยุคแห่งการเสื่อมสูญหรือยุคสุดท้ายในพระศาสนาของพระองค์นี้ พุทธบริษัททั้ง 4 จะขายพระองค์กิน” ดูเหมือนว่า เหตุการณ์เหล่านี้ได้เกิดขึ้นมานานแล้ว และกำลังร้ายแรงขึ้นที่สุดในยุคนี้ ที่ประเทศไทยตามวัดและตามท้องสนามหลวงเก่าติดกับวัดพระแก้ว ได้กลายเป็นสนามขายพระอย่างเปิดเผย หลวงพ่อก็เริ่มหล่อรูป ตนเองขาย พุทธแท้กำลังหายไปและพุทธเทียมกำลังเข้ามาแทนที่ ผู้ที่ศึกษาธรรมและแสวงหาความจริงเท่านั้น จึงจะรู้ว่าเหตุการณ์เหล่านี้กำลังเกิดขึ้นและกำลังเกิดขึ้นตามที่พระพุทธองค์ได้ทำนายไว้

ข้าพเจ้าจำได้ว่าเมื่อปี 1990 ข้าพเจ้าได้ไปเที่ยวที่ประเทศไทย พี่น้องลาวคนหนึ่งได้ฝากเงินไปซื้อหนังสือเกี่ยวกับพุทธศาสนาเพื่อมาศึกษาเรียนรู้ ข้าพเจ้าก็

รับปากว่าจะไปซื้อให้ที่ประเทศไทย ที่ขายหนังสือประเภทนี้ก็มีอยู่ทีเดียวที่ใหญ่ที่สุดที่นั่นคือ ข้างวัดธาตุหน้าวัดพระแก้วซึ่งติดกับสนามหลวงเก่า พอข้าพเจ้าไปถึงก็ปรากฏว่า สถานที่แห่งนี้ไม่ได้ขายเพียงแต่หนังสืออย่างเดียวแต่ยังเป็นสถานที่ขายพระเครื่องเล็กใหญ่ เก่าใหม่ทุกประเภท ภายหลังที่ข้าพเจ้าซื้อหนังสือได้แล้วก็ได้เดินชมไปเรื่อย ๆ ว่าพวกเขาได้ขายอะไรกันแน่? ปรากฏว่าเป็นสนามขายพระด้วย และพอข้าพเจ้าเดินมาถึงที่หนึ่งมี แม่ค้าคนหนึ่งประกาศขายพระของตนอยู่ ซึ่งมีให้เลือกอย่างมากมาย เขาได้ยกพระองค์หนึ่งขึ้นและยื่นมาให้ข้าพเจ้า พร้อมกับประกาศว่า “หลวงพ่อก็คืออย่างนั้นคืออย่างนี้” ข้าพเจ้าก็เลยถามไปเหมือนกับจะซื้อพระของเขาว่า “นี่คุณ หลวงพ่อก็คืออย่างไรบ้าง?” เขาก็บอกว่า “โอ้โสดิหลายอย่างนะคุณ ใครเป็นเจ้าของนะ นิกะไรก็ได้ทั้งนั้น” เขาก็พูดออกมาด้วยความอยากขาย ข้าพเจ้าก็แกล้งถามต่อไปว่า “จริงหรือเปล่าครับ?” เขาก็ยังตอบด้วยน้ำเสียงหนักแน่นว่า “จริงสิคุณ ไม่เชื่อก็ลองดู” ข้าพเจ้าก็เลยจับพร้อมกับคุกเข่าลงแล้วพูดว่า “สาธุ ถ้าหลวงพ่อดีลึกลับจริงขอให้ผมได้หลวงพ่อดีไปฟรี ๆ เถิด” พอแม่ค้าได้ยินก็เลยกล่าวขึ้นว่า “โอ เออฟรี ๆ ไม่ได้นะคุณตั้ง 400 บาท” ข้าพเจ้าก็เลยยื่นขึ้นพร้อมกับส่งคืนแล้วบอกเขาว่า “ถ้าไม่ได้ก็แสดงว่าหลวงพ่อก็คือไม่ดีลึกลับอย่างที่พูดนะสิ” ข้าพเจ้าก็ยังพูด อีกว่า “ของจริงหรือเปล่า” เขาก็ยังตอบและยืนยันว่า “จริง” ไม่ยอมที่จะต่อรองกับข้าพเจ้าอีกเลย หลังจากนั้นข้าพเจ้าก็ไป มนุษย์เรามากมายในสมัยนี้กำลังพากันทำผิดตามที่พระพุทธองค์ได้ทำนายเอาไว้ว่า ในยุคสุดท้ายนี้พุทธบริษัท 4 จะขายเรากิน และในปัจจุบันกำลังเป็นเช่นนี้

3. เครื่องคำของกงนั้นไม่ได้อยู่ที่ตัวเครื่องแต่อยู่ที่คำพูดของผู้ชาย

นักเล่นของขลังทั้งหลาย ก็คงจะไม่พอใจในการที่ข้าพเจ้าเปิดเผยถึงเรื่องนี้ แต่ข้าพเจ้าก็ขอกล่าวไว้เพื่อบางที มันอาจจะช่วยผู้ที่ยังเล่นอยู่ให้เกิดความตื่นตัวได้ และที่สำคัญไปกว่านั้นก็เพื่อตักเตือนผู้ที่ยังไม่ได้หลงให้รู้เอาไว้ล่วงหน้า เพื่อท่านจะได้ไม่ถูกหลอกและเสียเงินทองจำนวนมากมายไปกับสิ่งเหล่านี้ ของดีเหล่านี้ถ้าหากว่ามันดีจริงก็คงจะไม่มีใครหรือคนที่จะเอามันไปขาย และอีกอย่างหนึ่งก็เป็น การเตือนท่านเอาไว้เพื่อท่านจะไม่ได้หลงเชื่อและประมาท เพราะท่านอาจพลาดทำ เสียทีไปได้ ความจริงแล้วความศักดิ์สิทธิ์นั้นมันไม่ได้อยู่ในของเหล่านั้น แต่มันอยู่ที่คำพูดของผู้ชาย หรือนายช่างผู้ประดิษฐ์ขึ้นนั่นต่างหาก (ถ้าท่านเป็นคริสเตียน ขอร่านในพระธรรม อีสยาห์ 44 : 9-20, สดุดี 115 : 1-8) พวกเขาได้กล่าวไว้ อย่างเต็มปากว่า มันไม่ดีและไม่มีอำนาจอะไรทั้งนั้น แต่คนเรากลับไม่ฟัง และ ไม่ได้ยินเสียงนั้นเลย เพราะว่าเราอยากได้ อยากดี อยากเป็นคนที่ดีกว่าคนอื่น และนอกจากนั้นก็คือได้ยินคนอื่นกล่าวถึงความดีของสิ่งนี้มาก่อน ก่อนขายพวกเขาก็ได้เตือนเอาไว้ก่อนว่า : 1. อย่าลอง 2. อย่าประมาท 3. ให้คลำให้ได้ ถ้าไม่อย่างนั้นจะไม่ศักดิ์สิทธิ์ ความจริงแล้วนี่คือความจริงที่ว่า ของรักษานั้นมันไม่ดี เพราะถ้ามันดีจริงก็จะไม่มีการหมดความศักดิ์สิทธิ์อย่างแน่นอน เมื่อไม่นานมานี้ ข้าพเจ้าได้พบกับอดีตนายพันทหารคนหนึ่ง ซึ่งมีความเชื่อและความศรัทธาในของรักษาเหล่านี้ เพราะว่าได้เชิญท่านไปโบสถ์ เขากลับตอบว่าเขามีของรักษาแล้ว เขากล่าวว่าถ้าไปโบสถ์แล้วของรักษานั้นจะลွှ่ยหรือเสื่อม ภายหลังจากที่ได้คุยกัน นานพอสมควร ก่อนจะจากไปข้าพเจ้าก็ได้ฝากข้อคิดข้อหนึ่งไว้กับท่านว่า ท่าน

นายพัน อันคำว่าของดีหรือของศักดิ์สิทธิ์นั้น ก็คือจะต้องตกน้ำไม่ไหลตกไฟไม่ไหม้ ของดีจะไม่มีคำว่าลุ่มหรือหมดความศักดิ์สิทธิ์ ถ้าของสิ่งนั้นหากหมดความศักดิ์สิทธิ์แล้วก็แสดงว่าของนั้นมันไม่ดี หลังจากนั้นข้าพเจ้าก็ได้จากท่านไป

ตรงกันข้ามในพระคัมภีร์ของคริสเตียน เราจะแสวงหาคำว่าการเสื่อมโทรมของศาสนาหรือคำสั่งสอนนี้ไม่มี และพระธรรมคำสอนของพระองค์นั้นจะยั่งยืนตลอดไปไม่มีคำว่าเสื่อมสูญไป องค์พระเยซูได้ทรงสอนเอาไว้ว่า ก่อนยุคสุดท้ายจะมาถึงมนุษย์เราจะเป็นผู้เสื่อมโทรมไม่ใช่คำสั่งสอนของพระองค์ เช่น “ความรักของคนส่วนมากจะเย็นลง เพราะความอธรรมแผ่กว้างออกไป” (มัทธิว 24 : 12) มนุษย์ทุกชาติที่เป็นคริสเตียนจะถูกข่มเหง จะได้รับการเกลียดชัง จะเกิดการหักหลัง จะหลอกลวงซึ่งกันและกัน หลายคนจะสะดุดและทิ้งความเชื่อไป (มัทธิว 24 : 9-11) นี่ก็คือความเสื่อมโทรมที่เกิดขึ้น ในพระธรรมคัมภีร์ เป็นการเสื่อมโทรมของมนุษย์ไม่ใช่การเสื่อมโทรมของศาสนา

หมายเหตุ :

พระธรรมพระไตรปิฎกนี้ ได้รับอนุญาตคัดออกจากวัดพระสิงห์ จังหวัดเชียงใหม่ ผู้อนุญาต พระศรีวิสุทธิวงษ์ กรุงเทพฯ. รับรองว่าถูกต้องกับต้นฉบับ ในหนังสือของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ป.ท. 23 เล่มที่ 29 ได้คัดออกให้ในวันเสาร์จ ที่ 12 ตุลาคม 2497.

บทที่ 9 - คำทำนายจากคำพื้นเมืองเกี่ยวกับผู้ที่จะมาโปรดโลกภายหน้า

“การที่เรากินข้าว ผู้ใดกินผู้นั้นอ้ม

ไม่ไปอ้มท้อง เขาผู้ไม่กิน”

“เช่นเดียวกันกับการที่เราจะพ้นจากบาปกรรมใหญ่อเวจี

ไม่มีใครเชื่อแทนกันได้”

1. คำทำนายจากคำพื้นเมือง

ในคำพื้นเมืองได้กล่าวถึงคำกล่าวของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่า ถ้าหากศาสนาพุทธเสื่อมลงเมื่อใด จะมีพระเจ้าองค์หนึ่งลงมาโปรด คือพระศรีอริยเมตไตรย พระองค์นั้นจะเกิดอยู่กับคนทุกข์ยากในเขตบ้านนอก แต่ท่านจะมีฤทธิ์อำนาจยิ่งใหญ่ ท่านผู้นี้จะแสดงตนเป็นผู้มีบาดแผล หรือสิ่งที่เราดูไม่ได้ ถ้าพระองค์ลงมาใกล้ ถ้าหากคนหนึ่งคนใดถ่มน้ำลายคายขี้มูก ผู้นั้นจะได้รับโทษ แต่ถ้าหากผู้ใดต้อนรับพระองค์ ก็จะไม่ตกในนรก คำทำนายนี้ทั้งหมดพวกเราได้พบว่ามี การพั้วพันอยู่ในชีวิตของพระเยซูนั้น

2. คำทำนายนี้มีการพั้วพันกับชีวิตขององค์พระเยซูคริสต์อย่างไรบ้าง?

คำทำนายทั้งหมดข้างบนนี้ ถ้าพวกเราได้ศึกษาดูให้ดี พวกเราก็จะพบว่า มันได้มีการพั้วพันกันอย่างใกล้ชิดกับชีวิตขององค์พระเยซูคริสต์ ดังที่ท่านจะได้พบกับคำอธิบายต่อไปนี้ :

ก. พระเยซูได้เสด็จมายังโลกนี้ 543 ปี หลังจากที่พระพุทธรูปได้กล่าวไว้:

พระพุทธรูปเจ้าได้กล่าวเอาไว้ว่า ถ้าผู้หญิงเข้าบวช ศาสนาของพระองค์จะตั้งอยู่ได้เพียง 500 ปี เหตุการณ์นี้ก็ได้เกิดตามที่กล่าวไว้คือ ได้มีพระนางมหาบดินทรมีได้ทูลขออุปสมบท ตามดังที่กล่าวมาในข้อที่ 2 ตอนต้นของบทที่ 5 นั้น ด้วยเหตุนี้ศาสนาของพระพุทธรูปจึงหมดกลับลงภายใน 500 ปี ดังที่พระองค์ได้ทรงกล่าวไว้

ข. เกิดอยู่กับคนทุกขียากในเขตบ้านนอก :

พระเยซูถึงจะเกิดอยู่ในตระกูลสูงคือ ตระกูลของดาวิดก็ตาม แต่โยเซฟผู้เป็นบิดาฝ่ายเนื้อหนังของพระเยซูนั้นก็เพียงแต่ช่างไม้ที่ทุกขียากคนหนึ่งเท่านั้น (มัทธิว 13 : 55) ในเวลาที่พระองค์เกิด พระองค์ก็ไม่ได้เกิดอยู่ในปราสาทราชวัง แต่กลับเกิดอยู่ที่คอกสัตว์ เพลหรือที่รองพระกายของพระองค์นั้นก็คือรางหญ้า (ลูกา 2 : 6-7) บ้านเบธเลเฮมที่พระองค์เกิดนั้นก็ก็เป็นบ้านน้อย ๆ ซึ่งคนส่วนมากในเวลานั้นมองข้าม (มีคาห์ 5 : 2, มัทธิว 2 : 3)

ค. ท่านจะมีฤทธิ์เดช :

ฤทธิ์เดชที่พระเยซูทรงสำแดง เป็นฤทธิ์เดชที่พระองค์ทรงกระทำขึ้นในท่ามกลางฝูงชนซึ่งไม่เหมือนกับนิทานปรัมปรา หรือนิทานโบราณ ที่มนุษย์เล่ากันมาในอดีตนั้น พระองค์ได้ทรงโปรดช่วยคนเจ็บไข้ได้ป่วย (มัทธิว 15 : 29-31) ขับไล่ผีร้าย (มัทธิว 8 : 28-34) ห้ามลมพายุในทะเล (มัทธิว 8 : 23-27) เดินบนน้ำโดยไม่จมน้ำ (มัทธิว 11 : 38-45) และตัวของพระองค์ก็ทรงฟื้นขึ้นมาจากความตาย

(ยอห์น 20 : 1-10) นี่คือนิพจน์ที่เด่นชัดอันยิ่งใหญ่ของพระเยซู ซึ่งเป็นนิพจน์ที่ไม่มีใครเหมือนได้ในโลก

ง. บาดแผลที่ไม่น่าดู :

จากพระธรรมข่าวประเสริฐทั้งสี่เล่ม ได้อธิบายถึงสภาพขององค์พระเยซูคริสต์ว่า พระองค์ทรงถูกเขียนตี (ลูคา 22 : 63-65, 23 : 16-17, มัทธิว 27 : 27-31) นอกจากนี้พวกเขายังได้ดองพระองค์ไว้ที่ไม้กางเขน (ยอห์น 19 : 33) เขาแทงพระองค์ที่สีข้าง (ยอห์น 19 : 33) ภาพทั้งหมดนี้ตรงกับคำทำนายที่พระพุทธรูปทำนายไว้นั้น อีกอย่างหนึ่งภาพทั้งหมดในการเขียนตี, ตรึง, แทะสีข้าง, ตลอดจนการประจานต่างๆ นานา ก็เป็นที่น่ารังเกียจอยู่แล้วใครเห็นก็ต้องปฏิเสธ ถ่มน้ำลายคายขี้มูกมากกว่าที่จะต้อนรับ

จ. ผู้ยอมรับและปฏิเสธ :

ในพระธรรม (ยอห์น 3 : 18) บอกว่า ผู้ที่เชื่อและไว้วางใจในพระบุตรก็ไม่ถูกตัดสินลงโทษ แต่ผู้ที่ไม่วางใจก็ถูกตัดสินลงโทษแล้ว (ยอห์น 3 : 36) บอกว่าผู้ที่วางใจในพระบุตร ก็มีชีวิตนิรันดร์ ผู้ไม่เชื่อพระบุตรก็จะไม่เห็นชีวิต แต่พระพิโรธของพระเจ้าก็ได้ปกคลุมอยู่บนผู้นั้น (มัทธิว 10 : 32-33) บอกว่าถ้าเราปฏิเสธพระองค์ พระองค์ก็จะปฏิเสธเรา และถ้าเรายอมรับพระองค์ พระองค์ก็จะทรงยอมรับเราต่อหน้าพระบิดา (โรม 10 : 9-10) บอกว่า ผู้ที่ยอมรับด้วยปากและเชื่อด้วยใจก็จะรอด (วิวรณ์ 20 : 10-15, 21 : 8) บอกไว้อีกว่า คนที่ไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนแห่งชีวิตของพระเยซูก็จะถูกทิ้งลงในบึงไฟนรก อันซึ่งเป็นความตายครั้งที่ 2 และครั้งสุดท้ายของมนุษย์เราในโลก ส่วนผู้ที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนแห่งชีวิตนั้น ก็

จะได้เข้าสู่สวรรค์หรือแผ่นดินโลกใหม่ ที่พระองค์ได้ทรงจัดแจงไว้สำหรับเรา
ทั้งหลาย

หมายเหตุ :

ท่านผู้ช่วยให้ข้อมูลดังกล่าวนี้ ในอดีตท่านเคยเป็นผู้บวชเรียนเขียนอ่าน
มาแล้วจนได้ชื่อว่าเป็นมหา แต่ปัจจุบันได้กลายมาเป็นคริสเตียนแล้วเพราะว่า ได้
บวชเรียนเขียนอ่านมาก่อน

ถ้าผู้ใดฟังคำของเราและวางใจในพระองค์
พระผู้ทรงใช้เรามา ผู้นั้นก็มีชีวิตนิรันดร์
และไม่ถูกพิพากษา แต่ได้ผ่านพ้นความตาย
“ไปสู่ชีวิตแล้ว” (ยอห์น 5:24)

บทที่ 10 - คำทำนายถึงแผ่นดินของพระเมสียาห์

อาณาจักรหรือแผ่นดินของพระเจ้านั้นกว้างใหญ่ไพศาล

ไม่จำกัดด้วยขอบเขตของประเทศ หรือภูมิภาคของโลก

ผู้ที่เป็นประชากรของพระองค์ก็ไม่จำกัดด้วยผิวพรรณ เชื้อชาติ

สัญชาติ หรือวัฒนธรรม คือบุคคลใดก็ตามที่ยอมรับว่าตนเองเป็น

คนบาปและยอมรับว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า เชื่อและ

รับเอาพระองค์ไว้เป็นพระผู้ทรงโปรดให้พ้นของตนแล้ว

ผู้นั้นก็สามารถได้เห็นและได้เข้าในอาณาจักรนี้ได้ (ยอห์น 3:3,5)

1. คำทำนายที่กล่าวถึงแผ่นดินของพระเมสียาห์

ในคำสอนของพระพุทศศาสนานั้น ได้มีหลายตอนที่ได้สอนและทำนายถึงเรื่องแผ่นดินของพระเมสียาห์ผู้ที่จะมาโปรดโลกภายหน้า เนื่องจากว่าคำทำนายดังกล่าวนี้ได้มีการพัวพันกันกับหนังสือเล่มนี้ ข้าพเจ้าจึงได้นำเอามานบันทึกไว้เพื่อเป็นการเพิ่มเติมความรู้และความมั่นใจให้แก่ท่าน ซึ่งมีเนื้อความดังนี้ :

“แผ่นดินของพระเมสียาห์หรือพระศรีอริยมตรัยนั้น ถ้าพระองค์หากลงมาเกิดเมื่อใด แผ่นดินนี้จะอุดมสมบูรณ์และมีอาหารการกินทุกอย่าง น้ำจะไหล ไฟสว่าง หนทางไปมาสะดวกและมีอยู่ตลอดไป เป็นนิตย์ ไม่มีความทุกข์ยาก แต่เท่าเทียมกันหมด ไม่เสื่อมสูลักครั้งจนกว่าโลกจะสลายไป แล้วจะได้พบกับพระแก้วสามประการคือ สวรรค์ นิพพาน ดั่งนั้นแล”

คำทำนายในตอนนี้ได้มาจากคำพื้นเมืองซึ่งเป็นคำที่เกี่ยวกับพระเมธียาห์ และแผ่นดินของพระองค์ เป็นการจดจำของมหาคัมภีร์ ธรรมวงษา ภายหลังจากที่ท่านได้บวชเรียนเขียนอ่านจนมาเป็นมหา มหาคัมภีร์ผู้นี้ภายหลังที่ได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมก็ได้พบว่า พระเมธียาห์หรือพระศรีอริยมุทรีย์ ผู้ที่พวกเราชาว พุทธได้พากันรอคอยว่าจะมาโปรดโลกภายหน้านั้นก็ได้แก่พระเยซูคริสต์นั่นเอง หลังจากนั้นท่านก็ได้ตัดสินใจเชื่อและรับเอาพระองค์ ท่านได้เล่าถึงเรื่องนี้ให้แก่ข้าพเจ้าฟัง ภายหลังจากที่ท่านได้มาเป็นคริสเตียนแล้ว ความจริงแล้วพี่น้องชาวลาวเป็นจำนวนไม่น้อยได้พากันบวชเรียน และได้ศึกษาเรียนรู้ถึงความจริงเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่ไม่มีใครกล้าที่จะอธิบายแยกแยะให้พี่น้อง ป้า น้ำสาวและญาติพี่น้องฟังให้รู้อย่างละเอียด และถนัดถื่นเกี่ยวกับเรื่องนี้ ทั้งนี้ก็เพราะเหตุผล 2 ประการคือ (1) ไม่มีใครเข้าใจลึกซึ้งและเพียงพอ (2) ผู้ที่รู้แล้วนั้นก็กลัวว่าจะถูกต่อต้านและกล่าวหาว่าเป็นคนทำแตกไป ด้วยเหตุนี้จึงเงียบไว้ก็ดีกว่า ขอขอบคุณท่านอาจารย์ มหาทั้งหลายผู้มีความกล้าหาญในการยืนยัน ความจริงทั้งหลายเหล่านี้ให้แก่พี่น้องเราได้รู้เช่น มหาคัมภีร์ ธรรมวงษา มหาจันใด สุทธรรมวงศ์ มหาทองสวย สักคารักย์ มหานุญเลิศ กุลนิศย์เหล่านี้ เป็นต้น ขอขอบคุณท่านทั้งสิ้นที่ได้ เป็นพยานและเป็นตัวอย่างที่ดี ให้แก่พวกเราทั้งหลายเกี่ยวกับเรื่องนี้

2. ความหมายของคำทำนาย

สำหรับคำทำนายที่ได้กล่าวมาข้างบนนี้ ก็ได้ชี้ให้เราได้เห็นถึงสภาพการเป็นอยู่ของโลก ในเวลาที่พระเมสสิยาห์จะลงมาบังเกิดว่า จะมีสภาพการเปลี่ยนแปลง ที่อย่างปรากฏขึ้นคือ :

- (1) ความอุดมสมบูรณ์ทางด้านอาหาร
- (2) ความเจริญของโลกและสังคม
- (3) การเป็นอยู่ของมวลมนุษย์ทางด้านศีลธรรม
- (4) อนาคตของผู้เชื่อฟัง

ชีวิตและสังคมมนุษย์ในปัจจุบัน ไม่ว่าชีวิตและสังคมนั้นจะโหดร้ายและป่าเถื่อนถึงขนาดใดก็ตาม เมื่อข่าวประเสริฐเรื่องของพระเยซูคริสต์นี้หากไปถึงเมื่อใด ชีวิตและสังคมนั้นก็มีการเปลี่ยนแปลงในสิ่งด้านนี้เกิดขึ้นที่นั่น ทั้งนี้ก็เพราะพระคุณ ความรัก และฤทธิ์อำนาจของพระองค์นั่นเอง ในปัจจุบันโลกของเราเต็มไปด้วยพืชพรรณธัญญาหาร แต่มนุษย์กลับขาดแคลนอาหาร มนุษย์เราในโลกได้มีการผลิตวัตถุของใช้ที่ทันสมัยมากมายเพื่อให้ความสะดวกในการดำรงชีวิต แต่โลกมนุษย์บางแห่งกลับมีแต่ความทุกข์ยากลำบาก สังคมไม่ยุติธรรมและวุ่นวายตายไปไม่เห็นหน้าพระเจ้า ด้วยเหตุนี้พวกเราจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงคำทำนายนี้แล้วรีบหาทางเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้ก็เพื่อความสุขของเราทั้งหลายทั้งในโลกรนี้และสืบๆ ไปเป็นนิรันดร์ด้วย

3. ขอบเขตของอาณาจักรหรือแผ่นดินของพระเจ้า

อาณาจักรของพระเจ้าไม่ใช่อาณาจักรของโลกนี้ แต่เป็นอาณาจักรแห่งจิตวิญญาณ ด้วยเหตุนี้จึงเป็นอาณาจักรที่มีขอบเขตไม่จำกัดด้วยพรมแดน ผิวพรรณ ชั้นวรรณะ และเชื้อชาติ วงศ์ตระกูล ใครก็ตามที่เชื่อและไว้วางใจอยู่ในพระเยซูคริสต์ ผู้นั้นจะอยู่ในประเทศใด มีฐานะการเป็นอยู่อย่างใดผู้นั้นก็สามารถเป็นประชากร หรือเป็นพลเมืองในอาณาจักรของพระเมสสิยาห์นั้นได้ การเข้าเป็นพลเมืองในอาณาจักรของพระเจ้าในอาณาจักรของพระองค์นี้มีความสำคัญมากมาต่อชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณของมนุษย์ ทั้งนี้ก็เป็นเพราะว่า ชีวิตของมนุษย์เราไม่ได้สิ้นสุดเพียงความตาย แต่ยังคงเป็นอยู่ตลอดไป ปัญหาที่มีอยู่ว่า เราจะไปอยู่ที่ไหน? จะไปอยู่สวรรค์กับพระเจ้าพระเยซู (ยอห์น 14 : 1-3) หรือจะไปอยู่นรกกับ มารซาตาน (วิวรณ์ 20 : 10 ,15)

“เพราะว่าคนที่เที่ยงธรรมจะได้อยู่ในแผ่นดิน
และคนชั่วร้ายจะได้อยู่ในนั้น
แต่คนชั่วร้ายจะถูกตัดขาดเสียจากแผ่นดิน
และคนทรยศจะถูกถอนรากออกไป”

(สุภาพิต 2 : 21-22)

บทที่ 11 - นิทานพื้นเมืองเรื่องพระยากาเผือก

“จงระวังให้คืออย่าให้ผู้ใดทำให้ท่านตกเป็นเหยื่อ

ด้วยหลักปรัชญา และด้วยคำล่อลวง

อันเหลวไหลตามตำนานของมนุษย์

ตามวิญญานต่างๆ แห่งสากลจักรวาล

ไม่ใช่ตามพระคริสต์”

(โคโลสี 2 : 8)

1. นิทานที่น่าคิด

นิทานเรื่องของกาเผือกเป็นนิทานที่สำคัญแต่มีคนรู้น้อย เป็นนิทานที่ค่อนข้างจะขัดกับความเป็นจริงตามธรรมชาติเมื่อฟังแล้วจะขัดๆ หู แต่ที่นำมาบรรจุไว้ในหนังสือเล่มนี้นั้น ก็เป็นเพราะว่า มันมีการเกี่ยวพันกับเรื่องของพระเมธียาห์ หรือพระศรีอริยเมตไตรยผู้ที่พระพุทธเจ้าได้กล่าวว่าจะมาโปรดโลกภายหน้า ครั้งแรกข้าพเจ้าได้ยืมถึงเรื่องนี้ จากหมอลำและได้ยินจากคนนั้นพูดคนนี้เล่า แต่ก็จับเอาหลักฐานไม่ได้ จนข้าพเจ้าได้อ่านพบอยู่ในหนังสือเล่มหนึ่งที่ชื่อว่า “รวมวรรณคดีอีสาน” ซึ่งเขียนโดยท่านปรีชา พิณทอง เมื่อได้อ่านแล้วก็เห็นว่าเป็นที่น่าสนใจจึงหยิบเอามาพิมพ์ไว้ในพุทธทำนายเล่มนี้

พระกุกุสัณทะ (ไก่)

พระโกนาคมณะ (นาค)

พระกัศปะ (เต่า)

พระโคตม (วัว)

พระอริยมตรัย (สิงโต)

เรื่องก็มีอยู่ว่า ในพันธกัศปะมีพระพุทธรูปเจ้ามาเกิดในโลกมนุษย์ 5 พระองค์
คือ : พระกุกุสันตะ พระโกนาคนนะ พระกัศปะ พระโคตม พระอริยมตรัย องค์
ที่ 5 จะมาเกิดเมื่อสิ้นศาสนาพระโคตม อ้างตามคำทำนายถ้าผู้หญิงเข้าบวชศาสนา
ของพระโคตมจะอยู่ได้ 500 ปี ตามที่เราได้ศึกษามานี้ได้มีผู้หญิงเข้าบวชจริงๆ
ดังนั้นพุทธศาสนาจึงหมดอายุ หรือหมดอายุไปและในขณะเดียวกัน 543
หลังจากนั้น พระเมสสิยาห์หรือพระเยซูคริสต์ได้กำเนิดขึ้นมาในโลกตาม
กำหนดเวลาที่ทำนายไว้

พวกนักปราชญ์โบราณได้กล่าวว่า พระพุทธรูปทั้ง 5 องค์นั้นได้ถือกำเนิด
แล้วคือเกิดกับพระยากาเผือก (กาสิขาว) ซึ่งไม่เคยเห็นสักครั้งในโลกที่กาจะเป็น
พระยา เป็นกษัตริย์หรือมีบัลลังก์ พระยากาเผือกเป็นแม่คนแรกของพระพุทธรูป
ทั้ง 5 พระองค์ ดังนั้นคนโบราณจึงถือเรื่องพระยากาเผือกนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ จึงมี
เรื่องเล่าสืบต่อกันมาว่า :

ในอดีตกาล นานมาแล้วได้มีกาเผือกสองตัวเมีย อาศัยอยู่ในป่าใหญ่หิม
พานต์ ทำรังอยู่บนต้นมะเดื่อใกล้ฝั่งน้ำ ครั้งนั้นพระพุทธรูปทั้ง 5 เป็นโพธิสัตว์เกิด
ในห้องพระยากาเผือก คือเมื่อกาเผือกออกไข่ทั้งห้าฟองแล้วทั้งสองตัวเมียก็มีความ
รักต่อไข่ เ็นดูไข่นั้นมาก ทั้งสองได้แบ่งเวลากันเฝ้ารักษาอยู่ไม่ขาด วันไหนตัว

ไปหาอาหารเมียก็ต้องอยู่เฝ้า และวันไหนเมียไปผัวก็ต้องอยู่เฝ้า ทั้งสองจึงสามารถรักษาไข่ของตนได้อย่างปลอดภัย

อยู่มาวันหนึ่งสองฟัวเมียได้พากันออกไปหาอาหารปล่อยไข่ไว้ในรังตามลำพัง ในวันนั้นกาเผือกทั้งสองฟัวเมียได้สนุกสนานกับการนำอาหารการกินจมนลิ้มไข่ พอถึงตอนบ่ายฝนก็ตกหนัก พายุก็พัดแรงจน ไข่ทั้ง 5 ฟองได้ตกลงจากรังไหลไปตามกระแสน้ำ พอถึงตอนเย็นกาเผือกสองฟัวเมียได้บินกลับถึงรัง ก็ปรากฏว่าไข่ทั้งห้าได้หายไปเสียแล้ว ทั้งสองได้พากันบินไปมาหาไข่ไปตามภูเขาลำเนาไพร ตามแม่น้ำก็ไม่พบ เมื่อหมดหนทาง จึงได้แต่ระทมขมขื่นร้องไห้โศกเศร้าเสียใจไปตามธรรมชาติของชีวิต โอ้อนิจจวาทสังคลาทุกชีวิตเกิดมาต้องมีเกิดแก่เจ็บตาย ไม่ว่าสัตว์หรือมนุษย์ เมื่อมีการพลัดพรากจากกันก็ต้องมีการระทมหมองไหม้ กาเผือกทั้งสองก็หมดหนทางที่จะหาลูกได้จึงได้แต่อธิษฐานให้ดินฟ้าอากาศเทพเจ้าหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ผู้ที่อยู่บนฟ้าได้ปกป้องลูกของตน ด้วยความรักความห่วงใยต่อลูกอันแสนสุดที่จะทนไหว เมื่อกาเผือกทั้งสองได้ร้องไห้อธิษฐานจบลงแล้ว ทั้งสองก็ได้สิ้นใจตาย พอตายไปแล้วก็ได้ไปเกิดอยู่ในสวรรค์ มีนามว่า พระกาพรหมเสวยสุขสมบัติในสวรรค์พร้อมไปด้วยสมบัติทิพย์มีเทพบริวารมากมาย

ส่วนไข่ทั้ง 5 ที่ได้ไหลไปตามน้ำนั้น ฟองหนึ่งก็ไหลไปติดอยู่ที่ทำน้ำซึ่งเป็นท่าของแม่ไก่ ขณะที่แม่ไก่อลงมาเล่นน้ำก็ได้พบไข่ฟองนี้ จึงเอาไปเลี้ยงไว้ แม่ไก่อมีความเมตตาสงสารเหมือนลูกที่เกิดในอุทรของตน ฟองที่สองไปติดอยู่ที่ทำของนาค นาก็นำไข่ไปไว้ที่ถ้ำของตน และบำรุงรักษาไว้เป็นอย่างดีเหมือนเป็นลูกที่เกิดในอุทรเช่นกัน ฟองที่สามไปติดอยู่ที่ทำของเต่า เมื่อเต่าได้พบไข่แล้วจึง

นำเอาไปรักษาไว้ และแม่แต่ก็รักเอ็นดูเช่นกัน ฟองที่สิ้นน้ำไหลไปติดอยู่ที่หาดทรายขณะที่แม่ร่วงลงไปกินน้ำก็ได้พบไขจึงเอามาเก็บรักษาไว้ แม่ร่วงเองก็ได้มีความเมตตาสงสาร เหมือนลูกที่เกิดในอุทรเช่นเดียวกัน ส่วนฟองที่ 5 นั้นล่องลอยตามกระแสน้ำไหลไปถึงบ้านของราชสีห์ (สิงโต) เมื่อราชสีห์นั้นมาพบก็เอาไปเลี้ยงรักษาไว้สิงโตก็รักไขดังแก้วตาดวงใจ การที่สัตว์ทั้ง 5 มีความเมตตาปราณีไขทั้งห้าฟองนี้ก็เป็นเพราะบารมีของไข ด้วยว่าทั้งห้าเป็นเลือดเนื้อโพธิสัตว์ผู้ปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้าซึ่งเป็นพระพุทธเจ้าไปแล้วสิ่งศักดิ์สิทธิ์อยู่องค์เดียวคือพระศรีอริยเมตไตรยจะได้มาเป็นพระพุทธเจ้าในอนาคต

ไขทั้งห้าเมื่อออกมาเป็นตัวตนแล้ว ก็เป็นมนุษย์รูปงาม แต่ละคนจึงถามแม่เลี้ยงของตนว่า ใครเป็นแม่บังเกิดเกล้า แม่เลี้ยงก็ได้เล่าความจริงให้ฟัง พอเจริญเติบโตขึ้นทั้งห้าก็ได้ลาแม่เลี้ยงของตนออกบวชเป็นฤๅษี อาศัยอยู่ในป่าหิมพานต์ ทั้งห้าได้มีโอกาสพบกัน และเป็นลูกที่เกิดร่วมพ่อแม่เดียวกันแต่ไม่รู้ว่าเป็นพ่อแม่ และอาศัยอยู่ที่ไหน

เรื่องนี้ได้ร่อนถึงพระกาฬมผู้เป็นมารดาที่เมืองสวรรค์ พระกาฬมก็ได้แปลงกายมาปรากฏตัวให้ลูกชายทั้งห้าได้เห็น และได้เล่าเหตุการณ์ให้ฟังจนเป็นที่เข้าใจ พอลูกชายได้ฟังแล้วก็พากันกราบลงที่เท้าแม่ และแม่ก็ได้ทำด้ายดินกาให้ลูกคนละเส้น เพื่อเป็นเครื่องหมายให้รู้ว่าเป็นลูกกาเผือก พอมอบด้ายให้แล้วก็กลับคืนสู่สวรรค์

2. ชีวิตที่สมควรนำมาพิจารณา

ฝ่ายญาติทั้งห้า เมื่อได้ด้ายดินกาที่แม่ให้แล้วก็ตั้งใจจึงได้บำเพ็ญเพียรจนสามารถ สิ้นอายุขัย ไปเกิดในสวรรค์ชั้นดุสิตเสวยสุขสมบัติอันเป็นทิพย์ตลอดกาลนาน นี่คือนิทานเรื่องกาเผือกอันได้ ช่วยชี้ให้เราได้รู้จักเบื้องต้นความเป็นมาของพระพุทธเจ้าโคตม ผู้เกิดที่ประเทศอินเดีย ถัดด้ายดินกาตามสัญลักษณ์ของพระพุทธศาสนา พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าองค์ที่ 4 ตามตำนานที่กล่าวไว้ ส่วนพระเจ้าองค์ที่ 5 นั้นก็คือพระศรีอริยเมตไตรย ที่พระพุทธเจ้าบอกว่าจะมาเกิด หลังจากหมดอายุขัยของพระศาสนาหรือคำสอนของพระองค์ พระเจ้าองค์นี้ได้เกิดตามที่ได้ทำนายเอาไว้จริงคือ : (1) เกิดที่หลังพระองค์ (2) เกิดเมื่อ 500 ปี ภายหลังจากที่พระพุทธเจ้าได้สวรรคตจากโลกนี้ไปแล้ว พระองค์ได้ทรงบังเกิดขึ้นที่ประเทศอิสราเอล โดยทรงพระนามว่าพระเมสสิยาห์หรือพระเยซูคริสต์นั่นเอง องค์พระเยซูคริสต์ผู้นี้แหละคือพระเมสสิยาห์ที่ชาวพุทธทั้งหลายพากันรอคอย ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้พากันพิจารณาให้ดีเกี่ยวกับเรื่องนี้ เพื่อท่านจะได้ไม่พลาดพลั้ง และผิดหวังในชีวิตในการเชื่อถือในศาสนาหรือในพระเจ้าของท่าน

“คนมีปัญญาที่ระวังตัว

และหันเสียจากความชั่วร้าย

แต่คนโง่ขาดความยับยั้งและสะเพร่า”

(สุภาษิต 14 : 16)

บทที่ 12 - ท่านกำลังเดินอยู่ในทางสายใด?

สุภษิตาโบราณลาวได้กล่าวเอาไว้ว่า

“ทางไปสวรรค์นั้นมันรก ทางไปนรกนั้นมันเรียบ”

พระเยซูได้ทรงกล่าวเอาไว้ว่า

“เรานี้แหละเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต

ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้นอกจากมาทางเรา” (ยอห์น 14:6)

ในโลกนี้มีทางอยู่สองเส้นท่านกำลังเดินอยู่ในเส้นใด?

ในโลกนี้มีทางเดินสำหรับมนุษย์เรา อยู่แต่เพียงสองเส้นคือ : “ทางดี” และ “ทางชั่ว” ทางดีนั้นก็คือทางของพระเจ้าแต่ทางชั่วนั้นก็คือทางของฝีมารชาดาน ที่สุดปลายของทางสองเส้นนี้ไม่เหมือนกัน “ทางดี” คือทางของพระเจ้า เป็นทางที่จะนำมนุษย์ไปสู่สวรรค์ ส่วน “ทางชั่ว” คือทางของฝีมารชาดานนั้นก็ จะนำมนุษย์เราไปสู่นรก ทางทั้งสองเส้นนี้ได้มีการกล่าวถึงอยู่ด้วยกันทั้งสอง ศาสนา คือ : ทั้งศาสนาพุทธและศาสนาคริสต์

1. พระพุทธเจ้ากล่าวถึง

องค์พระพุทธเจ้าได้กล่าวไว้ในคำสอนของพระองค์ว่า

“ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว”

อตตahi อตตโนนาโธ ซึ่งแปลว่า ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน

คำสอนของพระพุทธองค์ตอนนี้ดูเหมือนว่า ชาวพุทธโดยทั่วไป ได้พากัน
ท่องจำกันจนขึ้นใจ แต่สำหรับคนที่ท่องจำได้ขึ้นใจนี้จะมีสักกี่คนที่เข้าใจถึง
ความหมายอันลึกซึ้งไปกว่าคำว่า พระพุทธเจ้าต้องการสอนให้เรา เป็นคนดีหรือ
เข้าใจว่าใครทำอะไรไว้ ก็จะได้สิ่งนั้นตอบแทน อันความจริงแล้วที่น้องที่เข้าใจ
เช่นนี้มันก็ไม่ได้ผิดและก็ถูก 100 % แต่คำสอนของพระองค์ตอนนี้ยังคงมีปริศนา
แฝงอยู่ และปริศนานั้นก็ได้แก่ “*ทางสองเส้น*” เส้นหนึ่งนั่นก็คือทางของพระเจ้า
เดินตามไป แล้วจะพบกับความสุขในโลกและจะถึงสวรรค์ และเส้นหนึ่งก็คือทาง
ของซาตาน เดินตามไปก็จะพบกับความทุกข์ในโลกและตกนรกในบั้นปลาย
มนุษย์เราทั้งหลายภายในโลกนี้มีสิทธิ์ที่จะเลือกเดินตามไป ในทางสองเส้นนี้ได้
ตามใจชอบ และทุกคนจะต้องได้เดินตามไปในทางสองเส้นนี้ได้ตามใจชอบ และ
ทุกคนก็ต้องได้เดินไปไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ปลายทางของทางสองเส้นนี้ผู้ที่เดินตาม
จะต้องได้รับการตอบ สนองตามที่ตนเลือกแทนกันได้ ด้วยเหตุนี้การรู้จักทางที่เรา
กำลังเดินอยู่นั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญมาก และเนื่องจากว่ามันสำคัญนี้เององค์พระ
สัมมาสัมพุทธเจ้าจึงได้กล่าวเอาไว้ว่า “*ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว*” เพื่อจะได้ตัดเดือน
มนุษย์เราให้รู้ล่วงหน้าถึงการกระทำและผลของการกระทำนั้นที่จะตามมาภายหลัง
พระพุทธองค์ยังได้ทรงเตือนพวกเราทั้งหลายเอาไว้อีกว่า “*อัตตาหิ อัตตโนนาโถ*”
ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน เกี่ยวกับเรื่องนี้ มนุษย์เราจะขึ้นสวรรค์หรือลงนรก มันไม่ได้
ขึ้นอยู่กับการทำความดี การทำบุญ และการอาศัยผลบุญจากคนอื่นทำให้หรือส่งให้
แต่จะต้องอาศัยในการเลือกทางเดินโดยตนเองว่าจะเดินอยู่ในทางสายใด พระพุทธ
องค์ยังได้สอนเอาไว้อีกว่า ทางที่พวกเราควรเดินตามนั้น ก็คือทางของพระเมลิ

ยาห์ ผู้ที่จะมาโปรดโลกภายนอก เพราะพระองค์นั้นคือเรือสำเภาทองคำใหญ่ที่พามนุษย์ข้ามวิภวสังสาร แล้วจะพบกับพระแก้วสามประการ พระพุทธองค์ไม่ได้ทรงเป็นทางแต่เป็นผู้บอกชี้ทางนั้นให้กับเราได้เดินตามไปถูกต้อง ด้วยเหตุนี้ในหนังสือที่เป็นภาษาไทยให้ชื่อว่าเป็นพุทธประวัติจากพระโอบอฐ์ โดย อ.ป. หน้าที่ 505 และหน้าอื่น ๆ จึงได้กล่าวเอาไว้ด้วยกันหลายครั้งว่า:

“คำเทศนา ของพระโคตมนี้เหมือนหงายของที่คว่ำอยู่ให้เปิดออก หรือเหมือนจับบอกทางให้แก่คนหลงทาง หรือเหมือนเดินตามตะเกียงในที่มืด ให้คนตาดีได้เห็นรูปนั้น”

543 ปีหลังจากนั้น องค์พระเยซูคริสต์ซึ่งทรงพระนามอีกอย่างหนึ่งว่า “พระเมสสิยาห์” ก็ได้ทรงเสด็จมาบังเกิดในโลก พระองค์ได้ทรงกล่าวแก่เราทั้งหลายเอาไว้อีกว่า “เรานี้แหละเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้นอกจากมาทางเรา” (ยอห์น 14 : 6) ทางเส้นนี้ผู้ที่จะเดินตามต้องเริ่มต้นด้วยการมองเห็น (คือเห็นชอบตามที่ปรากฏในมรรค 8 ข้อหนึ่งของพุทธองค์) ติดตามด้วยการตัดสินใจ เดินตามไปอย่างเด็ดเดี่ยวด้วยความเชื่อ ความไว้วางใจ และด้วยความตั้งใจอย่างมั่นคงจึงจะพ้น (ตามดังที่กล่าวไว้ในมรรค 8 นั้น) ผู้ใดที่ประมาท เมินเฉยและเชื่อแบบไม่มีความตั้งอกตั้งใจ ก็จะไม่ถึงพระเจ้าและไม่ได้รับความรอดพ้นบาปกรรมของตนเป็นแน่ในชีวิต

2. พระเจ้ากล่าวถึง

เกี่ยวกับทางสองเส้นนี้ ดูเหมือนว่าทั้งพุทธและคริสต์จะเห็นพร้อมกันเป็นเอกฉันท์ว่า จริงแท้แล้วก็จริงคือมีเพียงสองทางเท่านั้น ความจริงแล้วทางสองเส้นนี้เป็นทางที่พระเจ้าได้มอบให้แก่ มนุษย์ในเบื้องต้น เพื่อมนุษย์เราจะได้เลือกดังที่เราได้พบเห็นในพระธรรม (ปฐมกาล 2 : 9, 15-17) นั่นเอง

3. พระเยซูกล่าวถึง

ตำนานตอนหนึ่งพี่น้องชาวพุทธได้กล่าวเอาไว้ว่า พระพุทธกับพระเยซูนี้เป็นพี่น้องกัน ครั้งหนึ่งทั้งสองได้ทรงเลี้ยงดอกบัวลงมากเกิด ตำนานนี้ได้กล่าวว่า ดอกบัวของพระเยซูนี้ได้เกิดก่อน แต่พระพุทธเกิดความอิจฉา จึงได้ไปแอบขโมยมาใส่ของตน ในที่สุดก็เลยได้ลงมาเกิดก่อน ถ้าตำนานนี้เป็นความจริง คำที่องค์พระเยซูคริสต์ได้ทรงกล่าวเอาไว้ใน ยอห์น 10:7-10 ที่กล่าวว่า “เราบอกท่านทั้งหลายตามความจริงว่า เรานี้แหละเป็นประตูของแกะทั้งหลาย. บรรดาผู้ที่มาก่อนเราก็คือเป็นขโมย แต่ฝูงแกะไม่ได้ฟังเขา เรานี้แหละเป็นประตู ถ้าผู้ใดเข้าทางเราผู้นั้นจะรอด แล้วจะเข้าออก ทั้งจะพบอาหาร ขโมยก็มาเพียงแต่จะลัก จะฆ่าและทำลายเท่านั้น ฝ่ายเราได้มาเพื่อเขาจะได้ชีวิต และจะได้อย่างครบบริบูรณ์” ก็คงจะถูกต้องและเป็นความจริงอย่างแน่นอน องค์พระเยซูไม่ได้เป็นผู้เบิกทางแต่เป็นทาง ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงทรงกล่าวว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้ นอกจากจะมาทางเรา” (ยอห์น 14 : 6)

4. พระพุทธเจ้าไม่ใช่ทางนั้นแต่เป็นผู้บอกทางหรือผู้เบิกทาง

อ้างตามคำสอนของพระพุทธเจ้า จากพุทธประวัติจากพระโอรสผู้มีข้อความที่สำคัญกล่าวว่า ดั่งนี้อยู่ด้วยกันหลายตอนคือ

“คำเทศนา ของพระโคตมนี้เหมือนหงายของที่คว่ำอยู่ให้เปิดของที่ปกอยู่ เหมือนชี้บอกทางให้แก่คนที่หลงทาง หรือเหมือนอย่างตามตะเกียงในที่มืดให้คนตาดีได้เห็นรูปนั้น”

จากคำสอนเพียงเท่านั้นก็ได้ชี้ให้เราเห็นได้อย่างชัดเจนแล้วว่าพระองค์ไม่ได้ทรงเป็นทางนั้นที่พวกเรากำลังรอคอย แต่ทรงเป็นผู้ที่กำลังบอกทางพวกเรารู้ ผู้มีหูจงฟังเอา

5. ท้ายสุดนี้

ข้าพเจ้ามีความปรารถนาอย่างแรงกล้าว่า พุทธทำนายประกอบด้วยคำอธิบายและข้อพระคัมภีร์ทั้งหมดนี้ จะช่วยท่านให้ได้พบกับความจริงอันใหม่ ๆ พบกับความรู้ความเข้าใจใหม่ๆ นิमितและ ความหวังใหม่ และในที่สุดก็จะได้พบกับพระเจ้าองค์ที่มนุษย์เราทั้งโลกกำลังรอคอยและปรารถนาพบ อันที่จริงนั้นพระองค์มาแล้วตั้งนานคือภายหลังพระพุทธเจ้ามาเพียง 543 ปีพระองค์ก็มาเลย เนื่องจากว่าพวกเราขาดการศึกษาค้นคว้าอย่างจริงจัง และปล่อยให้การนับถือศาสนานี้เป็นกรนับถือแบบเป็นประเพณีไป มันจึงได้ครอบงำจิตใจของเราไม่ให้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เที่ยงแท้ ข้าพเจ้าได้แต่หวังว่าวันหนึ่งเราทุกคนจะได้หันมาสนใจศึกษาธรรมะอันแท้จริงเพื่อจะได้พบกับความจริง และได้นำชีวิตของตน

ให้พ้นจากห้วงเหวแห่งความทุกข์ ความบาป แล้วเกิดมีความซาบซึ้งในพระเจ้า
องค์สูงสุดที่มนุษย์เราทุกคนจะขาดไม่ได้เลย คือ องค์พระเยซูคริสต์ผู้
พิจารณาไต่ตรองทุกข์และความทุกข์ทรมานพร้อมด้วยข้อความคำอธิบายทั้งหมด
จากหนังสือเล่มนี้ให้ดีแล้วท่านจะไม่ผิดหวังทั้งในชีวิตนี้ และสืบ ๆ ไปเป็นนิรันดร์

บทที่ 13 - ความหวังหลังความตายในสองศาสนา

ไปไม่กลับ กลับไม่ตื่น ฟันไม่มี หนีไม่พ้นสนใจอยากจะมีไหม?

ไปก็กลับ กลับก็ตื่น ฟันก็มี หนีก็พ้นข้าพเจ้าจะเชื่อตามท่านเอ๋ย

ความหวังอันสุดยอดของชีวิต

มนุษย์เราทุกคนในโลกนี้ไม่ว่าจะเชื่อและไว้วางใจอยู่ในคำสอนและในศาสนาใดก็ตามความหวังและความปรารถนาอันสูงสุดในการเชื่อของตนนั้นก็ ได้แก่ความเป็นอยู่ของชีวิตในอนาคต โดยเฉพาะแล้วก็คือชีวิตหลังความตายนั่นเอง ซึ่งในเรื่องนี้ดูเหมือนว่าแต่ละศาสนาในโลกนี้ ก็จะมีคำตอบที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะแล้วก็คือศาสนาใหญ่ทั้งสองศาสนาคือ พุทธและคริสต์ ดังที่ท่านได้พบข้างบนนี้ :

1. ความหวังของชีวิตหลังความตายในพุทธศาสนา

เรื่องของความตายเป็นเรื่องที่ลึกลับและซับซ้อนมาก มนุษย์เราในโลกนี้ส่วนมากแล้วยังงงกันอยู่ โดยเฉพาะแล้วก็คือพี่น้องลาวของพวกเรานี้เอง คนลาวส่วนมากไม่รู้และไม่เข้าใจว่า ตายแล้วจะเป็นอะไร? และจะไปอยู่ที่ไหน?

อ้างตามหลักคำสอนในพุทธศาสนาแล้ว พระพุทธเจ้าได้สอนเอาไว้ว่า “การเกิดทุกชนิดนั้นเกิดจากแรงกรรม” นี้หมายความว่า พระพุทธองค์นั้นยอมรับรองในอำนาจของกรรมและเนื่องจาก ว่าพระองค์ทรงรับรองเช่นนี้ จึงเป็นการ

รับรองความเป็นวงเวียนของชีวิตว่า มีการเวียนว่ายตายเกิด เนื่องด้วยเหตุนี้ชาวลา
เราที่ได้เชื่ออยู่ในพุทธศาสนาจึงมีความหวังว่า หลังจากตายไปแล้วจะได้มีโอกาส
กลับคืนมาเกิดใหม่อีกในอนาคตหรือในชาติหน้า การเกิดในครั้งต่อไปจะเกิดเป็น
อะไร จะมีรูปร่างหน้าตาและมีฐานะแบบไหนที่สุดแล้วแต่การกระทำและการ
ดำรงชีวิตของตนในชาตินี้ ดังนั้นจึงมีคำกล่าวไว้ใน “วาเสตสูต” ว่า บุคคลไม่ได้
ชั่วหรือดีเพราะชาติเกิด แต่เป็นการกระทำของตนนั้นต่างหาก ยกตัวอย่างคน ๆ
หนึ่งจะเป็นชวานา เป็นนักศิลปะ เป็นพ่อค้า เป็นคนรับใช้ เป็นโจร เป็นทหาร
หรือเป็นกษัตริย์ก็เพราะการกระทำของตน โลกของเรานี้เป็นไปเพราะกรรม สัตว์
ทั้งหลายผูกพันอยู่ที่กรรมเหมือนกับวงเวียนของชีวิตที่หมุนไปอยู่ไม่หยุด เพื่อ
แสดงให้เห็นเข้าใจในผลแห่งกรรมได้มีคำพูดตอนหนึ่งของพระพุทธองค์ ได้กล่าว
เอาไว้ใน “จูฬกรรมวาทังสุต” ว่า :

1. ผู้ที่มีอายุน้อย : เป็นเพราะว่าผู้นั้นฆ่าสัตว์ ส่วนผู้ที่มีอายุยืน เป็นเพราะ
ไม่ได้ฆ่าสัตว์
2. ผู้ที่มีโรคน้อย : เป็นเพราะตนไม่ได้เบียดเบียนสัตว์ ส่วนผู้ที่มีโรคมาก
นั้นเป็นเพราะฆ่าสัตว์
3. ผู้มีรูปร่างจี๋เห่อ : เพราะเป็นคนมักร้าย ศึกษแคล้นพยายาม ส่วนผู้ที่งาม
และผิวพรรณดีนั้นเป็นเพราะไม่เป็นคนชอบโกรธ และไม่พยายามคนอื่น
4. ผู้มียศศักดิ์ต่ำ : เป็นเพราะชอบอิจฉาคนอื่น ส่วนผู้ที่มีศักดิ์สูงนั้นเป็น
เพราะไม่ได้เบียดเบียนผู้อื่น

5. ผู้ยากจน : เป็นเพราะข้อจำกัดของคนอื่น ส่วนผู้ที่มีศักดิ์สูงนั้นเป็นเพราะไม่ได้เบียดเบียนผู้อื่น

6. ผู้เกิดในตระกูลต่ำ : เป็นคนกระด้างถือตัว ไม่รู้จักอ่อนน้อม ผู้เกิดในตระกูลสูง เพราะรู้จักอ่อนน้อมถ่อมตน

7. ผู้เกิดเป็นคนโง่ : เป็นเพราะไม่ยอมไปถาม ไม่แสวงหาความรู้ ส่วนผู้ที่ มีปัญญา มากนั้นเป็นเพราะชอบถาม

อ้างตามความเข้าใจของชาวบ้านโดยทั่วไปแล้ว พี่น้องเราที่เป็นชาวพุทธ ส่วนมากนั้น ก็เพราะยังไม่ค่อยจะมีความรู้ความเข้าใจ และความมั่นใจในชีวิตหลัง ความตายนี้เท่าใด เนื่องจากว่ามันเป็นเรื่องที่ลึกลับและการสอนไม่ค่อยจะทั่วถึง และแจ่มแจ้ง ด้วยเหตุนี้จึงเป็นเหตุให้พี่น้องเราต้องตายไป โดยที่ตนเองไม่รู้และไม่เข้าใจว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับตนจะเป็นอะไร? จะไปอยู่ที่ไหนเมื่อตายไปแล้ว? ส่วนผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ก็ไม่รู้ว่าเตรียมตัวเตรียมใจเผชิญกับความตายนี้อย่างไร? ดังนั้น จึงได้แต่ปล่อยชีวิตของตนให้เป็นไปตามยถากรรม คือ ปล่อยไปตามดวง สุดแล้วแต่มันจะเป็นไป พี่น้องเราส่วนมากแล้วก็ล้วนแต่มีความรู้สึกและความ เข้าใจในทำนองนี้ด้วยกันทั้งนั้น แม้แต่ครูบาอยู่วัดเองก็ยังได้กล่าวเอาไว้อย่างคน หมดหวังเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยที่เขาได้เขียนเป็นคำขวัญเอาไว้ในศาลปัดภัยของท่านว่า “ไปไม่กลับ กลับไม่คืน พี่นไม่มี หนีไม่พ้น” คำขวัญดังกล่าวนี้มันไม่ได้ให้ ความหวังและความปลอบใจใด ๆ แก่มนุษย์เราเลยหากเป็นความจริงที่ชี้ให้พวกเรา ได้เห็นถึงความหมดหวังของชีวิตหลังจากความตายนั้นต่างหาก

ความเข้าใจผิดอันใหญ่หลวงของพี่น้องเราโดยทั่วไปอีกอย่างหนึ่งก็ได้แก่ “ตายเป็นผีหนีเป็นเขา” คนเราเมื่อยังมีชีวิตอยู่ก็รักกันแต่พอตายไปก็มีความกลัวกันจนตัวสั่น คุ้มครองบ้านด้วยฝ้ายอันหนาแน่น เพื่อป้องกันผี ส่วนผู้ที่เป็นตัวเมียกันก็ต้องมีการหย่าร้าง บรรดาพี่น้องเพื่อนฝูงกันก็จะต้องมีการตัดสายสัมพันธ์ อันความจริงแล้วมนุษย์เราเมื่อตายไปแล้ว ร่างกายก็จะต้องถูกแยกออกจากวิญญาณ ผิงหรือเผาทิ้งไว้ในดิน ส่วนวิญญาณซึ่งเป็นภาคส่วนหนึ่งของชีวิตที่แท้จริงก็จะต้องเป็นอยู่กันต่อไปนั่นก็จะไปอยู่อีกที่หนึ่งซึ่งผู้สร้างคือ พระเจ้า นั่นได้กำหนดเอาไว้ ในเมื่อมนุษย์เราหากไม่ได้รู้และไม่เข้าใจในเรื่องนี้ จึงเป็นเหตุให้มีการเข้าใจผิด โดยคิดกันไปว่า ตายแล้วจะต้องไปเป็นผี ใช้กรรมเวรกันไปชั่วกัปป์ชั่วกัลป์จนมาถึงทุกวันนี้ ท่านจะดำรงชีวิตอยู่ในโลกนี้อย่างคนสิ้นหวัง และอย่างคนไม่รู้จักอะไรต่อไปอีกหรือ? หรือท่านจะสร้างความหวัง สร้างความมั่นใจให้กับตนเองเกี่ยวกับเรื่องนี้? คำตอบนั้นก็อยู่ที่ท่านจะเป็นคนตัดสินใจ

2. ความหวังของชีวิตหลังความตายในพระเยซู

คำสอนที่เกี่ยวกับความหวังของชีวิตหลังความตายในพระเยซูเป็นคำสอนที่มีการสอนไว้อย่างชัดเจนและแจ่มแจ้งในพระคัมภีร์ ซึ่งพระเจ้าได้ทรงสอนและเปิดเผยเอาไว้ในพระคัมภีร์ว่า ความตายนั้นมันไม่ได้เป็นธรรมชาติของมนุษย์หรือไม่ก็ไม่ได้เป็นกฎเกณฑ์ของชีวิตตามพรหมลิขิต หากแต่เป็นโทษกรรมที่พระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้ ที่มนุษย์เราได้เลือกเอา โดยที่พระเจ้าไม่ได้ทรงเห็นพร้อม และไม่ได้ทรงพอพระทัยเลย ดังที่เราได้พบอยู่ในพระธรรมปฐมกาล 3 : 1-19 นั้น

ภายหลังที่มนุษย์ได้ทำบาปและได้พบกับความตายนี้ เป็นที่เรียวร้อยแล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าพระองค์ก็ไม่ได้ทรงนิ่งดูตาย แต่ได้ทรงจัดหาโครงการนี้ ก็คือตั้งอยู่ในการส่งพระบุตรองค์เดียวของพระองค์คือพระเยซูคริสต์นี้ให้ลงมาเกิดในโลกมนุษย์เพื่อรับบาปโทษ หรือตายแทนมนุษย์เราทั้งหลาย ดังนั้น การเกิด การตาย หรือชีวิตขององค์พระเยซูคริสต์นี้ จึงมีความสำคัญมากต่อความหวังหลังจากความตายของมนุษย์เราทั้งหลายในโลกนี้ ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงได้กล่าวไว้ในตอนหนึ่งในพระคัมภีร์ว่า “เรานี้แหละ เป็นเหตุให้คนทั้งปวงเป็นขึ้นมาและเป็นชีวิต ผู้ที่วางใจเชื่ออยู่ในเรา ถึงแม้จะตายไปแล้วแต่ก็มีชีวิตอยู่ และทุกคนที่มีชีวิตอยู่และวางใจเชื่ออยู่ในเราก็จะไม่ตายสักครั้ง” (ยอห์น 11 : 25-26)

ความหวังของชีวิตหลังความตายในพระเยซูนั้นย่อมมีความแตกต่างกันอย่างมากกับความหมายหลังความตายในพุทธศาสนาและไม่ใช่แต่ความหวังของชีวิตหลังความตายแต่เพียงเท่านั้น คือคำสอนที่กล่าวถึงในเบื้องต้นกำเนิดของโลกและจักรวาลนั้นก็มีความแตกต่างกันด้วย พระคัมภีร์ได้สอนเอาไว้ว่า มนุษย์เราแต่ละคนนั้นจะไม่มี การเวียนว่ายตายเกิด แต่จะเกิดเพียงครั้งเดียวหลังจากนั้นก็ จะรอการเข้าสู่การพิพากษาตามที่พระเจ้าได้กำหนดไว้ (ฮีบรู 9 : 27) พระเจ้าไม่ได้มีพระประสงค์ที่จะให้มนุษย์เราคนหนึ่งคนใดต้องพินาศ แต่ปรารถนาให้เราทุกคนได้กลับใจเสียใหม่ และได้รับเอาความรอดพ้นจากบาปกรรมในพระองค์ (2 เปโตร 3:9) ใครก็ตามเมื่อมีชีวิตอยู่หากได้มีโอกาสได้เชื่อและไว้วางใจในองค์พระเยซูคริสต์แล้ว ผู้นั้นก็จะสามารถเกิดมีความมั่นใจในตนเองได้ว่า ไปก็ต้องมีกลับ

หลับก็ต้องมีตื่น ฟุ้งก็ต้องมี และถ้าจะหนีก็ต้องพ้น ซึ่งทั้งหมดนี้มันตรงกันข้ามกับความเชื่อที่มีอยู่ในพุทธศาสนาทั้งนั้น ยกตัวอย่างดังต่อไปนี้ :

ไปก็กลับ : พระคัมภีร์ได้สอนเอาไว้ว่าเราทุกคนที่ตายไปแล้วนั้นก็จะได้พบกันอีก เพราะพระเยซูจะนำคนเหล่านั้นให้กลับมาพร้อมพระองค์ (1 เธสะโลนิกา 4 : 14) อีกอย่างหนึ่งพระเยซูเองก็ได้ให้คำมั่นสัญญากับอัครสาวกของพระองค์ว่า พระองค์จะเสด็จมาอีก (ยอห์น 14 : 1-3) และในวันที่พระองค์ทรงเสด็จกลับคืนสู่สวรรค์นั้น ต่อหน้าสาวกของพระองค์และต่อหน้าฝูงชนมากกว่า 500 คนนั้น เทวดาสององค์ก็ได้ปรากฏแก่พวกเขาและกล่าวว่า “พระเยซูองค์นี้ซึ่งทรงรับไปจากพวกท่านขึ้นไปยังสวรรค์นั้น จะเสด็จกลับมาอีกเหมือนอย่างที่ท่านได้เห็น พระองค์เสด็จกลับไปยังสวรรค์นั้น” (กิจการ 1 : 11) นี่เป็นคำกล่าวที่ยืนยันแก่เราทั้งหลายว่า เมื่อจากไปหรือตายไปในองค์พระเยซูนั้น พวกเรายังมีความหวังว่า จะต้องได้กลับมาอีกพร้อมกับพระองค์

หลับก็ตื่น : พระคัมภีร์สอนว่าทุกคนที่ตายไปในพระเยซูเป็นเหมือนกับคนที่หลับเท่านั้น ดังที่เราได้พบในชีวิตของลาซารัส พระเยซูทรงบอกสาวกว่า (ยอห์น 11 : 11) นี่แสดงว่าหลับไปในพระเยซูนี้ยังมีตื่น ทุกชีวิตที่ตายไปแล้วนั้น จะต้องฟื้นขึ้นมาด้วยกันทุกคน เพื่อเข้าสู่การพิพากษา ก่อนที่จะขึ้นสู่สวรรค์หรือลงนรกตามความเชื่อและการปฏิบัติของตน (2 โครินธ์ 5 : 10)

ฟื้นก็มี : สำหรับเรื่องนี้พระคัมภีร์ได้ยืนยันไว้อย่างหนักแน่นว่า “พวกคนที่เชื่อในพระคริสต์ที่ตายไปแล้วก็จะเป็นขึ้นมาก่อน” (1 เธสะโลนิกา 4 : 16) ซึ่งลักษณะของการคืนชีพมานั้นได้อธิบายยืนยันอย่างชัดเจนใน (1 โครินธ์ 15 : 1-

58) นอกจากการยืนยันของพระคัมภีร์แล้ว พระเยซูยังได้ส่งเสริมให้พวกเราเกิดความมั่นใจ โดยการเรียกลาซารัสให้เป็นขึ้นมาจากความตาย และนอกจากนั้น พระองค์เองก็ได้เป็นขึ้นมาจากความตายเช่นเดียวกัน ภายหลังจากที่ได้ถูกฝังไว้ในอุโมงค์มาเป็นเวลาถึง 3 วันแล้ว

หนีก็พ้น : เป็นที่ทราบกันคืออยู่แล้วว่ามนุษย์เราจะหนีอะไรก็คงจะหนีได้ แต่จะหนีความตายนี้ไม่พ้นเป็นแน่ เมื่อเป็นเช่นนี้เหตุอันใดพวกเราจึงจะสามารถหนีพ้นจากความตายนี้ได้โดยทางพระเยซูคริสต์? เหตุผลนั้นก็มิได้อยู่ว่า พระเยซูนั้นได้ทรงตายแทนเรานั่นเอง ความตายที่พระองค์ได้ทรงตายแทนพวกเรานั้น คือ ความตายฝ่ายวิญญาณจิตไม่ใช่เนื้อหนัง ดังนั้นใครก็ตามที่ไม่ยอมเชื่อในพระองค์ อังตามคำกล่าวของพระองค์แล้ว ผู้นั้นจะต้องตายในความผิดบาปของตน (ยอห์น 8 : 24) แต่ส่วนบรรดาผู้ที่เชื่อ ผู้นั้นก็จะมีชีวิตอันตลอดไปเป็นนิรันดร์ และไม่เข้าในการพิพากษา แต่ได้ผ่านพ้นความตายไปสู่ชีวิตแล้ว (ยอห์น 5 : 24) ความตายในที่นี้ก็คือความตายครั้งที่สองในฝ่ายวิญญาณจิตหรือของชีวิตที่แท้จริงของมนุษย์โลก ในวันสุดท้าย ในพระคัมภีร์ของคริสเตียนยังได้สอนเอาไว้ดีกว่า มนุษย์เราไม่จำเป็นที่จะต้องตายในชีวิตฝ่ายวิญญาณจิตนี้ก็ได้ แต่ถ้าคนเราหากยังไม่อยากตาย พวกเราจำเป็นต้องได้หลบหรือหนีให้พ้นจากความบาปที่มีอยู่ในตัวเราทุกคนนั้นเสียก่อน และวิธีที่เราทุกคนจะหนีพ้นจากความบาปนี้ได้ นั้น ในโลกนี้ก็มิได้อยู่เพียงทางเดียวคือ ทางขององค์พระเยซูคริสต์แต่เพียงเท่านั้น เพราะในทางอื่นนั้นความรอดไม่มีเลย (กิจการ 4 : 12) มีแค่ทางเดียวเท่านั้นคือทางขององค์พระเยซูคริสต์

ซึ่งพระเจ้าได้ทรงตั้งไว้เพื่อให้เป็นทางที่จะยกความผิดบาปให้แก่มนุษย์โลก
ทั้งหลาย (มัทธิว 1 : 21)

บทสรุป

เมื่อรู้แล้วเช่นนี้ ท่านจะต้องทำอะไร? จะดำรงชีวิตในความสิ้นหวังนี้กัน
ต่อไปหรือ? หรือจะรับเอาความมั่นใจอันใหม่ในองค์พระเยซูคริสต์ผู้นี้ สำหรับ
เรื่องนี้ ท่านเท่านั้นจะเป็นผู้ตัดสินใจ และจะเลือกทางเดินนี้สำหรับตนเองในชีวิต
ข้าพเจ้าก็ได้แต่อธิษฐาน และหวังอย่างยิ่งว่า ท่านจะเลือกเอาทางที่ดีและทางที่
ถูกต้องสำหรับชีวิต คือทางองค์พระเยซูนี้

“เมื่อมีโอกาสที่จะต้อนรับแขกคนใดคนหนึ่งที่มาเยี่ยม
จงต้อนรับเขาให้ดีที่สุด เพราะแขกผู้นั้นอาจจะไม่มี
โอกาสกลับมาให้เราได้อีก”

เช่นเดียวกับชีวิตนี้ จงทำในสิ่งที่ดี เชื่อจงเชื่อในสิ่งที่ถูกต้อง
เพราะพี่น้องอาจจะไม่ได้เชื่ออีก

บทที่ 14 - ความคิดเห็นและการตัดสินใจของท่าน

“คนโง่ตายเพราะไม่สนใจ

คน ไร้เดียงสาตายเพราะไม่รู้”

คนฉลาดมีปัญหาข่มคิดก่อนตัดสินใจ

แต่คน โง่มักตัดสินใจก่อนคิด”

1. เมื่อรู้เช่นนี้แล้วท่านจะอย่างไรกับเรื่องนี้?

พี่น้องที่รักทั้งหลาย เมื่อหากได้อ่านและได้ศึกษาเรียนรู้ถึงความจริงซึ่งประกอบด้วยคำอธิบายและข้อมูลต่างๆ จากพระคริสตธรรมคัมภีร์ของคริสเตียน และจากหลักแหล่งต่างๆ แล้วเช่นนี้ท่านจะว่าอย่างไร? ท่านจะถือว่ามันเป็นเรื่องธรรมดา แล้วก็พากันปฏิเสธและเมินเฉยกันต่อไปหรือ? หรือว่าจะยอมรับเอาความจริงและข้อมูลดังกล่าวนี้ มาพิจารณาเพื่อจะได้เชื่อและรับเอาพระเจ้า พระเมสสิยาห์องค์นี้ตามคำสั่งของพระพุทธรเจ้า และตามดังที่ท่านได้พากันรอคอย สำหรับท่านผู้ที่ยังถือว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องธรรมดาไม่สำคัญต่อชีวิตเลย ข้าพเจ้าก็อยากจะขอให้ท่านได้ทบทวนคิดกันอีกครั้งหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้ เพราะบางที่ท่านอาจมองข้ามความจริงและความสำคัญบางอย่างไปก็ได้ ส่วนท่านผู้ที่ได้รับการหนุนใจ หรือกระตุ้นใจให้เห็นว่าเรื่อง นี้เป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นต่อชีวิต แล้วก็เกิดมีความสนใจอย่างจริงจัง พร้อมทั้งตัดสินใจที่จะศึกษาค้นคว้าเพื่อให้รู้จักความจริงในเรื่องดังกล่าวนี้เพิ่มเติมกันต่อไปแล้ว ข้าพเจ้าก็ขอแสดงความยินดีด้วย สำหรับท่านผู้ที่ได้อ่านและได้

ศึกษากันอย่างจริงจังนั้น เมื่อเกิดมีความรู้ความเข้าใจ เกิดความเชื่อ ความไว้วางใจ และปรารถนาอยากรับเอาพระเจ้าพระเยซูคริสต์ ผู้ที่เราเชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์ที่จะมาโปรดโลกภายหน้านี้แล้ว ข้าพเจ้าขอแสดงความดีใจด้วย

2. คำแนะนำต่อท่านผู้อ่าน

ก. สำหรับท่านผู้ที่ปฏิเสธ مينเคยถือว่เรื่องนี้ไม่สำคัญ

1. ถ้าสมมุติว่า ชีวิตของท่านต้องถอดวิญญาณออกจากภาคร่างกาย ท่านรู้หรือไม่ว่าดวงวิญญาณของท่านนั้นจะไปเป็นอะไร? และจะไปอยู่ที่ไหน? จะเวียนว่ายตายเกิดหรือ? จะเป็นผีรับความทุกข์ทรมานในนรกกับซาตานหรือจะไปอยู่กับพระเจ้าพระเยซูในสวรรค์ของพระองค์? ท่านอยากจะไปอยู่ที่ไหน? และท่านคิดว่าท่านจะไปอยู่ที่ไหน ถ้าอ้างตามความเชื่อความเข้าใจ และความมั่นใจของท่านในเวลาีนี้?

มนุษย์เราทุกคนในโลกนี้ต่างก็รู้จักและเข้าใจกันดีว่าวันหนึ่งพวกเราจะต้องพบกับความตายฝ่ายเนื้อหนังอย่างแน่นอน โดยไม่มีใครสามารถหลีกเลี่ยงได้ แต่ก่อนความตายนั้นจะมาถึง พวกเราก็ควรพากันเตรียมตัวเผชิญกับมันก่อนคือแสวงหาความหวังและสร้างความมั่นใจให้กับตัวเองไว้ มนุษย์เราเป็นจำนวนมากได้พากันเมินเฉยและเคยได้ปล่อยปละละเลยกันมาแล้ว โดยคิดว่ามันเป็นเรื่องที่สุดวิสัยที่จะเข้าใจได้ และบางคนนั้นก็ได้พากันเชื่อไปตามบุญตามกรรมเพราะความรู้ไม่จริง ไม่ว่าจะมนุษย์เราจะเชื่อและเข้าใจกันอย่างไรก็ตาม เกี่ยวกับเรื่องนี้ ถ้า

เราหากไม่พากันเตรียมตัวที่จะเผชิญกับมัน โดยการเชื่อฟังในพระเจ้าพระเยซู
คริสต์แล้ว ผลที่จะตามมาภายหน้าก็จะเหมือน ๆ กันทุกคนคือ :

1.1 จะแปลกใจ เมื่อได้พบกับองค์พระเยซูคริสต์ที่ตนเองได้ปฏิเสธ และ
ไม่รับเมื่อมีชีวิตอยู่ในโลกนี้

1.2 จะพบกับความกินแหนงใจ อย่างที่สุดเมื่อได้รู้ว่าตนเองจะต้องลงสู่
นรกหลังจากได้รับการพิพากษาโดยพระเยซูคริสต์แล้ว

1.3 จะพบกับความทุกข์ทรมานในบึงไฟนรก อย่างน่าเวทนา

1.4 จะไม่มีโอกาสที่จะกลับใจใหม่อีกเมื่อถึงตอนนั้นแล้ว

เหตุการณ์ที่กล่าวมานี้ จะไม่มีมนุษย์คนใดในโลกที่สามารถที่จะหลีกเลี่ยง
ได้ ไม่ว่าเราจะเชื่ออยู่ในลัทธิใดหรือในศาสนาใด อ้างตามพระธรรมคำสอนที่พระ
เจ้าได้ทรงเปิดเผยไว้ในพระธรรม (ฟิลิปปี 2 : 10-11) และใน (2 โครินธ์ 5 : 10)

2. ท่านรู้ไหมว่า พระเจ้านั้นทรงรักมนุษย์ทุกๆ คน พระองค์ไม่ทรง
ปรารถนาที่อยากจะให้ผู้หนึ่งผู้ใดพินาศ แต่ทรงปรารถนาที่จะให้มนุษย์ทั้งปวง
มาถึงการที่ใจเก่าเอาใจใหม่ (2 เปโตร 3 : 9) ปรารถนาอยากให้มนุษย์เราทุกคน
นั้นมีสันติสุข มีชีวิตอันตลอดไปเป็นนิรันดร์ และได้ใช้ชีวิตทั้งสองประการนี้อยู่กับ
พระองค์ในสวรรค์เนื่องด้วยเหตุนี้พระองค์จึงได้ทรงให้โอกาสแก่มนุษย์เราทุกคน
พระเจ้าได้ประทานสันติสุขและชีวิตอันตลอดไปเป็นนิรันดร์นี้ไว้ในพระเยซูคริสต์
ดังนั้นผู้ที่มิพระเยซูก็จะมิสันติสุข (โรม 5 : 1) มีชีวิตอันตลอดไปเป็นนิรันดร์ (1

ยอห์น 5 :11-12) มีชีวิตที่ครบบริบูรณ์ (ยอห์น 10 :10) และมีความมั่นใจว่าจะได้อยู่กับพระเจ้าในแผ่นดินสวรรค์ของพระองค์ (ยอห์น 14 :1-3)

3. มนุษย์เราทั้งโลกนี้มีความปรารถนาอยากจะได้ ออกจะมีสันติสุขอันแท้จริงด้วยกันทั้งนั้น แต่ปัญหานั้นก็มีอยู่ว่า เราจะมิได้และก็ไม่ไปถึง เพราะว่ามีมนุษย์เราทุกคนนั้นเป็นคนผิดบาป และขาดจากพระรัศมีของพระเจ้า (โรม 3 : 23) และเนื่องด้วยความบาปนี้เองมนุษย์เราทุกๆ คนจึงต้องได้รับ :

3.1 ความทุกข์ในโลก (ปฐมกาล 3 :16-19)

3.2 ความตายฝ่ายเนื้อหนัง

3.3 ไม่รู้และไม่เข้าใจว่าตายไปแล้วจะเป็นอะไร? และจะไปอยู่ไหน?

(ความตายฝ่ายจิตวิญญาณ)

3.4 จะต้องเข้าสู่การพิพากษาพร้อมกับผีมารซาตาน (วิวรณ์ 20 : 15)

4. มนุษย์เราจะหลีกเลี่ยงโทษกรรมทั้ง 4 ข้างบนนี้ไม่ได้ นอกเสียแต่ว่าเราจะเชื่อและรับเอาพระเยซูคริสต์ไว้เป็นพระเจ้าในชีวิตในเวลาที่เรายังมีชีวิตอยู่ เพราะในพระเยซูนั้น พระเจ้าได้ทรงให้พระองค์รับบาปโทษแทนเราแล้ว ผู้ที่เชื่อและมีพระองค์ก็จะมีบาป แต่จะมีความชอบธรรม (2 โครินธ์ 5 : 21) จะมีสันติสุข (โรม 5 : 1) ยังจะต้องตายฝ่ายเนื้อหนัง แต่จะไม่ตายฝ่ายวิญญาณ (ยอห์น 5 : 24, 11 : 25) คือวิญญาณจะไม่ตกนรก (วิวรณ์ 20 : 15) แต่ได้ผ่านพ้นจากการพิพากษาลงโทษที่จะมีขึ้นในวันสุดท้ายนั้นแล้ว (ยอห์น 3 : 18, 5 : 24) พระเจ้าได้

ทรงตั้งพระเยซูคริสต์ไว้ให้เป็นทางเพื่อนำมนุษย์เรากลับคืนมาสู่พระเจ้า รอดพ้นจากความบาปและเข้าสู่แผ่นดินสวรรค์ของพระองค์ (ยอห์น 14 : 6) ซึ่งในผู้อื่นในทางอื่นหรือในศาสนาอื่นนั้นคือไม่มีเลย (กิจการ 4 : 12) ใครก็ตามที่มีความปรารถนาอยากจะทำสร้าง ความหวัง สร้างความมั่นใจให้กับตนเองและอยากจะทำหลีกเลี่ยงจากบาปโทษทั้ง 4 ประการที่กล่าวมาในข้างบนนี้แล้วผู้นั้นก็จะต้องได้เชื่อและรับเอาพระเยซูคริสต์ จึงจะรอดพ้นได้

ข. สำหรับพี่น้องที่ยอมรับและปรารถนา ที่อยากจะทำเริ่มต้นชีวิตใหม่ในพระองค์ นั่นคือคำแนะนำสำหรับท่าน

1. ยอมรับว่า ที่พระพุทธรูปเจ้าท่านเอาไว้ถึงเรื่องของพระเมสสิยาห์นั้นเป็นความจริง และพระเมสสิยาห์ผู้นั้นก็คือองค์พระเยซูคริสต์นั่นเอง.
2. ยอมรับว่าตนเองเป็นคนบาป ไม่รู้จักพระเจ้าและประมาทต่อพระองค์ตลอดมา โดยการเมินเฉยต่อพระองค์และโดยการเชื่อและการกราบไหว้สิ่งที่พระเจ้าสร้างขึ้นนั้นแทนพระองค์ผู้ทรงสร้าง (โรม 1 : 25)
3. ยอมรับว่า พระเยซูคริสต์นั้นทรงเป็นพระเจ้าและเป็นพระเจ้าผู้ไถ่บาปแก่มนุษย์เราทั้งหลาย โดยเฉพาะแล้วก็คือบาปของท่าน
4. สารภาพบาปนั้นต่อพระองค์ พร้อมทั้งยินยอมที่จะกลับใจใหม่ เลิกเชื่ออย่างงมงายนั้นเสีย แล้วอัญเชิญให้พระเยซูคริสต์ได้เข้ามาเป็นพระเจ้าในชีวิตของท่าน นับตั้งแต่นี้เป็นต้นไป.

5. ถ้าท่านหากพร้อมที่จะทำเช่นนี้ จงอธิษฐานรับเอาพระองค์โดยพูดตามดังต่อไปนี้ :

ข้าแต่องค์พระราชบิดา ข้าพระองค์ตั้งใจที่รู้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงประทานชีวิตและลมหายใจให้แก่ข้าพระองค์ ข้าพระองค์เสียใจที่ไม่ได้รู้จักกับพระองค์ ได้ประมาทและเมินเฉยต่อพระองค์ตลอดมา ข้าพระองค์เสียใจที่สุดที่ได้กระทำเช่นนี้ต่อพระองค์และขอสารภาพว่า จะไม่ทำอีกต่อไป ข้าพระองค์ขอบคุณพระองค์ที่ยังทรงรักและห่วงใยข้าพระองค์จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ ให้ลงมาตายแทนที่ไม้กางเขนเพื่อรับบาปแทนข้าพระองค์ นับตั้งแต่นี้เป็นต้นไป ข้าพระองค์ขอทิ้งใจเก่าและรับเอาใจใหม่ เชื่อและวางใจในพระองค์ และขอเชิญให้พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพระองค์ตลอดไป ขอบพระคุณพระองค์ที่ได้ทรงอภัยบาปให้แก่ข้าพระองค์และได้รับข้าพระองค์ ไว้เป็นลูกของพระองค์ ขอบพระคุณพระองค์ สรรเสริญพระองค์ ในพระนามขององค์พระเยซูคริสต์เจ้า อามีน

ค. คำแนะนำพิเศษสำหรับท่าน

1. สิ่งสำคัญที่เราควรจำไว้ก็คือ อย่าดำรงชีวิตไปตามดวงหรือไปตามโชคชะตาวาสนา แต่จงดำรงชีวิตไปตามพระธรรมคำสั่งสอนของพระเจ้า เพื่อท่านจะไม่ผิดหวังเพราะนั่นคือความจริงที่จะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอนกับโลกและกับชีวิตของมนุษย์เรา

2. ไม่ใช่ทุกศาสนาในโลกนี้จะดีหมด แต่บางศาสนานั้นก็ดีจริง ศาสนาสามารถสนองความต้องการของมนุษย์เราได้เกือบทุกอย่าง แต่มีอยู่สามอย่างที่ศาสนาไม่สามารถที่จะให้แก่มนุษย์ได้สามอย่างนี้ก็คือ 1. พระเจ้าองค์เที่ยงแท้ 2. การให้อภัยบาป และ 3. ชีวิตอันตลอดไปเป็นนิรันดร์กับพระเจ้าในแผ่นดินสวรรค์ของพระองค์ ผู้ที่สามารถให้ทั้งสามอย่างนี้แก่พวกเราได้ภายในโลกและในจักรวาลนี้ก็มีแต่ผู้เดียวคือพระเยซูคริสต์เท่านั้น ทั้งนี้ก็เป็นเพราะว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าองค์เที่ยงแท้ที่พวกเรารอคอย และที่พระพุทธรูปเจ้าได้กล่าวถึง (1 ยอห์น 5: 20) เป็นผู้ที่มายังโลกนี้เพื่อไถ่บาปให้กับมนุษย์เราทั้งหลาย (มัทธิว 1: 21) และได้ทรงเป็นผู้ที่มาเพื่อจะเป็นทางนำมนุษย์เราให้กลับคืนดีกับพระเจ้าและเข้าสู่แผ่นดินสวรรค์ของพระองค์ (ยอห์น 14: 6)

3. พวกเรายังมีหนังสือพร้อมด้วยเทปที่บันทึกเรื่องต่างๆ อีกมากมายที่ท่านสามารถนำเอาไปอ่าน ไปฟัง เพื่อเพิ่มเติมเสริมความรู้ให้กับตนเองหรือไม่ก็ฝากไปเป็นของขวัญให้แก่พี่น้อง เพื่อนฝูงของท่านได้ ถ้าท่านสนใจกรุณาติดต่อกับพวกเราได้ทุกโอกาส

ขอพระพรจงมีแก่ท่านผู้อ่านทั้งหลาย

ขอให้ความรักของพระบิดา ความเมตตาของพระบุตร และความสนิhsนมกมลเมลิยวขององค์พระวิญญูณบรสิสุทธิ์ จงสถิตคุ้มครองรักษาและนำพาท่านให้ได้พบกับความรู้ ความเข้าใจ ได้รับพระพร และสันติสุขในพระองค์ตลอดไปด้วยเถิด

สำหรับพี่น้องผู้อ่านแล้วได้ตัดสินใจ หรือเกิดมีปัญหา มีคำถาม มีข้อข้องใจและได้รับประโยชน์มากน้อยเท่าใดจากหนังสือเล่มนี้กรุณาเขียนจดหมาย หรือโทรศัพท์ให้ข้าพเจ้าทราบด้วยตามที่อยู่ข้างหลังเล่มนี้

มีเงินล้าน	บ้านใหญ่โต	โก้หรูยิ่ง
มีทุกสิ่ง	มีอำนาจ	วาสนา
ในที่สุด	ก็ต้องตาย	วายชีวา
แสวงหา	ทางที่ผิด	อนิจจัง
มีพระเจ้า	เท่านั้น	ที่ข้าพึ่ง
เป็นที่หนึ่ง	ในชีวิต	ไม่ผิดหวัง
ข้าจะเดิน	ตามทางนั้น	ชั่วชีวิต
จนกระทั่ง	ถึงสวรรค์	นิรันดร

พันตรีไพโรจน์ ณ ลำปาง

หนังสือที่ใช้ในการประกอบค้นคว้า

ปรีชา พิณทอง

วรรณคดีอีสาน

ไม่ได้ระบุชื่อหรือบริษัทที่พิมพ์

สุชีพ ปอตนานุกาพ

ประวัติศาสตร์นา

สำนักพิมพ์บำรุงศาสนา พิมพ์ครั้งที่ 5

ปี พ.ศ. 2526

ส.จ. เสถียร พันธรังสี

ศาสนาเปรียบเทียบ

แพรววิทยา, กรุงเทพฯ พ.ศ. 2497

พระสิริ วิสุทธีวงษ์

ชิ้นส่วนของพระไตรปิฎก

วัดพระสิงห์เชียงใหม่ 23 เล่มที่ 27

พ.ศ. 2497

สมาคมพระคริสต์ธรรมคัมภีร์

พระคริสต์ธรรมคัมภีร์

พระคัมภีร์เดิมฉบับย่อ

และพระคัมภีร์ใหม่ฉบับ สมบูรณ์ 1979

สุชีพ ปุณยานุกาพ

พระไตรปิฎกฉบับประชาชน

มหามกุฏราชวิทยาลัย

พ.ศ. 2528

อ.ป. เปลี้น

พุทธประวัติจากพระโอษฐ์

มูลนิธิธรรมทานไชยา 2523

